DWARS DOOR DE BUURT | juni 2014
Een lokale krant voor en door bewoners van Amsterdam Oost | Oplage 25.000
Redactie en postadres: Wijttenbachstraat 34hs, 1093 JC Amsterdam | telefoon: 06 - 428 078 05
e-mail: dwarskrant@gmail.com | website: www.oost-online.nl | facebook: Dwars door de buurt
173

#DWARS

Voetbalhelden op heilige grond

pagina 3

Femke Halsema interviewt de geachte heer K.

pagina 17

En verder

Omhoog! 2
De Linnaeushof 4
Burgerinitiatief 7
Ingewikkeld onkruid 8
Maatje 16
De engelen van de thuiszorg 23

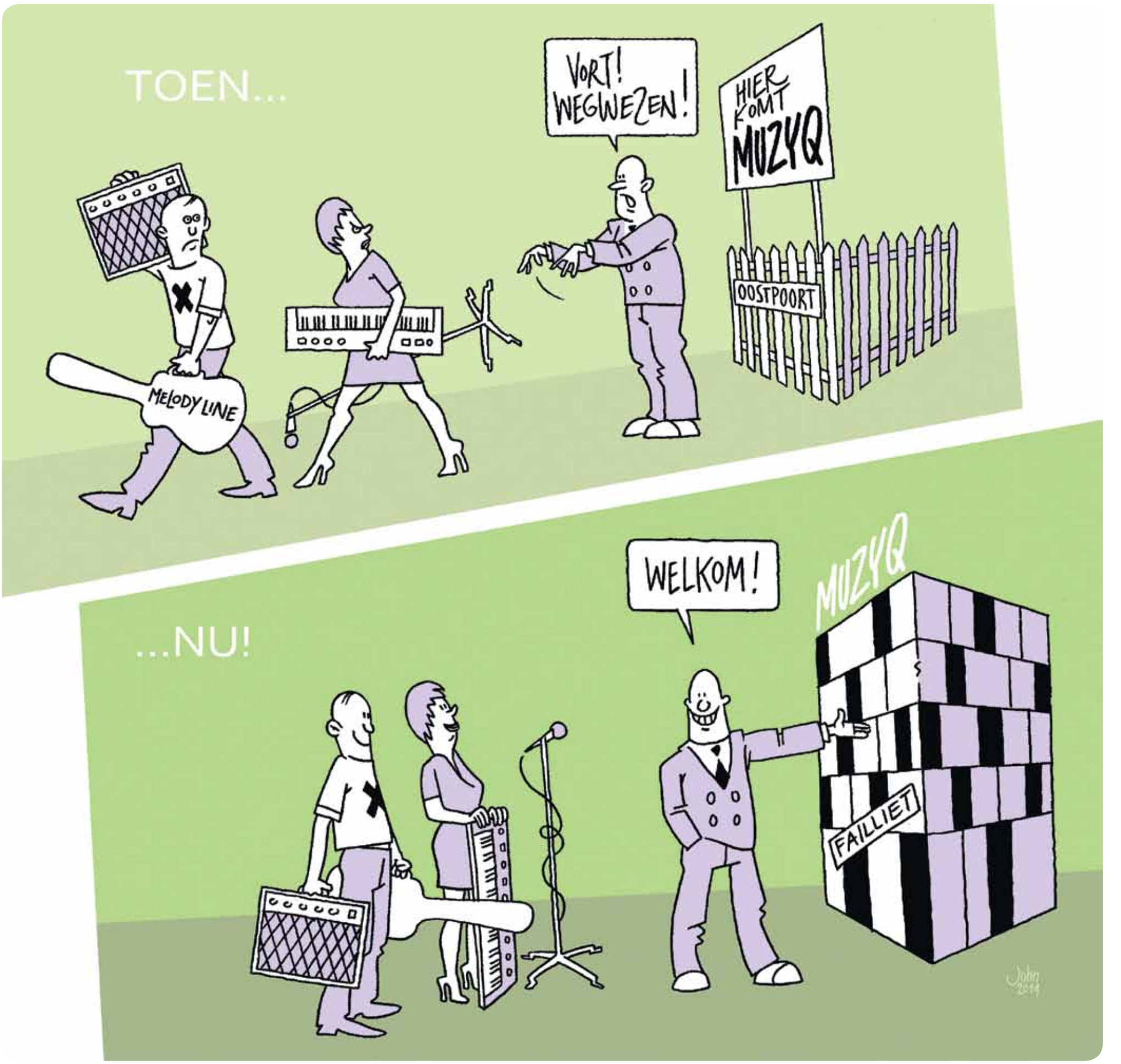

Omhoog!

Gastredactie

Door: Marie -Louise Meuris | Fotografie: Teo Krijgsman

Zo veelzijdig als Amsterdam is, zo veelzijdig is ook begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster. Het groenste gedenkpark van Nederland is rijk aan historie en monumentale gebouwen, maar ook eigentijds en vooruitstrevend. Het is er voor alle Amsterdammers en iedereen die zich Amsterdammer voelt, ongeacht herkomst en religie. Met medewerkers die staan voor de wensen van de nabestaanden. Zonder winstoogmerk en met voldoende ruimte voor de toekomst.

De Nieuwe Ooster is de gemeentelijke begraafplaats van Amsterdam en heeft sinds kort een gemeentelijk uitvaartcentrum, een Islamitisch graf vak, het crematorium is vernieuwd en er is een nieuw ritueel als afsluiting van een crematieplechtigheid. Over dat laatste schrijft directeur Marie-Louise Meuris:

"Vanochtend om elf uur nemen we de heffer officieel in gebruik." Een email in de vroege ochtend van hoofd Binnendienst Elvire. Eindelijk, denk ik. Want soms leek het alsof de verbouwing van ons aulagebouw nooit af was. Steeds was er wat. Automatische deuren die niet sloten als dat moest. Liftdeuren die anders openden dan verwacht. Een tegelvloer met onacceptabel kleurverschil. Een ontbrekend gootje waardoor het naar binnen regende. Een nieuwe oven met aanloopproblemen. Alles wat maar tegen kon zitten, deed dat ook. Maar nu gloort de definitieve oplevering. Eindelijk dus. Ik streep een interne afspraak weg in mijn agenda. Schrijf het tijdstip met een uitroepteken op een briefje. En leg het op een opvallende plek op mijn bureau.
"Taxi, met Fred." Tenminste één betrouwbare factor te midden van al dat bouwgeweld. Keurig op tijd stap ik het aulagebouw binnen, waar Elvire op me wacht. "Je kan eigenlijk alleen vanaf het orgel meekijken", zegt ze. "Maar je moet wel stil zijn." Voorzichtig open ik de deur naar de orgelruimte en trek mijn pumps uit. Op kousenvoeten hijs ik mezelf over de smalle trap naar boven. Mijn blik valt recht op de kist. Open, met daarin het lichaam van een oude dame. Haar haar valt in een sierlijke vlecht aan één kant langs haar gezicht. Een man met spierwit haar loopt naar de microfoon. Hij begint te vertellen over de eerste ontmoeting met zijn vrouw op dansles. Ze waren op slag verliefd. Niet lang daarna besloten ze om samen hun leven te delen. Kinderen wilden ze niet. Liever wilden ze lange reizen maken, de hele wereld over. Zo hadden ze samen een prachtig leven. Totdat zij ernstig ziek werd en ze afscheid van elkaar moesten nemen. Zittend op het orgelstoeltje, onzichtbaar voor de spreker, luister ik aangedaan naar het verhaal over een grote liefde. Na een laatste lied schuifelen ontelbare voeten de aula uit. Voorzichtig gluur ik weer over de rand. Ik zie de man teder het haar van zijn vrouw aaien. Snel trek ik mijn hoofd terug en laat hen alleen.
Even later hoor ik vragen of de muziek nog een keer gespeeld kan worden. Ik ga staan en zie hoe Frans, onze uitvaartbegeleider, samen met de man de kist sluit. Met hulp van de uitvaartleidster rijdt hij de kist daarna naar een onzichtbare plek in de travertin vloer. Hij drukt op een knop, waarna de achter- en zijdeuren zich automatisch vergrendelen. Even lijkt er niets te gebeuren. Dan schuift het plafond open en valt versterkt licht op de kist. Een cirkelvormig deel maakt zich los van de vloer. Onder de klanken van het Avé Maria van Mozart stijgt de kist langzaam omhoog.
Een oud rapport over de inrichting van crematoria beschrijft het dalen van de kist bij crematie als logisch. Bij een begrafenis gebeurt dat immers toch ook? Een vreemde vergelijking. Mij doet het eerlijk gezegd altijd denken aan het vagevuur. Kan dalen om technische redenen niet, dan blijft in vrijwel alle crematoria alleen de afscheidsgroet als mogelijkheid over, lopend langs de kist. Een mager ritueel, vergeleken met de laatste gang over de begraafplaats bij een begrafenis.

Vele jaren was een beter afscheidsritueel bij crematies een grote wens van ons. Het leek een onmogelijke opgave. Maar niet voor architect Hubert-Jan Henket. Zijn idee voor een heffer blijkt een schot in de roos. Nabestaanden ervaren het stijgen van de kist als een belangrijk symbolisch en emotioneel moment. Zou het daarom zijn dat velen toch kiezen voor een afscheid in kleine kring? Hoe dan ook, vanaf nu beschikt De Nieuwe Ooster over een ontroerend nieuw afscheidsritueel. Als enige in Nederland. Omhoog! #

(Deze tekst verscheen eerder in vakblad Uitvaart.)

#DWARS

Redactioneel

Door: Arie van Tol

En weer is het een krant geworden die ook mensen buiten Amsterdam Oost graag zouden willen lezen. Dat kan, maar dan digitaal. Ga naar www.oost-online.nl en je ziet bovenin rechts de link naar de laatste Dwars. En natuurlijk is ook de rest op deze website een bezoekje meer dan waard.
Veel namen dit keer die ook buiten de stadsdeelgrenzen bekendheid genieten. Johan Cruijff was in en in de buurt van het huis in Betondorp waar hij is geboren: hij opende een prachtig nieuw Cruijff Court voor de jeugd in de buurt. Femke Halsema en Herman Koch spraken elkaar in een overvolle Linnaeusboekhandel over het nieuwe boek van de laatste. De stand van zaken bij MuzyQ komt aan de orde: na het failliet van de oorspronkelijke exploitanten lijkt Melody Line terug te keren in Oost. Maar wanneer? En wanneer valt het doek voor de Valreep? Wel 32 pagina's met veel nieuws, verhalen en aankondigingen uit Oost. En dat alles weer prettig leesbaar, met kleurrijke illustraties. Veel leesplezier.#

Column

Door: Gijs Lauret

Nieuwbouwfobie in Oostpoort

Over Oostpoort is schandelijk veel geschreven. Graag doe ik daarom een overbodige duit in dit propvolle zakje. Met mijn dochtertje van vijf maanden wandel ik naar het pasgeboren winkelcentrum.

Verscholen achter haar speentje kijkt mijn meisje bedenkelijk richting de fonkelnieuwe woonflats. Gezien mijn aloude nieuwbouwfobie valt het ook mij niet mee. Een onbehaaglijk Almere-gevoel bekruipt me. Het Sportfondsenbad en de prachtige oude gevels van de Oostergasfabriek bieden houvast. Verder is de aanwezigheid van kledingzaken als H&M en Jack&Jones een weergaloze verademing. Voorgoed verlost van een dubbele catastrofe: kledij aanschaffen (#1) rondom Kalverstraat (#2). Gezondheid is in. Met Biolicious, Simon Levelt en Vitaminstore leven we tien jaar langer (doorwerken tot je tachtigste). Grote ketens hebben de winkelpandjes goeddeels opgekocht; het zelfstandige particuliertje is thuisgebleven.
De opdringerige reclamejongetjes van Het Parool heb ik ternauwernood ontweken, maar op het klinkertjesplein aan de Waldenlaan loop ik in een meedogenloze fuik. Een iets te vlotte jongeman klampt me aan: "Meneer! Aan wie betaalt u stroom en gas?" Vluchten. Nu. "Geen idee, maar ik ga niet overstappen", zeg ik resoluut. "Maar meneer! Waarom niet? Scheelt u honderden euro's per jaar!" Dat lijkt me sterk. Via de oerdegelijke Vomar beland ik in MuzyQ, het failliete muziekcentrum met gedrochtelijk bruine buitenmuren. In het café is prompt de taart op, maar een failliete latte smaakt opperbest. Bij het steegje dat schitterend 'Utopia' gedoopt is, word ik belaagd door een krullendreumes. Obstinaat probeert hij mij te meppen. Het corrigerend vermogen van zijn hulpeloze moeder lijkt nu al nihil. Ik kijk in de kinderwagen. Mijn kleine draak ligt als een roosje te pitten. Zij voelt zich inmiddels senang hier. Ik blijf halsstarrig en moet nog wennen. We slenteren langs trendy B&B en zien die aftandse New York Pizza opdoemen. Rechts ontwaren we de altijd gezellige nichtentent Ruk & Pluk. Tot mijn opluchting constateer ik dat we terug zijn in Oost.#

Lees meer van en over Gijs Lauret op www.gijslauret.nl

Colofon

Dwars door de buurt is een onafhankelijke lokale krant die in 2014 zeven keer zal verschijnen. De krant wordt huis aan huis verspreid in de buurten Oud-Oost (Oosterparkbuurt, Dapperbuurt, Transvaalbuurt) en Watergraafsmeer in stadsdeel Oost. Op meerdere openbare plekken in Oost liggen exemplaren om mee te nemen. De oplage is 25.000.

Dwars 174 verschijnt 12 sept. 2014
De deadline valt op 21 augustus 2014

Postadres:
Wijttenbachstraat 34-hs
1093 JC Amsterdam
telefoon: 06 - 428 078 05
e-mail: dwarskrant@gmail.com

Kernredactie:
Arie van Tol,
Danielle de Loches Rambonnet,
Melissa Plomp, Mirry Dijkstra

Opmaak:
Frits van den Akker, Robert Nieman

Medewerkers:
Andrea Margelli,
Anna ten Bruggencate, Anneke Hesp,
Brenda Wokke, Connie Dekker,
Daan van Pagee, Dineke Rizzoli,
Gabriëlle Francke, Gijs Lauret,
Hans Heitgeert, Hella de Groot,
Jan Molenaar, John Prop (voorpagina),
Méland Langeveld,
Miranda van der Vegt, Nico Essen,
Nina Schuttert, Ruud Meijer,
Sjaak Brokx, Stan Polman, Tim Stok,
Ton Hendrix, Veronica van Roon
en Wil Merkies.

Gastredactie: Marie-Louise Meuris

Redactionele bijdragen:
OAR, Dynamo, WSW

Druk: Rodi Rotatiedruk

Voetballegendes op heilige grond

Cruijff-Court

Tekst: Melissa Plomp | Fotografie: Melissa Plomp en Michael Hoekstra

De dag begint druilerig in Betondorp. Het Onderlangs ligt er troosteloos bij in de regen. Mensen die bezig zijn versiering op te hangen en kraampjes neer te zetten, leveren strijd met de harde wind. Er valt wat te vieren, die vijfde juni: de opening van een nieuwe Cruijff-Court en van de gerenoveerde speeltuin. Een hoge glijbaan van een heuvel, vernieuwde speeltoestellen die nog verbazingwekkend ouderwets aandoen, jeu de boules banen, een basketbalveld, fitnessapparaten en een voetbalveldje, dat geopend wordt door, waarschijnlijk, de bekendste inwoner van Betondorp ooit: Johan Cruijff. Het weerbericht voorspelt niet veel goeds. Maar zodra Cruijff om 16.00 uur verschijnt, breekt de zon door.

Johan Cruijff en onze Sjaak Brokx

Het is druk in Betondorp. Alle grote media hebben zich verzameld. De fotografen en filmploegen zwermen om de oud-voetballer heen, net als ouders met kinderen die op foto's en handtekeningen hopen. Er is van alles te doen. In de nieuwe speeltuin worden spelletjes georganiseerd, er is een jeu de boules toernooitje en er zijn kraampjes waar door de Turkse en Marokkaanse gemeenschap lekkere hapjes worden geserveerd.
De opening vindt plaats op de middenstip van de Cruijff-Court, in het bijzijn van burgermeester Van der Laan, Thijs Reuten, lid van het dagelijks bestuur bestuurscommissie Oost en een hoogleraar kindergeneeskunde aan het VUmc en het AMC. De achterliggende gedachte bij deze opening, is dat de Johan Cruijff Foundation zich inzet voor zieke kinderen. Deze moeten ook als ze ziek zijn, gewoon kunnen sporten.
Natuurlijk is er de vraag waarom er nu pas een Cruijff-Court geopend wordt in Betondorp, de buurt waar Cruijff zelf opgroeide. Het oude voetbalveldje aan het Onderlangs lag er al jaren verwaarloosd bij. Dit Cruijff-Court is zeker

Amsterdam Oost heeft veel grote voetballers voortgebracht

niet het eerste: wereldwijd zijn er ruim 190 en dit is het veertiende in Amsterdam, een symbolisch cijfer. Een van de redenen om het Onderlangs nu in zijn geheel op te knappen is het 90-jarig jubileum van Betondorp. Het feit dan Betondorp dit jaar 90 jaar bestaat, wordt in september een heel weekend lang gevierd met een groot feest.

Voetbalhelden
Het lijkt schier onmogelijk om Johan Cruijff te bereiken voor een paar vragen, maar op een grasveldje achteraf staat, onopgemerkt door de menigte, een andere voetballegende uit Oost zich op te warmen voor de wedstrijdjes van Lucky-Ajax: Sjaak Swart. Swart denkt met warmte terug aan de tijd dat hij wel eens in Betondorp een balletje trapte met Cruijff. Gewoon op straat, wat toen nog rustig kon zonder auto's, en op pleintjes en kleine veldjes. Ook Cruijff beaamt dat even later: "Nee, toen ik hier woonde was er hier geen voetbalveldje, voor zover ik me kan herinneren. Je moest gewoon op straat spelen. Ja, zo'n veldje zou ik toen ook fijn hebben gevonden."
Plots is daar tussen de menigte op het veld een goede bekende van de Dwars: onze eigen schrijvende oud-Ajax-speler Sjaak Brokx. Hij wordt enthousiast begroet door oud-teamgenoot Sjaak Swart en ook Johan Cruijff is zichtbaar blij hem te zien. Terwijl Cruijff voor mijn camera poseert met Sjaak Brokx, vertelt hij over de tijd dat Sjaak een groot voetballer was: "Ik speelde zelf toen nog niet professioneel. Ik ben tien jaar jonger dan Sjaak. Ik ging altijd kijken als ze wedstrijdjes speelden, vaak in de buurt van Westgaarde. Sjaak was een hele goede voetballer. Misschien de beste van zijn team in die tijd." Hoe bekend Brokx in zijn tijd was, blijkt uit het gefluister onder de aanwezige journalisten: "Is dat Sjaak Brokx nou? Ja, ik dacht hem al te herkennen…"

Lucky-Ajax speelt, onder aanvoering van Sjaak Swart, drie wedstrijdjes van zes tegen zes

Onderonsje tussen oud-teamgenoten

op het kunstgras van de nieuwe Cruijff-Court. De eerste wedstrijd, tegen een groepje meiden, wordt door de meisjes met 4-3 gewonnen. Ook bij de wedstrijd tegen kinderen uit Betondorp worden de oud-Ajacieden dik ingemaakt. Toch staan veel, vooral oudere mannen, langs de rand van het veld met een glimlach weg te dromen, bij de aanblik van hun oude voetbalheld Swart.

Amsterdam Oost heeft veel grote voetballers voortgebracht: Johan Cruijff, Sjaak Swart en Sjaak Brokx zijn er maar een paar van. Met het nieuwe Cruijff-Court in Betondorp is het nu wachten op een nieuw groot talent uit Oost. #

De Paradijstuin

Paradijstuin

Tekst: Gemma van den Broek| Fotografie: Arie van Tol

Misschien heeft u hem wel eens gezien langs het fietspad van de Linnaeuskade richting het Muiderpoortstation: 'de Paradijstuin', een buurttuin tegenover basisschool de Kraal in Oostpoort, aan het Paradijsplein. Afgelopen mei vierde deze tuin haar 1-jarig bestaan.

Jarenlang is men op dit voormalig terrein van de Oostergasfabriek bezig geweest de bodemvervuiling aan te pakken. Daarna bleef het stil: vanwege de crisis in de bouw gebeurde er niets. Zand, planten en vogels veroverden een deel van het gebied.
Al die jaren was deze desolate plek mij een doorn in het oog en ik was niet de enige. Samen met Ruth Visser werd een plan gemaakt om het gebied een groene buurtbestemming te geven, totdat de bouw hervat zou worden.
Het stadsdeel bleek enthousiast over ons plan en verleende alle medewerking: aarde werd gebracht, hekken geplaatst, houtsnippers gestort. Daarnaast kregen we een kleine subsidie om wat materiaal te kopen. Pallets kwamen van de straat. Palletranden, klein gereedschap, antiworteldoek en zaden werden gekocht.

Begin mei 2013 zijn we met een paar mensen aan het werk gegaan: de eerste kleine bakken werden ingericht en planten die over waren op mijn volkstuin werden aan de rand van de Paradijstuin geplant. Zo werd de Paradijstuin een feit.
In de loop van de eerste weken meldden zich steeds meer mensen die dolgraag een bak wilden gebruiken. Er bleek grote behoefte aan het zelf kweken van groente en kruiden. Momenteel zijn er 28 tuinders. Er is inmiddels een actieve groep enthousiaste tuinders.
Mijn sperziebonenoogst en rode boerenkool waren geweldig: slakken hebben ons nog niet ontdekt! Tot maart 2015 blijven we in ieder geval bestaan en met een beetje mazzel zelfs langer. #

Elke 1e zaterdag en 3e zondag van de maand zijn we open van 10.00 – 14.00 uur voor iedereen. Dus kom gerust een keer kijken.

Meer informatie: paradijstuin@googlegroups.com
Facebook: paradijstuin

De Linnaeushof, overblijfsel van het rijke roomse leven in de Watergraafsmeer

Hofportret

Tekst: Danielle de Loches Rambonnet | fotografie: Dineke Rizzoli en Danielle de Loches Rambonnet

Achter de drukte van de Middenweg, tegenover Park Frankendael, ligt een rustig hofje, door de toevallige voorbijganger vaak niet opgemerkt. Het hofje heeft cachet; velen willen er wonen. Het is gebouwd rond de kerk van de HH. Martelaren van Gorcum, tegenwoordig meestal de Hofkerk genoemd. Het hofje heeft zijn oorsprong in 1902. In die tijd was de Watergraafsmeer nog geen onderdeel van de gemeente Amsterdam. Er stonden oorspronkelijk mooie buitenverblijven van rijke Amsterdammers, waarvan er nog maar één over is: Frankendael. De Watergraafsmeer bestond verder hoofdzakelijk uit boerenland, maar rond het begin van de 20ste eeuw, startte de bebouwing van de Middenweg aan de kant van Amsterdam.

De architectonische inbreng van Kropholler, als het ging om de woningen, beperkte zich uitsluitend tot de voorgevels. Daarachter bevonden zich de gebruikelijke huurwoningen uit het Amsterdamse interbellum, zoals duidelijk te zien is voor hen, die door het poortje gaan.

In deze situatie kreeg het bisdom Haarlem een buitenkansje: de Maatschappij "Linnaeuspark" – tegenwoordig zouden wij zeggen: een projectontwikkelaar – deed het bisdom onder zeer gunstige voorwaarden een aanbod. Eén van de voorwaarden was echter dat er binnen een bepaalde tijd een kerk gebouwd zou worden. De parochie van de HH. Martelaren van Gorcum werd opgericht. De parochie had in die tijd geen gelovigen en geen geld. In de decennia die volgden, werd er onder pastoor Busch geschoven met initiatieven op andere plekken in de Watergraafsmeer, maar ook in de Transvaalbuurt in Amsterdam.
In de jaren '20 lag de grond er nog steeds onbebouwd bij, maar inmiddels begonnen de voorwaarden die destijds aan het bisdom Haarlem gesteld waren te knellen: er moest toch echt een definitieve kerk komen. De gemeente Amsterdam had de Watergraafsmeer inmiddels geannexeerd en de oprukkende verstedelijking opende ongetwijfeld perspectieven voor een nieuw woonbuurtje.
Onder de voortvarende pastoor Zoetmulder was er een plan gekomen. De kerk, die er moest komen, had gelovigen nodig. En de gelovigen hadden voorzieningen nodig, in de eerste plaats woningen, maar ook scholen en winkeltjes. In 1918 was de grond waar de Linnaeushof gebouwd zou worden, gekocht en kort daarna met winst aan de aannemersmaatschappij Rozestraten doorverkocht.

Bouw van de Linnaeushof
Deze aannemer bouwde de Linnaeushof vrijwel geheel zoals wij haar nu kennen in de jaren 1924 t/m 1935 vol. De woningen zouden tot ca 1980 in handen van Rozestraten blijven, die katholieken selecteerde voor zijn huurwoningen. Zowel voor de kerk als voor de rest van de bebouwing was de architect Alexander Kropholler in de arm genomen. Deze architect had een voorliefde voor de soberheid van Berlage, die we terugvinden in de kerk. Maar hij had ook de neiging vormgeving uit voorbije tijden toe te passen, waardoor de gevels van de woningen enigszins geantedateerd zijn. Het rijtje gevels ten oosten van de tennisbaan was daarentegen door de aannemer zelf ontworpen en was daarmee gewoon eigentijds. De verschillen met de rest zijn goed te zien.
En zo ontstond het hofje dat pastoor Zoetmulder voor ogen stond: een introvert katholiek buurtje met rond de kerk woningen voor gelovigen, met een aantal winkeltjes voor de alledaagse boodschappen, met een bewaarschool (de Maria Gorettischool), een lagere school (de Sint Lidwinaschool), een ULO (Uitgebreid Lager Onderwijs) voor jongens en een ULO voor meisjes.
En in het Sint Claraklooster woonden de nonnetjes, die op deze scholen les gaven. De tennisbanen dateren ook van het begin; vroeger werden zij 's winters onder water gezet, zodat er geschaatst kon worden. Een pastoor en een katholieke ondernemer: twee handen op één buik.
In het verzuilde Nederland was dat nog niet zo ongebruikelijk.

Nieuwe tijden
Na het verdwijnen van aannemer Rozestraten als eigenaarverhuurder, verwaterde het katholieke karakter van de Linnaeushof. Het ene deel van de woningen werd aan bewoners verkocht; het andere deel aan een bollenboer, die vervolgens met de Noorderzon vertrok. De gemeente Amsterdam kocht dit huizenbestand aan en gaf het in beheer aan woningbouwvereniging
Patrimonium (tegenwoordig: Rochdale). Toen zij circa 30 jaar geleden het plan opvatte om de houten Krophollerramen en –kozijnen te vervangen door aluminium, kwamen de bewoners in opstand. Zij richtten de "vereniging tot behoud van de Linnaeushof" op en kregen voor elkaar dat de houten kozijnen netjes gerestaureerd werden. Inmiddels zijn de Krophollergevels door de gemeente Amsterdam beschermd.
Nu is het Claraklooster gesplitst in koopappartementen. De Lidwinaschool bestaat nog als basisschool, maar de leerlingen zijn niet allemaal meer katholiek.
De centrale stad beheert de middelbare scholen, die hier successievelijk een plek gevonden hebben.
Maar als een katholieke rots in de branding staat hier nog steeds het rijksmonument de Hofkerk. Onveranderd huisvest zij de katholieke diensten, die nog steeds goed bezocht worden en gemeten aan de omstandigheden waarin de katholieke kerk zich op het ogenblik bevindt, doet de parochie het goed. De kerk, alsmede het hele hofje, hebben karakter, waaraan mensen zich hechten. Zo is het niet ongebruikelijk dat gelovigen die Amsterdam verlaten hebben, toch hun oude kerk niet willen missen en er de reis voor over hebben.
De Linnaeushof heeft zich inmiddels ontwikkeld tot een gewilde plek om te wonen. Hier is het mooi en rustig en de stad, die is toch vlakbij.
Met dank aan archivaris Wim Nypels en pastor Nico Essen. #

In de tuin rondom de kerk hield pastoor Zoetmulder jaarlijks een sacramentsprocessie. Tegenwoordig wordt de tuin o.a. voor paaseieren gebruikt.

Palmzondag 2014. Na de processie in de kerk begaf zich een bonte stoet van 25 kinderen met palmpasenstokken naar het ouderencentrum Amsta.

Voor Maarten de Boer is het nu ‘Erop of eronder’

Interview: Wil Merkies | Fotografie: Dineke Rizzoli

Verhalen

Hij woont en werkt op een van ‘de mooiste plekken’ in Oost, in een voormalige boedelopslag aan Weesperzijde 94, die hij in 1996 op een veiling kocht. Als het aan Maarten de Boer ligt gaat hij er nooit meer weg. Maar dat hangt af van Stadsdeel Oost dat toestemming moet geven voor een ingrijpende verbouwing van Bureau Weesperzijde. Met de uitslag van zijn buurtonderzoek hoopt hij de ambtenaren na 9 jaar strijd te overtuigen van de noodzakelijke verbouwing.

Maarten de Boer

Als architect van restauraties van rijksmonumenten waaronder de Haarlemmerpoort en vanaf 1990 als directeur van het Amsterdams Monumenten Fonds kent hij zijn geboortestad als geen ander. Hij was betrokken bij de door sloop bedreigde monumenten Gerardus Majella (Tidorestraat) en De Duif (Prinsengracht) die door het AMF werden aangekocht en gerestaureerd. Ook in zijn huidige leven als directeur van Bureau Weesperzijde volgt hij de ontwikkelingen in de stad op de voet.

Weesperzijde 94 wordt een levensloopbestendig gebouw...

Worden er in Oost nog gebouwen door sloop bedreigd?
De Boer: “In feite wordt alles bedreigd en als het blijft staan is iedereen blij.”

Wat denk je van Oostpoort?
“Het nieuwe centrum ziet er goed uit en is een aanwinst voor Oost. Maar hoe het in de toekomst zal gaan moeten we afwachten. Het is wel erg hoog.”
Vanaf 2005 houdt hij zich met Bureau Weesperzijde ook bezig met mobiliteit en ondergronds parkeren.
“Wij willen dat de geparkeerde auto’s langzaam uit het straatbeeld verdwijnen en plaats maken voor meer ruimte voor voetgangers en fietsen.”
Dat hij zich aan de Weesperzijde thuis voelt is niet zo vreemd. “Het is een actieve buurt en er wonen veel creatieve mensen die zich net als ik enorm inzetten voor hun woonomgeving.”
Aan de lange houten tafel in zijn werkruimte praat De Boer met passie over de activiteiten van de bewoners en zijn Bureau Weesperzijde.
Het enthousiasme voor alles waarmee hij zich bezig houdt is zo groot dat het soms moeilijk is hem te volgen. Om zijn plannen duidelijk te maken verdwijnt hij regelmatig en komt terug met papieren, foto’s en tekeningen die hij paraat heeft.
Bureau Weesperzijde waar hij woont en werkt ligt om de hoek van zijn geboorteplek in de Eerste Oosterparkstraat.
Glunderend wijst hij naar buiten, waar een man en een vrouw druk met elkaar in gesprek zijn. Ze praten en wijzen naar de boeken in het kastje dat buiten aan de muur hangt. “Voorbijgangers kunnen een titel uitzoeken en zelf ook boeken achterlaten.” Even later zien we het tweetal weglopen met ieder een boek onder de arm.
De Boer: “Het is fijn wonen in deze gemengde buurt met een moskee, sportcentrum en de Turkse supermarkt.”
Hij woont alleen sinds zijn dochter (32), die in de journalistiek werkt, het huis uit is.
Na zijn HTS-opleiding studeerde hij architectuur aan de TU in Delft. Na zijn afstuderen woonde en werkte hij 20 jaar in de Nieuwmarktbuurt tegenover de Waag. Stralend: “Ik woon hier nu even. In de Nieuwmarktbuurt voerde ik met de bewoners 20 jaar actie tegen de metro.”
Na de roerige jaren van actievoeren hoopte hij aan de Weesperzijde op een rustiger tijd, maar dat liep anders.
“Al gauw raakte ik betrokken bij de activiteiten tot behoud van groene binnentuinen, het gevecht tegen het omstreden Oranjegebouw en vooral de verloedering van de Amsteloever.
Met elkaar hebben we er voor gezorgd dat de oever weer bereikbaar werd.”
Kijkt ondeugend: “Met De Zwarte Bende Weesperzijde snoeiden we in een nacht 30 coniferen. Het was een mooie actie waardoor we weer goed zicht op de Amstel kregen.”
Bijzonder positief praat hij over de betrokkenheid van de bewoners met hun buurt. Als oud-voorzitter van de Belangenvereniging Weesperzijde is hij er trots op dat de jongere generatie kortgeleden met succes actie voerde tegen de komst van 1600 bedden in een jeugdhotel aan de Weesperzijde.
Hij benadrukt dat zijn betrokkenheid bij de buurt nog steeds even groot is maar dat hij zijn tijd en energie nu moet steken in zijn eigen project: “Bureau Weesperzijde met 500 vierkante meter dat ik 20 jaar geleden kocht is zo bouwvallig dat ik vorig jaar de galerie moest sluiten.
De galerie opende ik 6 jaar geleden met een expositie bijzondere tekeningen van de dit jaar overleden dichter/tekenaar Leo Vroman. Ook de tentoonstellingen van fotograaf Eddy Posthuma de Boer, textielkunstenares Stef Kreymborg, beeldhouwer/choreograaf Toer van Schayk en kunstenaar Jurriaan van Hall trokken veel bezoekers.”
Naast het opknappen van het Bureau met uitgeverij, galerie en woonruimte heeft hij een bouwplan voor nog twee verdiepingen Weesperzijde 94. De vele bouwtekeningen van dit ambitieuze project hangen op een muur in de gesloten galerie.
De Boer trots: “Weesperzijde 94 wordt een levensloopbestendig gebouw met meer ruimte voor cultuur en de galerie wordt rolstoeltoegankelijker. Binnen het bestemmingsplan is ook ruimte voor twee extra verdiepingen, waarin seniorenwoningen met een lift komen. Vanwege de karakteristieke gevel hebben we voor de uitbreiding een aantal bijzondere ontwerpen gemaakt.”
De politieke partijen staan

‘Helaas hebben de ambtenaren de macht’

achter de plannen maar de ambtenaren werken tegen. Zij vinden dat het pand een monument is maar het is geen monument en dat weten zij net als ik heel goed.
De Boer fel: “Helaas hebben de ambtenaren de macht.”
Hij beschrijft hoe hij het er niet bij liet zitten en de buurt bij zijn plannen betrok met de huis aan huis actie ‘Erop of Eronder’.
Rond de gemeenteraadsverkiezingen konden de bewoners van de Weesperzijde reageren op zijn voorstel voor een levensloopbestendig gebouw met meer ruimte voor cultuur en twee extra verdiepingen voor seniorenwoningen.
De Boer vroeg de bewoners ook suggesties voor de verbouwing. De meest inspirerende en originele reactie zou worden beloond met een weekendtrip voor twee personen naar een Nederlandse stad met toonaangevende architectuur.
Tot verrassing van een speciale jury reageerden 80 bewoners op de huis aan huis actie. Hun reacties liggen tijdens ons bezoek op volgorde van binnenkomst uitgesteld op een lange tafel.
De Boer: “ De jury heeft geen winnaar aangewezen omdat alle inzendingen gezamenlijk het meest bijzonder zijn aan dit project. De prijs wordt een gezamenlijke busreis naar de Meelfabriek in Leiden. Daar zijn 15 zogenaamde Rijksmonumenten compleet herbestemd onder leiding van de beroemde architect Zwitserse architect Peter Zumthor.
Aan het eind van het gesprek vraag ik De Boer of hij de mooie en minder geslaagde buurten in Oost wil noemen.
Hij reageert snel: “Alles in en rond het Oosterpark, Transvaalkade, Watergraafsmeer, Middenweg, Dapperbuurt, alle buurten die veranderen worden beter.”
Na even nadenken: “Eigenlijk kan ik niet een buurt noemen die ik niet geslaagd vind. Ik zou overal wel eens willen wonen.”#

Meer info over Bureau Weesperzijde vindt u op www.weesperzijde.nl/bureau.php

Maarten bij de buitenboekenkast

Kappen met bomenkap, luidruchtige evenementen en miscommunicatie?

Oosterpark

Door: Jan Molenaar | Fotografie: Nick Canoy en Arie van Tol

Er is veel te doen rond het Oosterpark. Zowel de renovatieplannen van het park, die zo fraai als Project Verdubbeling worden aangeduid, als het evenementenbeleid hebben tot heftige reacties van bewoners geleid. Om een actuele stand van zaken te geven sprak ik met Karen Voors, communicatieadviseur van het Project Verdubbeling Oosterpark, Bert Mentink van de Vrienden van het Oosterpark en Ernst Sonneveldt die spreekt namens een groep radicalere bewoners en de actiegroep 'Omsingeling Oosterpark' heeft opgericht.

Enkele iepen die toch gespaard blijven

Achtergrond verdubbeling
Eind 2011 werd het voorlopig ontwerp van het Project Verdubbeling Oosterpark door de deelraad unaniem vastgesteld. Vastgoedeigenaren zoals de Openluchtschool, het Tropeninstituut en Hotel Arena hadden uitbreidingsplannen en het park had dringend behoefte aan een opknapbeurt. Het stadsdeel bedacht samen met deze organisaties een plan waarbij de hekken rond deze gebouwen zouden verdwijnen en de openbare ruimte dus groter zou worden; vandaar de ambitieuze benaming 'verdubbeling'. De plannen voor de verdubbeling zagen er prachtig uit en er werden voor burgers wandelingen georganiseerd waarbij tekst en uitleg werd gegeven. Na de goedkeuring bleek al snel dat de consequentie van het ontwerp was dat er 400 bomen gekapt moesten worden van de 1800. De helft hiervan ongezonde bomen en zaailingen (bomen die de groei van andere bomen belemmeren), maar ook 142 bomen die vanwege het ontwerp weg moesten. Veel protest weerklonk, maar het ontwerp was al aangenomen. Volgens Communicatie was de bomenkap duidelijk gemeld, de Vrienden en Actiegroep Omsingeling bestrijden dit fel. In de toelichting van het ontwerp wordt gesproken van 'enkele bomen' en 'op een enkele plaats' voor een betere ontsluiting en om ruimte te creëren voor parkactiviteiten. Er werden 153 bezwaren ingediend bij de bezwaarschriftencommissie van het stadsdeel. Inmiddels was bestuurder Nevin Özütok deze protesterende groenliefhebbers tegemoet gekomen door zelf 70 bomen van de kaplijst te halen. De bezwaarschriftencommissie stelde de burgers slecht deels in het gelijk waarna de vereniging Vrienden van het Oosterpark eind vorig jaar naar de rechter stapte. Door deze procedures werd het project opgeschort.

Evenementen
Naast dit feit speelt ook al jaren de ergernis van veel bewoners over de in hun oren zeer luidruchtige evenementen. De vele bezoekers en zware voertuigen brengen hierbij veel schade aan het groen en grijs in het park. En afsluiting van het park bij die evenementen is ook onaanvaardbaar.
In 2012 stelde de deelraad een evenementennota op waarbij vooral D66 en de VVD benadrukten dat Oost moest bruisen. Ook wethouder van Spijk leek de grote evenementen geen strobreed in de weg te willen leggen.
In het 'locatieprofiel' van het Oosterpark wordt vermeld dat er vijf keer een groot evenement mag plaats vinden en één keer met een afsluiting van het park. Maar blijkbaar is er alle ruimte voor uitzonderingen. Loveland kroop bijvoorbeeld tussen de mazen van de regelgeving door met een extra evenement op Koningsdag met een afsluiting. Volgens het stadsdeel had de burgemeester het Oosterpark aangewezen als extra, volgens de Vrienden bleek uit ambtelijke stukken dat Loveland ook van de burgemeester elders in Oost gehouden mogen worden.

Akkoord tussen stadsdeel en Vrienden van het Oosterpark
Voor het stadsdeel kwam het uitstel vanwege de gerechtelijke procedures ongelegen. Het project was al een paar keer uitgesteld en de financiële middelen van de centrale stad moesten bijtijds aangewend worden aangezien ze anders vervielen. Dus nodigde de nieuwe voorzitter van de bestuurscommissie Ivar Manuel een delegatie van de Vrienden van het Oosterpark uit om tot een oplossing te komen.
Deze vertegenwoordigers van de vereniging zagen dit als een kans om na jarenlange strijd met het stadsdeel vanuit een consensusmodel tot een aanvaardbare oplossing te komen. Een oplossing voor de bomenkap en tegelijkertijd een kans om iets aan het evenementenbeleid te doen.
Na drie gesprekken sloten partijen een compromis waarbij er nu uiteindelijk 302 bomen gekapt worden en bijvoorbeeld de iepen bij de muziekkoepel gered worden. Van de 302 bomen zijn er nog 100 gezonde bomen die vanwege het ontwerp sneuvelen en dat vindt voorzitter Bert Mentink nog steeds te veel.
De onderhandelaars hebben gewikt en gewogen en dit als het maximaal haalbare gezien. In dit onderhandelingsproces werd in april om een mandaat gevraagd bij een Algemene Leden Vergadering (ALV) van de Vrienden van het Oosterpark: de meerderheid verleende dit mandaat. Temeer daar Ivar Manuel heeft toegezegd dat er geen evenementen met afsluiting meer zullen plaats vinden. En in samenspraak met de bewoners zal het nieuwe locatieprofiel worden vastgesteld. Omwonenden krijgen dus de kans aldus Bert Mentink om vast te stellen of ze het park geschikt vinden voor Keti Koti, Appelsap en een kermis. En deze buurtconsultatie zal zorgvuldig plaats vinden.
Het mandaat van de ALV wordt door Ernst Sonneveldt als onrechtmatig gezien.

Radicalisering binnen de vereniging
Al geruime tijd waren er bewoners en leden van de vereniging met zeer principiële standpunten. 'Geen bomenkap' en 'geen enkel evenement' waren geluiden die te horen waren. Een groep rondom Ernst Sonneveldt en voormalig bestuurslid Hans Olykan van de Vereniging organiseerde in april een actie 'Omsingeling van het Oosterpark'. Ongeruste bewoners kwamen bij elkaar en Ernst Sonneveldt riep ze op de strijd voort te zetten tegen de bomenkap en de evenementen in het park.
Ook in het gesprek dat ik met hem had toont hij zich strijdvaardig en zelfverzekerd. Hij geeft aan kennis te hebben van regels waardoor zowel de bomenkap als de grootschalige evenementen verhinderd kunnen worden. Hij nam het initiatief om in gesprek te gaan met Ivar Manuel en hij sprak in op 7 mei bij de centrale stad in een algemene commissievergadering. Hij kiest er voor dit te doen vanuit de vereniging als lid zijnde en niet een eigen club op te richten of zich zelf te kandideren als bestuurslid. Hij meent allerlei obstakels te kunnen opwerpen om de bomenkap en de evenementen tegen te houden variërend van het kostenaspect als het ten onrechte verlenen van vergunningen. Ook meent hij dat de centrale stad zal ingrijpen omdat de bestuurscommissie niet bevoegd is.

Nieuwe bomenkap aanstaande?
Tot nu toe is niet besproken dat in de uitbreidingsplannen van de private bedrijven ook nog plannen zitten voor een bomenkap. Zo heeft Hotel Arena inmiddels een vergunning aangevraagd voor het kappen van 63 bomen. Bewoners kunnen hier opnieuw bezwaar tegen maken bij de bezwaarschriftencommissie. Ook andere organisaties in het Oosterpark zullen kapvergunningen aanvragen. Bert Mentink laat weten dat ze akkoord zijn gegaan met het kappen van de 302 bomen maar dat deze nieuwe ronde op nieuw verzet vanuit de vereniging kan rekenen en eventueel ook een nieuwe gang naar de rechter.

Conclusie
Zoals het er nu naar uit ziet zullen veel bewoners met lede ogen moeten aanzien dat er in september begonnen wordt met het kappen van 302 bomen. Over de openheid en eerlijkheid van de besluitvorming hebben stadsdeel en bewoners een zeer tegenstrijdige mening. Ook met betrekking tot de evenementen voelden veel bewoners zich niet serieus genomen.
Het is goed dat de nieuwe bestuurscommissie de bewoners nu wel serieus wil nemen en toezeggingen heeft gedaan door het kappen van minder bomen en het aanpassen van het 'locatieprofiel'. Partijen zullen open en transparant met elkaar moeten communiceren zonder ruimte voor interpretatieverschillen. En het zou goed zijn als bewoners zich alsnog als één blok zouden kunnen verenigen want elkaar bestrijden is niet efficiënt en maakt geen sterke indruk op het verantwoordelijke bestuur. #

Aandacht voor Ernst Sonneveldt bij de Omsingeling van het Oosterpark

Op de Valreep weg of toch niet?

Burgerinitiatief

Tekst en foto: Arie van Tol

Op de Valreep: een burgerinitiatief met een andere toon, met andere gebruiken, met andere bewoners dan de overheid bedoeld had bij de promotie, de stimulering ervan. Maar om een krakersinitiatief dat zich inmiddels ruimschoots heeft bewezen als een geslaagd sociaal-cultureel burgerinitiatief kan het stadsdeel niet heen. Moet het stadsdeel niet heen wíllen.

In het voormalige dierenasiel aan de Polderweg heeft nu al weer drie jaar geleden 'Op de Valreep' haar intrek genomen. Het gebouw dat monument is, industrieel erfgoed, is daarvoor schromelijk verwaarloosd nadat in 2007 het dierenasiel verhuisde naar West. Plannen voor het gebouw en de omgeving ervan gingen de ijskast in vanwege de crisis: het ontbreken van geld en bestuurlijke wil / macht. Suggesties om het asiel een tijdelijke functie te geven werden door stadsdeel en OCP (Ontwikkelings Combinatie Polderweggebied) hooghartig afgewezen. Het had er alle schijn van dat verdere verkrotting tot sloop moest gaan leiden en zo tot een lucratievere invulling van de zuidoost hoek van het Polderweggebied.

Nog verder terug in de tijd
In 1885 trad de Oostergasfabriek in werking. Er waren meerdere gebouwen. Eén ervan was het Ammoniakgebouw aan de Polderweg 36. Feitelijk heeft het complex waar kolengas gefabriceerd werd maar enkele tientallen jaren dienst gedaan. In de twintiger jaren werd kolengas niet langer rendabel. Er bleef nog geruime tijd een distributiecentrum, maar de bijgebouwen kwamen leeg en ongebruikt te staan.
In het vrijgekomen Ammoniakgebouw werd in 1927 het Dierenasiel gevestigd. Het werd een begrip in de buurt, in heel Amsterdam. Menig bewoner heeft in het Polderweggebied bij het asiel een lieve kat of brave hond gevonden. Of er naar toe gebracht. 80 jaar heeft het gebouw zijn dierenwelzijnsfunctie gehad. En daarna begon de ongewisse toekomst ervan.
Of het binnen afzienbare tijd dienst gaat doen als centrum waar horeca en sociaal-culturele activiteiten hand in hand gaan, zoals nu in wat primitievere vorm, wordt door velen gewenst, maar ook door velen betwijfeld.

Ondernemingsplan
De huidige gebruikers hebben zich verenigd in de Stichting Op de Valreep. Die stichting heeft een plan ingediend bij het stadsdeel waarin ze uiteenzetten hoe ze de huidige locatie zouden kunnen ombouwen tot een eigentijds centrum. Een café-restaurant zal (financieel) het kloppend hart vormen. Op de benedenverdieping in de publieke ruimte komen verder sociale, culturele en politieke activiteiten. Op de bovenverdieping komen beheerders te wonen. En de buurtmoestuintjes en het buitenterras zorgen voor de gewenste entourage.
Stichting Op de Valreep heeft geen winstoogmerk. Ze zal financieel onafhankelijk zijn en dus geen subsidie of andere vormen van staatssteun (willen) ontvangen. In dit grenzeloze optimisme is het ware burgerinitiatief herkenbaar, al is dat bij voorbaat afzien van overheidssteun natuurlijk opmerkelijk.
Een begroting sluit het bondige ondernemingsplan af. Er valt moeilijk te beoordelen hoe waarschijnlijk en realistisch de cijfers zijn. Ook niet of een zogeheten initiële investering (opknapgelden) van € 800.000,- een goede inschatting is en of die volledig betaald gaat worden uit toekomstige opbrengsten. Cruciaal is natuurlijk of er een bank of persoon garant wil staan. Of vraagt Op de Valreep geen subsidie, maar wel een garantiestelling van de gemeente?

Het dagelijks bestuur
Het bestuur van Oost heeft de afgelopen jaren een moeizame laveertocht achter de rug met Op de Valreep. Regelmatig werd in raadsvergaderingen en sinds kort in bestuurscommissievergaderingen uitleg gegeven aan protesterende en insprekende krakers en de kritische oppositie van met name de SP.
De aanwezigheid in het gebouw en het organiseren van activiteiten werd al snel gedoogd. De aanspraken die de huidige gebruikers meer en meer gingen maken op het gebouw en het gebruik ervan in de toekomst, dat stuitte op bezwaar en irritatie. Er was immers al jaren geleden een deal gemaakt met de OCP dat die mocht bepalen welke ondernemer het voormalige dierenasiel zou gaan exploiteren. De krakers moesten het maar aanleggen met de grote jongens van de OCP!
Die relatie is geen succes geworden. In de verste verte is er geen kans dat de OCP de exploitatie gunt aan Op de Valreep. De communicatie tussen dagelijks bestuur en Op de Valreep verloopt ook stroef. De claim op een toekomstige rol voor Op de Valreep in het gebouw blijft herhaald en door het DB afgewezen worden. En wat betreft het mogelijk voortzetten van activiteiten in een ander pand is het DB beducht voor het voortrekken van deze groep initiatiefnemers.
Op het ondernemingsplan wordt zuinig en formeel gereageerd. Een gesprek tussen initiatiefnemers en portefeuillehouder Thijs Reuten wordt door de laatste prematuur gevonden – 'eerst kijken ambtenaren naar het plan' –, al heeft de SP daar om gevraagd en is het min of meer beloofd.
Het plan zelf en de dubbelhartige strategie van Op de Valreep maken deze houding overigens wel begrijpelijk. Het plan gaat uit van exploitatie op de huidige locatie en rept niet over een mogelijk alternatieve locatie. En juridisch doen de krakers alle mogelijke moeite de aanstaande ontruiming tegen te gaan, hoe begrijpelijk ook, het is in tegenspraak met de suggestie die ook gedaan wordt: dat het gaat om de activiteiten en niet per se om de locatie.

In optocht van de Valreep naar het Stadsdeelhuis

Ontruiming
Al jaren geleden waren er plannen voor Oostpoort Oost, toen nog het oostelijke gedeelte van het Polderweggebied. Die zijn in de ijskast gezet. Vorig jaar zijn voor een deel van Oostpoort Oost ietwat gewijzigde plannen aangenomen door de stadsdeelraad: er worden voornamelijk woningen gebouwd, ook in de sociale huursector, maar iets minder en iets minder dicht op elkaar.
Inmiddels is er een begin gemaakt met de uitvoering. Ook het voormalige dierenasiel maakt onderdeel uit van de nieuwe bouwplannen. Ontruiming is daarmee onvermijdelijk en legitiem geworden volgens (een meerderheid in) gemeente en bestuurscommissie.
Stichting Op de Valreep heeft de rechtmatigheid van een aanstaande ontruiming betwist in een kort geding. 'Er mag niet ontruimd worden voor leegstand,' betogen de krakers, 'en dat is wel wat er hier gebeurd.'
De OCP zegt het gebouw te gaan opknappen en het vervolgens de afgesproken bestemming te geven. Het bestuur van Oost vertrouwt daarop, al heeft het er alle schijn van dat er nog geen exploitant is gevonden die voor horeca en/of sociaal-culturele activiteiten gaat zorgen.
De rechtbank heeft de boterzachte beloftes acceptabel bevonden, of weet meer: weet wat OCP en Oost niet aan de openbaarheid prijs willen (en hoeven) geven. Kortom: de krakers hebben het kort geding verloren en ergens in juni zal Op de Valreep ontruimd worden.

Andere locatie
Op 7 juni j.l. bewijst de Valreep Manifestatie ten overvloede het bestaansrecht van dit alternatieve burgerinitiatief. Discussie, debat, muziek en spektakel zijn de steekwoorden op deze zaterdag. Het programma loopt van 13 tot 22 uur.
Voor wat deze groep (buurt) bewoners doet mag best serieus gezocht worden naar een geschikte alternatieve locatie. Er mag best serieus meegedacht worden over de mogelijkheden van een burgerinitiatief als dit. Zoals bij al die andere initiatieven. Waarom zou een bestuur bij voorbaat sympathie moeten betonen aan de community-retoriek en die van krakers moeten argwanen? En enige onbescheidenheid, zelfingenomenheid en arrogantie zijn toch simpelweg nodig om in actie te komen?

Laat het voormalige dierenasiel uiteindelijk dan een gepasseerd station zijn, de mensen en activiteiten moeten elders in Oost ondergebracht kunnen worden! En wat mij betreft vragen ze ook subsidie aan! #

Ingewikkeld Onkruid
Buurtmoestuinen in Oost

Tekst en fotografie: Ton Hendrix

Groen

Na de winter breekt de tijd aan dat alles begint te groeien. Kale tuinen worden weer groen en steeds groener. Die eerste maanden gaat het allemaal heel snel. En het snelst van alles groeit het onkruid. Maar dat is niet de bedoeling van de tuinier. En dus moet er geschoffeld worden.
Agressieve planten agressief behandelen. Hard tegen hard. Eruit die boel!
Maar hoe weet je eigenlijk wat onkruid is en wat niet?

Herkennen
Dat is niet zo makkelijk als je zou denken. In je moestuintje komen allemaal kleine blaadjes omhoog uit de grond. Welke had je gezaaid en welke komen op eigen uitnodiging? Heb je de zaadjes in een min of meer recht rijtje ingezaaid? Dan is alles wat naast dat rijtje omhoog komt, dus onkruid. En de afwijkende plantjes in het rijtje zijn onkruid. Onkruid trekt zich immers nergens wat van aan.
Onkruid is dus alles wat niet op die plek hoort. Gras tussen de andijvieplantjes is onkruid, en overgewaaide andijvie tussen het gras op je gazon is onkruid. Maar een roos kan je toch geen onkruid noemen enkel omdat hij tussen de frambozen bloeit?

Woekeren
In elk handboek vind je plaatjes en beschrijvingen van veel voorkomend onkruid. Om er eens een paar te noemen: zevenblad, paardenbloem, vogelmuur, haagwinde, brandnetel, wegdistel, boterbloem en gras. Zevenblad heet ook wel tuinmansverdriet, dat zegt genoeg.
Nou zijn er natuurliefhebbers die weiden met paardenbloemen en boterbloemen juist prachtig vinden. Waarom is het dan onkruid?
Een ander kenmerk van onkruid is dat het een woekerplant is. Veelal is er sprake van een ondergronds wortelstelsel dat zich snel uitbreidt en telkens nieuwe planten voortbrengt. Je haalt een ongewenst plantje weg en even zo snel komt het elders weer opnieuw op. Vandaar de uitdrukking dat je onkruid met wortel en al moet uitroeien.
Intussen begint het een beetje duidelijk te worden waarom onkruid onkruid heet.

De bestrijding van bestrijdingsmiddelen

Leuk onkruid
Toch is het ook weer niet zo duidelijk als het nu lijkt. Vorige week kreeg ik een zending met zaadjes van iemand met wie ik zaaigoed ruil. Hij had ook een zakje magenta melde bijgevoegd. Ook wel boom-spinazie genoemd. Maar melden zijn onkruiden, die ga je toch niet zaaien? Ja, een melde is een plant die zichzelf almaar blijft zaaien: dus onkruid.
Maar door de roze (magenta) kleurige ‘hartjes’ van de kiemplantjes is dit een zeer makkelijk te herkennen onkruid.
Beter een ‘baby-boomspinazie’ dan op dezelfde plek een ander onkruid.
Maar daarnaast is het dus een soort spinazie, een eetbare plant.
Een heleboel onkruid is bruikbaar en eetbaar. Van brandnetel kan je soep eten, je kunt er geneeskrachtige thee van trekken en gier van maken.
En dan is er heermoesthee, zevenbladsalade, ridderzuringverf, goudsbloemolie, en paardenbloemwortellikeur .

Bestrijding bestreden
Dus moet onkruid eigenlijk bestreden worden? En zo ja, hoe dan wel? En dan komen we terecht op de bestrijding van de bestrijding. Want sommige middelen die worden aangewend tegen onkruid zijn erger dan het onkruid zelf. In alle buurtmoestuinen geldt een verbod op chemische bestrijdingsmiddelen, zoals Roundup. Het is simpelweg gif. Mensen beseffen niet wat ze doen als ze dit gebruiken. Dat de bijen ervan dood gaan bijvoorbeeld. En we kunnen evenmin rekenen op enige wijsheid van de kant van de industrie, van Bayer of Monsanto. Bij sigaretten moet tegenwoordig overduidelijk worden vermeld dat roken dodelijk is, zou niet hetzelfde moeten gebeuren bij onkruidbestrijdingsmiddelen?
Dus dat spul maar in de winkel laten liggen. En dan gewoon weer aan het schoffelen gaan.

Reacties: tonquichot@gmail.com #

Welig tierend onkruid.

Waterfietsie

Onalledaags

Tekst en fotografie: Méland Langeveld

Waggelend baant hij zich een weg door de vele mensen die zich in het Oosterpark aan wijn en bier laven. Hier en daar roken de barbecues flink, en hangt rook als laaghangende mist boven de vijver. Het is een warme dag, en het park ligt bezaaid met mensen. Luid speelt een salsaband op het podium van de muziekkoepel, een enkeling swingt er op de maat mee. Zelf hebben we een wat rustiger plekje uitgezocht om te picknicken, aan het water, in de schaduw van een boom. Mijn nichtje, Marije, heeft haar hommel in een plastic bakje meegenomen. Ze verzorgt haar hommel nu anderhalve week; hij mist één vleugel en ze neemt hem overal mee naartoe.

Het park ligt bezaaid met mensen

De waggelende man komt met zijn fiets op me af lopen. De trapper van zijn fiets schampt lichtjes langs mijn rug. Uit zijn mond rolt een sorry, met in het kielzog een gigantische drankkegel. Aan de oeverrand van de vijver laat hij zijn afgetrapte sportfiets te water. Lucht borrelt als koolzuur in een glas omhoog. Het zadel en het stuur steken boven het wateroppervlakte uit. ‘Pas jij effe op m’n fietsie,’ mompelt hij. ‘Ga effe lekker uit m’n dak met die toffe muziek.’
‘Is goed joh.’
‘Te gek man, tot later.’
‘Het is veel te heet voor Brommetje,’ zegt Marije. Ze staat op, vouwt de parasol open en gaat er samen met haar hommel onder zitten. Hij zit in een Tupperware-bakje dat ze gevuld heeft met korenbloemen, lavendel en klaver.
‘Wil je zien hoe hij drinkt?’ Ze heeft Brommetje op haar vinger zitten en houdt hem een stukje appel voor. ‘Nou, hij heeft nou geen dorst. Hij wil liever verse klaverbloempjes.’ Ze laat hem los in het gras en gaat opzoek naar klaverbloempjes.
‘Waarom heb je hem eigenlijk Brommetje genoemd?’
‘Omdat-ie bromt als-ie boos is.’
‘Is-ie dan vaak boos?’
‘Best wel, als ik ’m te vaak optil, of als hij ’t te warm heeft… Hé, waar is hij nou naartoe? Verdorie.’
Als Sherlock Holmes en zijn assistent Watson speuren we het gras af, maar we zien hem nergens. ‘Verdorie Brommetje, waar ben je nou?’ Ik voel me bezwaard, ze was zo enthousiast over haar hommeltje aan het vertellen dat ze hem helemaal uit het oog verloor. ‘We moeten uitkijken dat we niet op ’m trappen,’ klinkt het bezorgd door in haar stem. ‘Hé ik hoor ’m zoemen… O nee, dat is die stomme bij daar.’ Na een tijdje vinden we Brommetje, ongeveer op de plek waar we het spoor bijster raakten. Gelukkig maar, want anders was ze haar hommel tijdens haar logeerpartij bij mij kwijtgeraakt.
Na een halfuurtje is de man van de fiets weer terug van de dansvloer. Het zweet gutst hem over zijn half ontblote lijf. Hij tilt zijn kostbare bezit weer uit het water. Het vehikel ziet er gewassen uit, wel wat verroest. ‘Stalt u hem altijd in het water?’ vraagt Marije.
‘Ja, dan heb ik geen problemen met parkeren, weet je. Water is ’r overal en ’n fietsie in ’t water valt niet zo op hè.’
‘Geweldig zeg. Wat een slimme vondst,’ zeg ik.
‘Koppie, koppie hè,’ schaterlacht hij en wijst naar het bakje pinda’s voor me.
Ik geef hem een handje, en trek een blikje bier voor hem open. ‘Hier voor jou. Dat kun je wel gebruiken…’
‘Hé, hartstikke tof man.’ Hij neemt een flinke slok. ‘Nou ’k mot nou weg. M’n vriendin lig op bevallen. Mot ’k toch effe bij zijn. Nou, nog bedankt hè.’
Al kauwend strompelt hij met zijn druipende fiets door de mensenmenigte. Flink aangeschoten op weg naar zijn kind in aantocht.
Het is nog steeds warm, ik kon al die tijd niet echt tot schrijven komen. Maar zie: de man met zijn fietsie kwam me redden! Ik trek een blikje bier open, neem een slok, en schrijf mijn verhaal. Even weer op de ouderwetse manier, met pen en papier. #

Onze Lieve Vrouwe van de bijstand

Ontmoeting

Tekst en fotografie: Hella de Groot

Het is de dag na 5 mei (op Bevrijdingsdag zijn alle ambtenaren immers vrij), en ik zit met een twintigtal anderen te wachten tot de informatiebijeenkomst van DWI (Dienst Werk en Inkomen) begint. We hebben een bijstandsuitkering aangevraagd en zullen horen welke plichten daarbij horen.

Iedereen is er om 9 uur. Men kijkt zwijgend voor zich uit of naar de grond. Kelen worden niet geschraapt of gesmeerd met koffie of water. Er is ons ook niets aangeboden.

Om 9.06 uur vraag ik een passerende DWI-medewerkster wanneer de voorlichting begint. We moesten er toch om 9 uur zijn? Zij legt uit dat we om 9.15 uur beginnen, daarna mag niemand meer naar binnen. Nu krijgen laatkomers van 9 uur de gelegenheid om toch op tijd te komen voor 9.15 uur. Ik probeer de logica van deze opmerking tot me door te laten dringen als even later een andere medewerkster passeert. “Goedemorgen,” zegt ze. Niemand van ons zegt iets terug, men kijkt gelaten voor zich uit tot 9.15 uur.
De voorlichting is, eerlijk is eerlijk, duidelijk en professioneel. Al onze plichten en enkele rechten over de bijstandsuitkering zijn puntsgewijs onder elkaar gezet in een overzichtelijke presentatie. Benadrukt wordt dat de bijstand van *tijdelijke* aard is. Ik hoor de meneer over ‘minimaal vijf sollicitaties’ per week en ‘al het werk aannemen’ dat je aangeboden krijgt. Stukken straffer dus dan bij het UWV. Meneer vertelt over mensen die gepakt zijn op verzwegen beleggingsrekeningen. Uitkering stopgezet, nu hadden ze niets meer. Grappig, ik heb nú al niets meer.

Er zijn ook succesverhalen, zegt de meneer: mensen die ‘ineens’ een baan vonden en dat is mooi want dan zijn ze ‘mooi’ van ‘ons’ af. De presentatie is vlot, maar onbedoeld schieten enkelen van ons toch in de lach. Zoals wanneer ons wordt uitgelegd dat een geldlening van bijvoorbeeld 50 euro van een familielid moet worden vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst.
Na afloop krijgen we een brief mee voor de afspraak met onze klantmanager. Mijn afspraak is die middag om 14 uur.

Iets later dan 14 uur meld ik mij ter plekke. De klantmanager, mevrouw A. (niet haar echte naam) komt om 14.10 uur de trap af. Ze noemt mijn naam en daarin klinken een aantal vraagtekens door (‘Mevrouw? De Groot?). “Ik ben het toch echt,” zeg ik glimlachend, als ijsbreker. Haar houding is ijzig, stijfjes schudt ze mij de hand.
Het gesprek loopt vanaf het begin niet lekker. Ik begin over vrijwilligerswerk. Ze zegt dat zíj over re-integratie gaat, ik moet toegeleid worden naar werk. Wat voor vrijwilligerswerk doe ik eigenlijk. Kon ik maar zeggen: bejaarden verzorgen of gehandicapte kinderen begeleiden bij vakanties maar het is gewoon: vrijwillig schrijver bij de lokale Dwars door de Buurt. “Wel eens van gehoord ja…”, mompelt ze.

Ze vraagt om mijn cv. Ik heb twee versies meegenomen, een beknopte en een uitgebreide. Om haar iets te kiezen te geven. Het werkt niet. “Waarom twee cv’s?”, moppert ze, “Welke is het nou?” Ik leg het haar uit. Ze kiest de uitgebreide, de beknopte vindt ze veel te lang. “Maar deze is toch veel korter”, zeg ik, “kijk maar naar de tweede pagina, daar staat toch minder op?” Ze kijkt maar ziet het niet. Het wordt de lange. Met andere woorden: de korte.

Kennelijk bevalt het cv haar, ze klaart helemaal op! Reageerden de bedrijven waar ik solliciteer maar zo! Toch wordt het er niet gezelliger op als we de lijst nalopen die ik heb ingevuld bij de aanvraag van de uitkering. Ze benadrukt dat ik *iedere* baan moet accepteren en anders moet werken met behoud van uitkering. Wat een eufemisme, ik zou zeggen: werken *voor* het behoud van je bijstandsuitkering.
Ik heb er horrorverhalen over gelezen: mensen die 32 uur per week nietjes uit vergeelde documenten halen. Spookfuncties zijn het, zelfverzonnen exercities in zinloos werk.

Mogelijk loopt het zo’n vaart niet maar ook mevrouw A. moet de indruk wekken dat een leven in de bijstand niet luilekker is. Onrustbarend vind ik haar opmerking dat ik fulltime moet werken. Ik zeg dat ik overwegend 32 uur of anders 24 uur heb gewerkt, daar is mijn WW ook op gebaseerd geweest.
Ze vraagt waarom dit zo is, slechts zo weinig. “Voor mij is werk een manier om in mijn inkomen te voorzien, niet mijn roeping, helaas…” Ze knikt afwezig en vraagt naar mijn gezondheid, geestelijk en lichamelijk. Haar blik wordt zachter, haar houding toeschietelijker. “Dat zal ik u vertellen. Het is wel vertrouwelijk hè?” Ze knikt ernstig en buigt naar voren. #

http://levenenwerkenvanmevrouwh.wordpress.com/

Een sociaal gebaar in het fysieke

Vertelling

Door: Mirry Dijkstra | Illustratie: Ruud Meijer

Er gleed een lichtstraal over de keukentafel. Hoog in de lucht had de hijskraan zijn werk hervat. Het zonlicht weerkaatste in zijn metalen arm en schreef met gouden pennenstreken aan een nieuwe toekomst voor de Indische Buurt.
Ik was benieuwd wat die toekomst zou brengen.

Hopelijk ging het in de verste verte niet lijken op het schrikbeeld dat ooit in een toekomstkrant op een conferentie voor burgers en beleidsmakers werd geschetst. In die waanzinnige voorstelling was de Indische buurt van nu totaal niet terug te herkennen. Hij was volledig ontaard in decadentie. Men was weer eens de fout ingegaan en had alleen maar oog gehad voor de materiële rijkdom van de buurt. Het hart van de wijk was er na grondige renovatie weer eens uitgesloopt. Weg was de liefde. In dat schrikbeeld was geen plaats meer voor de charme van de kleurrijke buurt zoals die nu is, waar de kracht ligt in de samenkomst van vele culturen, leefstijlen en overtuigingen en men langzaam begint te begrijpen wat men aan elkaar heeft. Maar als we zo doorgaan als nu, is er hoop.

Onlangs zijn de twee ingesleten zandpaden in het heuveltje voor mijn huis, die door het vele gebruik hun essentie hadden bewezen, geasfalteerd. Er is nu een rood pad voor de fietsers en een grijs voor de voetgangers. Het is alsof er geluisterd is.
Er is oog voor de openbare ruimte. Heeft iemand van het stadsdeel de Dwars gelezen, waarin geschreven was over de paadjes?

Tegelijkertijd vraagt mijn dochter zich af hoe ze het Gele Plein nu moet gaan noemen, nu het niet meer geel is. Het okergele Javaplantsoen, dat deed denken aan warm zand en Indonesië en het contrast aangaf met het nabijgelegen plein dat door de kinderen het Zwarte Plein wordt genoemd, was van de een op de andere dag donkergrijs. Ook geasfalteerd. Met een beetje fantasie doet het bij regenval denken aan een meer.

Woningbouwvereniging Eigen Haard deed een sociaal gebaar in het fysieke: op de begane grond van de gerenoveerde huizenblokken is ruimte geschept voor aangepaste woningen. Je kijkt nu recht de woning in waar de mantelzorger en de bewoner zij aan zij zitten. Een directe uitnodiging om werkloze zorgzame buurtbewoners te koppelen aan hun zorgbehoevende buren.

Hoog in de lucht had de hijskraan zijn werk hervat

De leuke fonteintjes die we afgelopen zomer in een recreatiepark in de provincie hadden bewonderd, komen nu ook hier uit de grond. De waterpret is vast onderdeel van het vernieuwde speelparadijs op het Makassarplein.
En het bestemmingsloze struikgewasgebied tussen het Flevopark en de Kramatweg, (achter Oost Indisch Groen) heeft plaats gemaakt voor een avonturenpad.

Er komen alleen wel heel veel hotels in Oost. Is er echt zoveel belangstelling uit het buitenland voor onze mooie stad? #

Sminken bij Koos Kneus

Poppentheater Koos Kneus

Elke zondag en woensdag
Poppenkast op het Iepenplein, reserveren en meer informatie www.kooskneus.nl. Vrolijke voorstellingen met schminken en verkleedkleren, drankje en koek, ook voor verjaardagsfeestjes. Entree: € 7,- p.p., met stadspas € 6,- p.p.
Programma op zondagen 22 en 29 juni en 31 augustus:
10.30: Haas en Konijn gaan vliegen!, 2 – 4 jaar
Haas is helemaal in de wolken: hij kan echt vliegen als een helikopter...
12.00: Thuis bij Mol en Muis, 2 – 4 jaar
Muis gaat kennismaken met haar buurvrouw Mol in haar hol. Het loopt allemaal iets anders dan verwacht.
14.00: De rode en de blauwe tovenaar, 4 – 8 jaar
Twee tovenaars spannen samen om een boze heks een lesje te leren. Met een toverdrank brengen ze haar in een diepe slaap.
15.30: Opa Warrowitz en de kangoeroe, 4 – 8 jaar
Opa Warrowitz is haaientemmer bij het circus. Ook kan hij verdwijnen in de buidel van een kangoeroe. En hij kan nog veel meer.
Programma op woensdagen 25 juni en 2 juli:
14.00: De dappere ridder, de draak en de mooie prinses, 4- 8 jaar
Een dappere ridder redt een prins uit de bek van een draak en brengt hem weer terug bij de mooie prinses.
15.30: Agent Speurneus vangt een boef, 4 – 8 jaar
Ukkepuk, een kinderdagverblijfbaby, is jarig en krijgt een mooi cadeau. Maar een stoute boef, die een slechte jeugd heeft gehad en heel wat heeft in te halen, steelt het pakje. Wijkagent Speurneus gaat er snel achteraan!
NB je mag altijd 2 verschillende voorstellingen blijven zitten voor de prijs van 1

Etalagegalerie Inkijk

t/m 4 juli elke dag van 07.00 – 24.00: een sculptuur van Mathieu Klomp, in Inkijk, metrostation Weesperplein.
t/m 4 juli elke dag van 07.00 – 24.00: een installatie van Erik Alkema, in Inkijk, metrostation Wibautstraat.
vanaf 7 juli elke dag van 07.00 – 24.00: een installatie van Su Tomesen, in Inkijk, metrostation Weesperplein.
vanaf 7 juli elke dag van 07.00 – 24.00: sculpturen van Maroesjka Verhagen, in Inkijk, metrostation Wibautstraat.
Meer info: 020-6925733 of www.polderlicht.com.

Oostblok
een wat anders gevulde agenda dan u gewend bent
vr 20, za 21 en zo 22 juni: Stof
De vijfde editie van Stof gaat over mannen versus vrouwen, over gender en verwarring.
Vertrekpunt en dagelijks terugkerend onderdeel van Stof: #5 M/V is Meisje Loos, een succesvol ontvangen dansmuziekvoorstelling van choreograaf Susanne Marx over de zoektocht van een jonge geëmancipeerde vrouw naar haar plek in de samenleving. Verder in Stof: #5 M/V onder andere een gesprek over beeldvorming met onderzoeker en publicist Linda Duits; een gesprek met Alex Bakker, auteur van Mijn valse verleden, een autobiografisch verhaal van een man geboren als meisje; een paneldiscussie over de stand van het feminisme met o.a. Machteld Zee (promovenda op het gebied van islam en vrouwenrecht) ; optredens van rapper Rosa Ana en countertenor, post operatieve man naar vrouw transseksueel Rickie Edens, pionier en voorvechtster van puberteitsremmers voor jonge transseksuelen.
elke vrijdag in augustus: film
Oostblok tovert het Sajetplein om tot een gratis openluchtbioscoop. Wanneer de schemer valt, start de film. Kijk op www.oostblok.nl voor de actuele speellijst.
van 4 t/m 14 september: het Fringe Festival
De opening van het theater seizoen: tien dagen lang performance, live art, (muziek)theater en dans. Het Amsterdam Fringe Festival is een ongeselecteerd, ongetemd en ongejureerd festival: een ode aan de theatrale gekte, de onafhankelijke geest en een pleidooi voor artistieke vrijheid. Kijk op www.oostblok.nl voor het Fringe-programma in Oostblok.

Maroesjka Verhagen

Badhuistheater

een wat anders gevulde agenda dan u gewend bent
in juli, augustus en september: Diverse voorstellingen van o.a. Theatergroep Toetssteen, in ieder geval 2 nieuwe one act plays.
do 24 en vr 25 juli: 'Educating Rita', de bekende comedy van Willy Russel, met o.a. Wil Sutton.
in elke maand: Shakespeare Karaoke met Maand Orkest
.... En nog veel meer, zoals Inplayers, Frank Sheppard met zijn 'From this corner satire show
Hou ons goed in de gaten: www.badhuistheater.nl
Of mail ons: badhuistheater@gmail.com

Tropenmuseum

t/m 29 juni elke zo 12.30: Rondleiding langs hoogtepunten
Voor volwassenen en kinderen vanaf 8 jaar
t/m 29 juni elke za en elke zo 11.00 – 13.00 en 13.30 – 16.00: Zwart-Wit Mix-spel - creatieve kinderactiviteit (van 4 t/m 12 jaar)
t/m 13 juli elke za en zo en elke dag in vakanties: Copa MixMax Brasil
11.00 – 14.00: Open huis (inloop elke half uur, alle leeftijden)
14.30 – 16.00: Juniorprogramma (6-13 jaar)
16.00 – 16.45: Open huis (inloop, alle leeftijden)
van 6 juli t/m 31 aug elke di, do en zo 11.00 – 13.00 en 13.30 – 16.00: Maak je eigen ocarina - creatieve kinderactiviteit (van 4 t/m 12 jaar)
van 19 juli t/m 31 aug, in de zomervakantie elke dag: MixMax Brasil: de doe-tentoonstelling in Tropenmuseum Junior
11.00 – 14.00: Open huis (inloop elke half uur, alle leeftijden)
14.30 – 16.00: Juniorprogramma (6-13 jaar)
16.00 – 16.45: Open huis (inloop, alle leeftijden)
---TENTOONSTELLINGEN---
t/m 20 juli in de Galerie: Geuzen van de Cariben
t/m 5 juli in de Parkzaal: Dutch Doc Award 2014
t/m maart 2015 in Tropenmuseum Junior: MixMax Brasil (zie boven)
vast in het Tropenmuseum: Een wereld vol verhalen

Frankendael Foundation

vanaf 26 juni: Festival of Choices Graduation exhibition Sandberg Institute, mete o.a. werk van Joyce Vlaming
Openingstijden: zo 12.00 – 17.00 uur
Rondleiding: iedere zondag om 12 uur
Meer info: anita@frankendaelfoundation.nl

Bibliotheek Indische Buurt

Reserveren via ibu@oba.nl / 020-6681565
iedere woe 15.00 (nieuwe tijd): voorlezen voor kinderen van 4 t/m 7 o.b.v. een ouder
elke di 14.00 – 17.00: Leef en Leer! – oefenspreekuur: vrije inloop voor iedereen die beter wil leren lezen, schrijven, rekenen of internetten - www.leefenleer.nl
elke vr 10.00 – 12.00: spreekuur Samenspraak - buurtgericht taalcoachproject koppelt anderstalige en Nederlandstalige bewoners aan elkaar om Nederlands te oefenen
woe 9, 16, 23 en 30 juli en 6 en 13 aug 15.00: Zomerbios 6+
Speciaal in de zomervakantie een leuke film (gemaakt naar een boek).
za 16 aug 14.00:[vet] Robinson Crusoe door Ton Meijer (6+)
Met veel humor en interactie gaat Ton het verhaal van Robinson te lijf.
vr 12 sept 10.00 – 13.00: Leef en Leer! Taalfestival
In het kader van de Week van de Alfabetisering van 7-14 september, vrije inloop.
---TENTOONSTELLINGEN---
van 1 juli t/m 30 aug: Imagine IC Straatvoetbalexpo Panna's en Akka's: eigentijdse lifestyle op grootstedelijke pleintjes – 46 nieuwe straatvoetbalfoto's van Guus Dubbelman.
van 1 juli t/m 30 aug: Reisgenoten van Anne Verhoijsen
De leesgeschiedenis van de beeldend kunstenares, die in de jaren vijftig opgroeide in het Brabantse Someren.

Bibliotheek Oosterpark

Reserveren via oos@oba.nl / 020-6940773
elke za 15.00 – 15.30: Voorlezen voor kinderen van 4 t/m 7 jaar
elke woe 15.00 - 15.30: Voorlezen voor kinderen van 4 t/m 7 jaar
di 12 aug 14.30: Striptekenworkshop door Juliette de Wit (6 tot 10 jaar)
Tips & Trucs van Juliette die illustratie studeerde aan de Rietveldacademie en al meer dan 300 boeken heeft geïllustreerd.

CBK

zie hiernaast
vanaf 19 juni: Hanging Around Hangende sculpturen en installaties
21 juni: Hanging in Sound Midzomernachtconcert tussen hemel en aarde
t/m 27 juli: De Intuitiefabriek SUM porselein in de vitrine

In uw huiskamer?

20 juni 20.30: Zus Me – blondeBIZON
Geïnspireerd op de Griekse mythe van Elektra wordt wederom een familieband onder de loep genomen, met mooie live-muziek en feestelijke tragiek.
De première in de Jan Ligthartschool Kraaipanstraat 56, reserveren@blondebizon.nl.
Daarna te boeken voor (besloten) voorstellingen bij jou thuis!
Ook op 7 sept op het Festival Perron Oost.

Krugerplein

21 juni 16.00: Onthulling groot kunstwerk, waaronder een portret van Nelson Mandela. Museum zonder Muren samen met ontwerper Steffen Maas gaf vorm aan de wensen van Eigen Haard en bewoners voor het gebouw 'de Krugerkop'.
Keti Koti Tafels verzorgt de opening met traditionele rituelen, een vooroudergebed o.l.v. Marian Markelo en een optreden van het multiculturele koor SINAFIR.

Stadsdeelhuis Oost

van 15 aug tot 19 sept: fototentoonstelling over de vriendschapsbanden tussen Joden en Moslims in de 2e wereldoorlog.
19 aug: officiële opening
2 sept: een dialoog tussen jong en oud
9 sept: een dialoog tussen Moslims en Joden
18 sept: een einddialoog Diversiteit

Javaplein

za 6 sept: Muziektheaterspektakel op het Javaplein
Door bewoners van de Indische Buurt: wil je mee dansen, zingen, denken of bouwen aan het decor meld je aan via info@stichtingaccu.nl. In het kader van Samen Indische Buurt Festival, leiding Stichting Accu.
sept: Samen Indische Buurt Festival, 'Gezond Eten, Gezond Leven'
Wil je optreden voor je medebuurtbewoners? Mail naar annemarije@sibf.nl

Adressen

TrouwAmsterdam
Wibautstraat 127
www.trouwamsterdam.nl

Poppentheater Koos Kneus
Iepenplein 40 hoek
Reserveren: 020-6928532
www.kooskneus.nl

Badhuistheater
www.badhuistheater.nl
email: badhuistheater@gmail.com

Bibliotheek Indische Buurt
Javaplein 2
020-6681565

Bibliotheek Oosterpark
1ste Oosterparkstraat 236
020-6940773

Oostblok
locatie: 2e van Swindenstraat 26
Locatie: Sajetplein 29
www.oostblok.nl

CBK Amsterdam
Oranje-Vrijstaatkade 71
www.cbkamsterdam.nl
020-2535456

Theater/studio Majella
Tidorestraat 172
020 6201513
info@demammies.nl

Etalagegalerie Inkijk
020-6925733
www.polderlicht.com

Frankendael Foundation
Middenweg 72, lisa@frankendaelfoundation.nl
020-4233930

Tropenmuseum
Linnaeusstraat 2 www.tropenmuseum.nl
020 5688200

Er hangt kunst in de lucht

CBK

Tekst: Anna ten Bruggencate | Foto opbouw Isabel van Staveren

Onder de titel ‘Hanging around’ tonen vijftien kunstenaars ‘hangende’ kunst in het CBK Amsterdam. Een diversiteit aan kunstwerken die allen één ding gemeen hebben: ze trotseren de zwaartekracht en raken de vloer (net) niet.

Opbouw Hanging around

Architectuur van het gebouw
Het CBK nodigde Stichting Polderlicht uit om iets te doen naar aanleiding van de architectuur van het gebouw aan de Oranje Vrijstaatkade. Dit historische pand kenmerkt zich door een enorme dakpartij met een groot aantal vakwerkspanten. De nokhoogte is ongeveer 12 meter. De spanten zijn uitgangspunt bij dit project voor John Prop en Loes Diephuis, coördinatoren van Stichting Polderlicht. Het duo nodigde in totaal vijftien kunstenaars uit waarvan zij het werk al kenden. Van alle kunstenaars is nieuw werk te zien met uitzondering van internationaal aanstormend talent Zoro Feigl, waarvan Prop en Diephuis een bestaand kunstwerk voor de expositie hebben geselecteerd.

Aan een zijden draadje
John Prop: “Een andere gedachte ontstond gaandeweg de voorbereidingen van de tentoonstelling. De beroepspraktijk van veel kunstenaars hangt door bezuinigingen aan een ‘zijden draadje’. En ook culturele instellingen zoals het CBK hebben het zwaar.”
Een tweede laag van de tentoonstelling is dus een hele actuele: de stand van zaken rondom het kunstenaar zijn. Op donderdag 21 augustus wordt dat het thema van een debatavond onder leiding van André Schaminee. Schaminee is adviseur bij organisatie-adviesbureau Twijnstra en Gudde en daarbinnen één van de oprichters van ‘Geen Kunst’, een initiatief dat kunst inzet bij het oplossen van complexe vraagstukken.

Kunstenaar als ondernemer
Schaminee leidt de interviews en discussies waarbij de vraag centraal staat: Hoe (over)leef je als kunstenaar? Loes Diephuis: “Het is helemaal niet de bedoeling om zielig te doen. Maar om te laten zien hoe kunstenaars zich staande houden. Daarbij worden vragen gesteld als: Hoe kun je positief gaan denken over je situatie? Welke vaardigheden heb je en welke helpen je om als kunstenaar ook ondernemer te zijn? Hoe kun je als kunstenaar leven zonder steun van de overheid of van subsidies.”

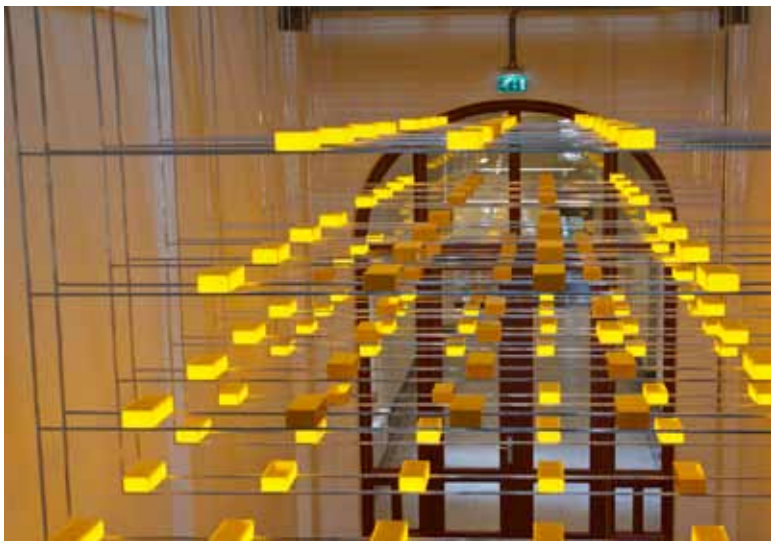

Vorig werk Peter Vink

Verrassende tentoonstelling
Ondanks de maatschappelijke thematiek die tussen de regels valt te lezen, benadrukt John Prop dat het belangrijkste doel is om een mooie, samenhangende en verrassende tentoonstelling te maken. Enorme installaties en sculpturen, abstract en figuratief, serieus en luchtig, worden geëxposeerd. Sommige hangen vanaf de circa twaalf meter hoge nok van de ruimte naar beneden; om deze bevestigd te krijgen moesten er hoogwerkers aan te pas komen. “Het publiek kan tussen de kunstwerken doorlopen en ze op de entresol vanuit een andere invalshoek bekijken. “

Polderlicht
‘Hanging around’ is een titel met een knipoog. John: “Toch weer een maatschappelijk tintje. Het moest iets brutaals hebben, iets van verzet. Daarom de relatie met hangjongeren; de foto op de uitnodiging bijvoorbeeld is afkomstig uit de punktijd.”
De naam Polderlicht komt van Polderweggebied + Lichtkunst. Hun eerste project met licht- en geluidskunst vond plaats in het toen nog niet gerenoveerde gebied van de Polderweg. Daarna realiseerden ze regelmatig kunstprojecten in de openbare ruimte, met name in Amsterdam Oost. Vooral op locaties die zich niet vanzelfsprekend lenen voor kunstpresentaties, zoals een park, de metro, bij mensen thuis.
Het project in het CBK Amsterdam is voor het eerst dat ze kunst tonen in een ruimte die daarvoor bedoeld is. John: “In eerste instantie leek dat een beperking, om te werken met regels in een vast omkaderde omgeving. Maar we denken hierin een nieuwe weg te hebben gevonden.”

Zintuiglijke ervaring
Directeur van het CBK, Catherine Steenbeek, vertelt dat ze tijdens haar eerste kennismaking met de ruimte, enorm geïnspireerd werd door de mogelijkheden ervan. “Ik dacht: hier moet iets vliegen of iets hangen.” Omdat ze de professionele uitstraling van de kunstprojecten van het duo Prop-Diepenhuis kende, nodigde Steenbeek hen uit om hier vorm aan te geven. “Ik streef ernaar om verwondering en verbazing bij het publiek te veroorzaken, om hen een bijna zintuiglijke ervaring te geven. Het past goed bij waar we als CBK voor staan: kwalitatieve kunst voor een breed publiek. Voor de kunstenaars is het een enorme uitdaging; ze investeren in de tentoonstelling door met nieuw werk te komen.”

Vorig werk Mathijs Lieshout

De deelnemende kunstenaars zijn: Erik Alkema, Paul Baartmans, Lobke Burgers, Ronald de Ceuster, Zoro Feigl, Ad de Jong, Doina Kraal, Herman Lamers & Yvo van der Vat, Mathijs Lieshout, Ronald van der Meijs, Matthijs Muller, André Pielage, Robert Roelink, Wouter van Schaik, Yvo en Peter Vink.

Rondleidingen zijn mogelijk op zaterdag 12 juli en 16 augustus 14.00 uur. De curatoren leiden bezoekers door de tentoonstelling en vertellen over de kunstwerken en de achtergronden. Gratis toegang. Aanmelden via cbk@oost.amsterdam.nl

De Hanging Around themaavond is op donderdag 21 augustus 20.00 uur: Hoe houden kunstenaars zich hangende/staande in een tijd van crisis en bezuinigingen? Een avond met interviews en debat o.l.v. André Schaminee van Twijnstra Gudde/Geen Kunst. Gratis toegang. Aanmelden via cbk@oost.amsterdam.nl

Stichting Polderlicht www.polderlicht.com (facebook)
CBK Amsterdam www.cbkamsterdam.nl (facebook, twitter)

Vorig werk Lobke Burgers

Altijd al eens een kunstwerk willen zijn? Meld u dan nu aan!

Voor Hanging Around heeft kunstenaar André Pielage het plan opgevat om zélf te gaan hangen, middenin de tentoonstellingsruimte. Hij geeft hiermee vorm aan het verlangen om vrij te zijn van de aarde zonder fysieke inspanning. Hoe dat voelt houdt hij niet voor zichzelf; hij wil de toeschouwer graag deelgenoot laten worden van deze ervaring.
Als het u interessant, uitdagend of gewoon leuk lijkt om tijdelijk als hangend kunstwerk te fungeren, dan is dit uw kans! U neemt plaats in een comfortabele hangstoel die aan een sterke ketting hangt. Uit de stoel vallen is niet mogelijk en er zijn altijd mensen in de buurt. Op elke dag van de tentoonstelling wisselen twee ’hangers’ elkaar af.
Vanaf donderdag 19 juni is de tentoonstelling gedurende twee maanden zes dagen in de week geopend van 11:00 tot 17:00 uur (en donderdags tot 20.00 uur). Het is de bedoeling dat gedurende de gehele tentoonstelling altijd iemand in de stoel zit! Wilt u een paar uurtjes hangen, belt u dan naar 06-13 95 80 75 of stuur een mailtje naar info@andrepielage.nl !

De Dapperbuurt barst groen uit!

Dapper

Door: Sylvia Wozniak | Fotografie: Dorette Evers

Een jaar geleden in februari nam ik deel aan het buurtplatform 'Hart voor de Dapperbuurt'. Als textiel kunstenaar die veel met planten werkt was ik vooral geïnteresseerd in alle groene initiatieven die in de Dapperbuurt plaats vinden.

Silvia's brandende kwestie

Op die avond heb ik voor het eerst gehoord over iemand die een moestuin midden in de Dapperbuurt wilde beginnen. Het was Dorette Evers, fotograaf en actieve bewoner uit de buurt. Ik was heel benieuwd naar haar plannen over de gemeenschappelijke moestuin. We maakten kennis met elkaar en onze samenwerking werd al snel een feit.

De Brandende Kwestie
Ons eerste project kreeg de naam 'De Brandende Kwestie' mee. Het is volledig gericht op de brandnetel. Wij vinden deze plant heel fascinerend en willen 'm verder onderzoeken. Ons plan bevat activiteiten zoals: vezels uit stengels halen, papier scheppen, textiel verven, lichtgevoelige emulsie maken, enz. Allemaal alleen maar met brandnetel. Het project is in oktober 2013 van start gegaan en gaat ons zeker nog een jaar bezig houden.

Meer groen
Ondertussen zijn we meer geconcentreerd gaan kijken naar de groene situatie in de Dapperbuurt waar we allebei wonen. Onze buurt is een dichtbebouwde buurt en weinig mensen hebben een tuin. Toch zijn er meerdere mogelijkheden om een groene omgeving te maken bijvoorbeeld door het aanleggen van een geveltuin, meehelpen aan een binnentuin, groen op het balkon of in de vensterbank.
Er zijn verschillende initiatieven die meer groen in de Dapperbuurt creëren, zoals de Natuurspeelplaats in de 2e van Swindenstraat, de Tuindag in de Commelinstraat en de Dappertuin in de Pieter Nieuwlandstraat. Deze prachtige initiatieven zijn alleen onderling nog niet met elkaar verbonden. En dat zouden wij graag anders zien, vandaar dit initiatief: 'Dapperbuurt Natuurlijk!'.
Ons doel is om verbinding te creëren tussen bewoners en hun omgeving en om de banden te versterken tussen de bestaande groene buurtinitiatieven. Daarom willen we binnenkort alle bewoners die betrokken zijn bij groene initiatieven uit de buurt uitnodigen voor een kennismaking. We kennen nog niet iedereen, dus laat van u horen! Hieronder vindt u onze contactgegevens.

Groene routes
Verder gaan we het bestaande groen uit de buurt beschrijven, fotograferen en op de kaart zetten. Zo kunnen belangstellenden verschillende groene routes lopen door de Dapperbuurt. De kaart is begin zomer te vinden op diverse plekken in en om de Dapperbuurt en digitaal op Facebook.
De kaart zal ook in een volgende Dwars door de Buurt afgedrukt worden. Het lijkt ons een goed idee als het publiek (op bepaalde dagen) tijdens het lopen van de route bewoners met groene vingers kan spreken. Want misschien willen ze iets weten over een bepaalde plant op die plek of willen ze de buurtbewoner complimenteren met de tuin. Met een kopje koffie of thee erbij wordt het allemaal nog gezelliger.
Voor kinderen gaan we een speurtocht voorbereiden met een klein cadeautje na afloop.
In onze planning zit ook een wedstrijd voor het mooiste geveltuintje met een groen feestje op burendag (eind september).
Tot slot willen we graag met dit project onze kennis over planten doorgeven. Want ook in een stadse buurt zijn bijzondere planten te vinden met speciale eigenschappen. De brandnetel is daar een goed voorbeeld van. Ook planten zoals goudsbloem, stokroos, rozemarijn of roos die veel in de Dapperbuurt voorkomen, zijn voor meerdere doelen nuttig. Sommige delen zijn eetbaar of geneeskrachtig. Van bepaalde planten kun je ook verfstoffen voor textiel maken. Met ons initiatief hopen we veel mensen te verbinden en samen te werken aan een groene Dapperbuurt.

Actuele informatie:
www.brandendekwestie.nl
www.facebook.com/dapperbuurtnatuurlijk
www.kleurkruidtuin.nl
www.dartelier.nl

Kunsthek Oosterpark

Buitenkunst

Door: redactie | Fotografie: Dorette Evers

Als je van het Tropenmuseum naar bijvoorbeeld winkelcentrum Oostpoort loopt kom je langs het Oosterpark. Aan je linkerhand staat de Muiderkerk en rechts zie je aan het hek, vlakbij de ingang van het Oosterpark, zeven vitrines hangen. Dat is het Kunsthek

Het Kunsthek is een bewonersinitiatief van Anke Weber. In 2009 kregen alle bewoners uit de Dapperbuurt een kaartje in de bus: 'Het is jouw wijk, dus jij mag het zeggen.' Met deze tekst werd iedereen uitgenodigd plannen in te dienen om de buurt te verbeteren. Anke Weber bedacht toen om vitrines in de buurt op te hangen. Kunstvitrines als een podium voor bewoners uit de buurt of voor mensen die iets willen exposeren over de buurt. Door bewoners de ruimte te geven om te laten zien waar ze mee bezig zijn, leren mensen elkaar en de buurt beter kennen. Zo ontstaat dus meer verbinding, dat was het idee.

Gratis en altijd entrée!
Anke Weber kreeg geld via 'Bewoners aan het Stuur' om haar plan uit te voeren. Met nog wat extra steun van woningcorporaties De Key en Ymere realiseerde zij zeven vitrines aan het hek van het Oosterpark op de Linnaeusstraat: het Kunsthek. Deze openlucht expositieruimte is er 24 uur per dag en 7 dagen per week, kortom: is altijd te bezoeken. Er zijn geen muren, je hoeft geen kaartje te kopen, iedereen is welkom!

Wat er te zien viel
De afgelopen jaren viel er te genieten van allerlei verschillende exposities, zoals foto's van Teo Krijgsman over de Dapperbuurt van 40 jaar geleden, schilderijen van Irma Braat, 'De bankjes van Oost' van Amy Kouwenhoven, abstracte stripfiguren van Robert Pennekamp,

winterfoto's uit het Oosterpark van Julie Hrudova, vaasjes van Marie-José Vaessen en nog veel meer. De laatste expositie was 'Picture This!' van het Tropenmuseum. In de vitrines hingen de winnende foto's van deze fotowedstrijd voor middelbare scholieren over ons slavernijverleden.

Vernieuwing
Nu, na vijf jaar in weer en wind, is het Kunsthek nodig aan vervanging toe. Het plexiglas moet vernieuwd worden en Anke Weber draagt de organisatie over aan Dorette Evers.
Zij is fotograaf/kunstenaar en actieve buurtbewoner. Tijdens het buurtplatform Dapperbuurt, in het voorjaar van 2014, kreeg vernieuwing van het Kunsthek veel steun. Stadsdeel Oost heeft budget beschikbaar gesteld voor renovatie. Anke en Dorette hebben samen met Teo Krijgsman de vitrines grondig gereinigd en een klein stukje verplaatst. Binnenkort kunnen de ramen vervangen worden en is het Kunsthek weer zo goed als nieuw.

Organisaties
Met de wisseling van de wacht gaat Dorette Evers ook op zoek naar nieuwe samenwerkingsvormen. Zij zoekt bijvoorbeeld samenwerking met (non-profit) organisaties uit de buurt die bewoners de mogelijkheid bieden om zichzelf op een creatieve manier te ontwikkelen. Tijdens 'De maand van...'exposeert een organisatie dan de resultaten van hun activiteit aan het Kunsthek. Met het Karel Appelhuis en Dynamo worden al getsprekken gevoerd. Maar er zijn natuurlijk veel meer organisaties actief in de Dapperbuurt/Oost. Ook een expositie bij het Kunsthek? Neem dan contact op met Dorette Evers.

Bewoners
Ook kunstenaars uit de buurt zijn nog steeds van harte welkom om een maand te exposeren. Heb je net een mooie fotoreportage gemaakt? Of heb je prachtige gedichten geschreven? Een serie schilderijen gemaakt of misschien 'work in progress'? Laat jezelf zien!
Ga maar eens een tijdje bij het Kunsthek staan en kijk wie er allemaal langskomen: buurtbewoners, parkbezoekers en heel veel andere voorbijgangers. Een aantal passanten kijkt niet op of om, of kijkt alleen heel vluchtig, maar er zijn er ook die echt belangstelling hebben. Ook stappen sommige fietsers af om de expositie te bewonderen en weer anderen komen speciaal voor de expositie op een later tijdstip terug.
Kom jij ook een kijkje nemen?

Meer informatie:
Dorette Evers, dorette.evers@dartelier.nl
Het Kunsthek is ook te vinden op facebook.#

Midzomerweekend met het Rode Loper Festival

Door: Anneke Hesp | Fotografie: Geert Snoeijer

De Rode Loper is deze zomer van vrijdag 20 tot zondag 22 juni. Het festival biedt vier routes langs spannende plekken in de Javastraat, het Flevopark, de Hofkerk en Oostpoort. En allemaal beginnen ze vanaf het festivalhart aan het nieuwe Oranje-Vrijstaatplein.

De mannen van Oost

“In dit theehuis wordt niet gescholden,” stelt Yussuf van Meraba aan de Javastraat gerust wanneer we informeren naar de voorstellingen van de Rode Loper in de zaak. Zijn straat is de laatste jaren een bron van inspiratie gebleken voor documentairemakers en andere kunstenaars. Ook in het weekeinde van De Rode Loper wordt het er weer druk. Theatermaker Ilgin Abeln en haar mensen laten het publiek de mannelijke kant van de straat zien bij het theehuis, maar ook bij visboer Ras El Ma en groenteboer Bedir. Met haar ideeën heeft Abeln al eerder verrast. Bijvoorbeeld haar theater op locatie in de speeltuin van het Oosterpark en in een Amsterdamse wasserette, maar ook op het station Haydarpasa in Istanbul waar migranten uit de verste uithoeken van Turkije aankomen. Een groot publiek zag daar hoe locatietheater ontstond; acteurs stapten uit en deelden door hun spel even het leven van al die andere reizigers voordat die weer verder hun nieuwe levens in gaan.

Rode Loper poster

Mannelijke zaken
Haar Turkse achtergrond maakt het contact met de mannelijke kant van de Javastraat wel makkelijker. Abeln: “De visboer en de groenteboer wilden meteen meedoen. Geen probleem. Maar voor het theehuis zijn we een paar keer heen en weer gedrenteld voor we naar binnen stapten. Allemaal mannen dus. Uitbater Yussuf vond het een goed idee. En verschillende klanten wilden wel meedoen; acteren of zingen.” Geen probleem? Toch wel. Als op die zaterdag het WK voetbal een belangrijke wedstrijd heeft, wordt er niet in de buurt van het grote scherm gespeeld. Sommige mannelijke zaken zijn nu eenmaal heilig.

Locatietheater is wel een idee dat nieuw is voor de winkeliers van de Javastraat. Abeln: “Ze verwachten natuurlijk dat we onze tekst uit ons hoofd leren en die dan komen repeteren. Maar wij komen vooral om de sfeer te proeven, te improviseren en zo toe te werken naar een meer definitieve vorm.” Zorgvuldig hield ze haar gastheren tijdens de ‘vage fase’ op de hoogte om het vertrouwen te bewaren in de gang van zaken.

Want locatietheater betekent juist ook dat de normale gang van zaken gewoon doorgaat.

Want locatietheater betekent juist ook dat de normale gang van zaken gewoon doorgaat. Dus als de winkels vol zijn op zaterdagmiddag wordt er gespeeld op een manier waarbij de klanten in elk geval gewoon hun boodschappen kunnen blijven doen.
Hoe het publiek van het begin van de route in het festivalhart aan het Oranje-Vrijstaatplein naar de Javastraat komt? Met de fiets. Dus neem hem mee. Ook voor de andere routes.

Eetbaar in het Flevopark[
Een korte fietstocht leidt vanaf het Oranje-Vrijstaatplein naar een culinair avontuur in het Flevopark met Maureen de Jong van ’t Kleinkookbedrijf. Haar route is een smakelijke ontmoeting met de natuur in onszelf en het eten dat we vergeten. De Jong voert ons langs de Waste Doctors die mensen redden met groenten in nood. En langs Alexander die je ogen opent voor al het eetbaars dat daar groeit en bloeit.

De komkommer in mijn koelkast

De Volksbond
Oh, ja, wie waren ook weer de eerste bewoners van Oostpoort? De jongeren van De Volksbond Amsterdam! Zij brengen ‘Sterke verhalen in Oost’ met monologen, een RAP-spektakel, poëzie, een installatie, muziek en vooral Warme, Zachte en Sterke armen. Samen met professionele theatermakers maakten ze een interactieve theatertocht langs verrassende locaties.

Rituelen
Wie meer heeft met rituelen kan kennis maken met de route van
beeldend kunstenaar Ida van der Lee. Voor de Rode Loper maakte zij Lot en Wil. Deze route is vooral een prettige, mooie, ontroerende aanleiding om verhalen op te roepen en met elkaar te delen. Van der Lee: “De schoonheid en de eenvoud gaat niet via het hoofd maar direct naar het hart. Onze materiële cultuur van spullen en dingen hoeft niet alleen geassocieerd te worden met consumptie en bezitsdrang. Het kunnen ook fantastische voertuigen zijn naar herinneringen.”

Midzomernachtconcert
Het Rode Loperfestival is in de 15 jaar van haar bestaan flink in ontwikkeling geweest. Dit jaar is er, mede om financiële redenen, gekozen voor deze vorm: kunst en cultuurprojecten die voor, door en met bewoners ontstaan zijn. De Rode Loper wil dit jaar fungeren als podium van de wijk.
Maar natuurlijk doet het CBK in de onmiddellijke omgeving van het Oranje-Vrijstaatplein ook mee. Speciaal voor midzomernacht is er zaterdagavond een concert Hanging In Sound. Het concert is onderdeel van de tentoonstelling Hanging Around in het CBK. Het wordt een avond met ambient, soundscape, drone en minimal; muziek die net als de kunst ergens tussen hemel en aarde hangt. Met liveoptredens van Orphax, Harpo ‘t Hart en Machinefabriek. #

Sterke verhalen in Oost

Vertrektijden en kaartverkoop

De routes gaan negen keer van start. Vrijdag om 20.00 uur, zaterdag om 13.00, 15.00, 17.00 en 20.00 uur, zondag om 11.00, 13.00,15.00 en 17.00 uur. Kaarten voor de theatrale routes en voor het concert reserveer je op www.rodeloper.org. Tijdens het festival kun je ook kaarten kopen bij de festivalkassa.

Kijk op www.rodeloper.org voor actuele informatie en het dagprogramma voor het festivalhart.

Dwars door de buurt

Steigers en kranen in Oost.

Foto's van Dineke Rizzoli, Hella de Groot en Hans Heitgeert

Slalommen naar en door de Amsterdamse Vriendendienst

Door: Daan van Pagée| Foto's: Joke Vlijmen en het Joods Historisch Museum

Wat mij voor de gesloten kerkdeuren van de Singelkerk vooral opviel, toen ik daar op Bevrijdingsdag 5 mei tussen de dak- en thuislozen stond te wachten, was de afwezigheid van stress, geklaag of ongeduldig de tijd bijhouden. Al duurde ook voor iemand van de Amsterdamse Vriendendienst de aanloop naar de vrijheidsmaaltijd wat langer dan verwacht.

Yvonne Kroonenberg
Binnen in de kerk zag ik het Woord loskomen van de kansel, hemelwaarts. Via dunne draadjes hingen de losse bladzijdes tot in de nok van de kerk, mooi gesymboliseerd door de Doopsgezinde Gemeenschap en ook zonder de woorden zelf heel duidelijk te verstaan.
Achter de preekstoel stond een bekende Nederlandse schrijfster.
Yvonne Kroonenberg heeft iets met vrijheid, met dak- en thuislozen, met de kwetsbare mens in deze stad. Al gaat de paus volgens sommigen door voor de enige echte plaatsvervanger van Jezus Christus hier op aarde, vandaag op Bevrijdingsdag heeft Yvonne Kroonenberg het woord in de Singelkerk. Ze vertelt over de mensen in de file, op weg naar hun betaalde baan, hun eigen huis, een dak onder de zon, een vers kopje thee. En over de kille koude eenzame nacht in een verlaten stadspark. Yvonne lijkt over de eeuwige jeugd te beschikken, met de vrijheid van bewegen. Subtiel en kleurrijk gekleed toost ze, samen met alle dak- en thuislozen, op de vrijheid in de schuilkerk.
Muziek, het vrijheidsdiner wordt opgediend en het koor 'Soul Redemption' zingt Bei Mir Bist Du Sein…

De Regenboog Groep
De Amsterdamse Vriendendienst maakt deel uit van De Regenboog Groep, die de ontwikkeling van kwetsbare mensen stimuleert zodat deze weer actief kunnen deelnemen aan de maatschappij. Ik druk op de bel van de Oranje Nassaulaan 51 voor een intakegesprek met een coördinator bij de Vriendendienst. Welkom in dit schitterende pand in de ambassadewijk van Amsterdam-Zuid.
Ze vertelt over Auschwitz, over het joodse gezin Margit Weinberg, over de kinderen Gabrielle, Edgar en Rudi, en over de echtgenoot van Margit, die als enige van deze joodse familie Auschwitz heeft overleefd. Hun huis aan de Oranje Nassaulaan werd na de Tweede Wereldoorlog overgedragen aan de gemeente Amsterdam, ter nagedachtenis aan zijn vrouw en kinderen en om er een goed doel in onder te brengen. Nadat ze mij alle ins en outs van het vrijwilligerswerk heeft verteld, vraagt ze met uitdagende blik: 'En waarom wil je eigenlijk zelf vrijwilligerswerk doen?…' Tja, welke voordelen biedt de Media Markt mij?… In de bus richting Vondelpark had die ochtend niemand naar de zonsopgang gekeken, bijna niemand. Gelukkig begreep zij wat ik tussen de regels door probeerde te zeggen.

Maatjes Myrthe en Daan

Vrijwilligersacademie
Als je vrijwilliger wordt bij de Vriendendienst krijg je een training aangeboden.
Informele zorg is zorg die niet in overeenstemming is met de voorgeschreven vorm, die zich niet aan de formaliteiten houdt. Quasi-gevoelens, wat zijn dat? 'Ik voel me zo buitengesloten…'? Maar ook onderwerpen als waarneming, je eigen valkuil onderkennen, grenzen stellen, empathie en mededogen, het komt allemaal ruim aan bod in de basistraining individuele ondersteuning van de Vrijwilligersacademie aan de Keizersgracht.
Want misverstanden zijn er al genoeg in de wereld en dat iemand je niet begrijpt of niet wil begrijpen, overkomt elk van ons wel eens. Zo vroeg ik laatst bij het Centraal Station aan de trambestuurder van lijn 5 of hij naar het Leidseplein ging. 'Nee,' antwoordde hij, 'ik moet vandaag werken.'

Het gezin Weinberg

Lijden aan het leven zelf. Wanneer alles wat je dierbaar is, verdampt lijkt te zijn.

Elvis Presley
Mijn eerste 'maatje' heette Myrthe. Myrthe houdt van mooie dingen, en haar huis is spik en span. In haar woonkamer heeft zij een klein tafeltje met 'alle religies' in miniatuur, de Boeddha, een Joodse boekrol, Crucifixbeeldje, een Farao, De Koran, en ook een Totempaal, special overgekomen uit Canada. Want in elke religie zit wel wat goeds, volgens Myrthe. Op de bank twee grijzen poezen: Rakker en Rikker. En tegen het dressoir lp's van Elvis The King: You'll Never Walk Alone. Lijden aan het leven zelf. Wanneer alles wat je dierbaar is, verdampt lijkt te zijn. Dat kleine sprankje hoop – of is het twijfel? Een telefoontje naar de Amsterdamse Vriendendienst, in dat huis aan de Oranje Nassaulaan.
Vincent van Gogh, My Dream Exhibition, het Scheepvaartmuseum, de schatkamer van het Gemeentearchief, het Bijbels Museum, EYE's 'Expanded Cinema' en het babyolifantje Mumba in Artis. Om maar een paar van onze uitstapjes te noemen.
Bij de ingang van het Diamantmuseum in de Paulus Potterstraat wijst een pijl ons de weg naar de uitgang die vandaag ook even de ingang is, dit in verband met een herinrichting. We stuiten bijna direct op een koffiecorner vol Chinezen – 'Hebben wij weer,' zegt Myrthe glimlachend – maar eenmaal 'on tour' begint de reis door de tijd met een film over het ontstaan van diamanten. In de kleine bioscoop kleuren onze hoofden roodoranje, want diamanten ontstaan onder grote druk en op een diepte van ruim tweehonderd kilometer is het binnenste van de aarde erg heet. Verderop in het museum zien we een schitterende halsketting met meer dan honderd diamanten. 'Prachtig gemaakt, maar ik zal 'm nooit dragen, te kitscherig,' zegt Myrthe, die van mooie dingen houdt.

Diamonds
Op de bovenverdieping staat in de hal vlak bij de trap een kleine vitrinekast met daarin een microscoop. Bovenop ligt The Guinness Book of Records. Met reden, want wat met het blote oog een speldenknop lijkt, blijkt door de microscoop een schitterende briljant met 57 facetten, de kleinste ter wereld! Het laat me het hele verdere bezoek niet meer los, dit kleinste diamantje in het museum, Myrthe vraagt of het wel goed met me gaat, want ik doe zo afwezig.
De volgende dag druk ik op de bel van Coster Diamonds, een paar deuren verderop in de Paulus Potterstraat. Ik ben zenuwachtig, want ik heb nog nooit een handtekening aan iemand durven vragen. Pauline Willemse, de 'wereldrecordhoudster kleine diamanten slijpen', oefent een paar keer met een zwarte viltstift die ik samen met een fotolijstje voor haar handtekening heb meegenomen. Ik vraag haar hoelang ze over het slijpen heeft gedaan. 'Drie jaar,' vertelt ze, 'er waren momenten van wanhoop, maar Coster Diamonds gaf me de mogelijkheid het vol te houden.' En ja, ze is wel eens eerder door iemand om een handtekening gevraagd. Maar nog nooit door iemand met ook een gouden lijst. En ik? Ik ben blij dat Myrthe de Amsterdamse Vriendendienst heeft gebeld.

De Amsterdamse Vriendendiensten bestaan al ruim 20 jaar en zijn onderdeel van de Regenboog Groep. Honderden deelnemers en vrijwilligers hebben een maatje via de AV. Maar zeker nieuwe vrijwilligers zijn meer dan welkom in deze tijd waarin in alle uithoeken van de samenleving naar vrijwilligers wordt gehengeld. Bel: 020-6839260 of 06-14934334, of bezoek: www.deregenboog.org.

Femke Halsema interviewt de geachte heer K.

Bestseller

Door: Hella de Groot | Fotografie: Jan Huiberts

Zou het toeval zijn dat juist op de avond van de Europese verkiezingen Femke Halsema in Linnaeus Boekhandel is uitgenodigd om schrijver Herman Koch te interviewen? Over politiek ging het niet, wel over zijn nieuwe bestseller, de roman Geachte heer M.

Het interview door Femke Halsema

De boekhandel zit stampvol. We zijn in afwachting van de twee 'sterren' die ook gewoon onze buren zijn in Oost. Er klinkt geroezemoes, een enkeling heeft de handen om een zonet aangeschaft exemplaar van Geachte heer M. gevouwen, als was het een schat – Herman Koch zal na het interview zijn boeken signeren.

En opeens zijn ze er. Herman Koch springt op het podium(pje), Femke Halsema betreedt het. Ze heeft dit nog nooit gedaan, zegt ze even later, een interview afnemen, toch betoont de oud-politica zich levendiger en nieuwsgieriger dan het gemiddelde buurmeisje. Koch is laconieker maar net zo ontspannen. De boekhandel is geen arena maar een huiskamer.

Femke Halsema zegt onder de indruk te zijn van het boek, dat ze rijk noemt aan stemmingen. Spannend en onderhoudend is het ook.
'Maar Herman, het verbaast me dat je in een interview eens zei: "Over twee jaar heeft niemand het meer over Het Diner."'
Koch knikt. 'Ik wil ieder boek weer een stapje verder. Dit boek vind ik zelf een rijker, beter gelukt boek dan Het Diner. Nu ben ik weer aan een heel ander boek bezig. Ik kan er niet meer over vertellen dan dat het héél ontoegankelijk wordt waardoor lezers zich massáál van mij af zullen wenden…'
Er klinkt gelach op uit het publiek, maar wie zegt dat hij het niet meent?

Leraar en leerlinge(n)

Geachte heer M. is voorlopig stevig verankerd in de boekentoptien. De plot in het kort: schrijver-op-zijn-retour M. heeft zijn grootste succes behaald met een roman over de verdwijning van geschiedenisleraar Landzaat, nadat een beeldschone leerlinge haar kortstondige relatie met hem had beëindigd.
Landzaat is voor het laatst gezien in het huisje waar ze met haar nieuwe geliefde, een medeleerling, verbleef.
In een andere verhaallijn wordt M. scherp in de gaten gehouden door een mysterieuze onderbuurman. De verhaallijnen komen geleidelijk aan samen.

Halsema noemt de beschrijvingen van de middelbare schooltijd 'inktzwart. Alsof er een nostalgisch verlangen in zit naar een hiërarchische samenleving. Klopt dat?'
Koch, verbaasd: 'Nee, zo zie ik het niet. Het is als leraar makkelijk om populair gevonden te willen worden, dát stoorde me en dat wilde ik beschrijven. Bepaalde leraren waren zo joviaal tegen leerlingen. Dat is leuk als je 13 bent maar als 17-jarige denk je: man, ga eens iets doen. Op het Montessori werd voortdurend tegen je gezegd: "Wat wil je zelf?" Ze bemoeiden zich met mij. Later, op het Spinoza Lyceum werd ik gewoon de klas uitgestuurd, echt een verademing…'

Ongeduld

Het boek roept bij Femke Halsema vragen op over het autobiografisch gehalte ervan.
'Intrigerend…' begint zij. 'De benedenbuurman heet Herman, net als de schrijver…'
'Toen ik het opschreef wist ik pas dat dát de naam van die benedenbuurman zou zijn, ik had het niet van tevoren bedacht', antwoordt Koch.
'Je beschrijft de jonge Herman als een dunne jongen, wonderlijk gekleed, niet knap, wel met een zekere aantrekkingskracht… is dat de jonge Herman Koch?!'
Koch, droogjes, na een korte pauze, tot algehele hilariteit: 'Ik denk het wel.'

De meedogenloos geobserveerde hoofdpersoon, schrijver M., is daarentegen nadrukkelijk geënt op Harry Mulisch, een schrijver waar Koch nooit geduld voor had: ' t Is vooral de persoon van Mulisch die mij tegenstond op de middelbare school. In mijn klas was de stemming: ugh, Mulisch! Reve fascineerde mij, Hermans vond ik ook goed, maar van Mulisch kon je niets door de vingers zien. En toch was het de derde van 'de grote drie'! Ik dacht: als ik dan een schrijver als hoofdpersoon neem, waarom niet Mulisch?'

Toch heeft Koch de 'Mulisch' uit het boek trekjes van zichzelf meegegeven: 'Het ongeduld van M. als hij een lezing moet geven in een bibliotheek, dat zit ook in mij. Dan geef je een lezing in de bibliotheek van bijvoorbeeld Emmen. En dan willen ze nét iets teveel van je. Ik heb er nooit blasé gezeten maar dan is het twaalf uur 's avonds en je moet nog twee uur terug met de trein. Ze willen dat je blijft, in Emmen. Ze zeggen: "Adriaan van Dis is onlangs nog tot twee uur 's nachts gebleven" en "Frank Martinus Arion heeft aan de overkant tot diep in de nacht op de tafels staan dansen". Ik denk dan: het is middernacht, ik wil gewoon naar huis.'

Boekenbal

'Grimmig' noemt Halsema de beschrijvingen van het boekenbal. 'Iedereen' vindt het boekenbal een grote gebeurtenis, zijzelf vond het 'een verschrikkelijke toestand', Herman Koch is er al zes jaar niet meer geweest. Gezien zijn beschrijvingen zal een uitnodiging ook niet meer snel op de mat vallen, vermoedt hij.
'Waarom is het zo vilein geschreven?' wil Halsema weten.
'Over het boekenbal wordt heel druk gedaan, alsof het Hollywood is. Maar het gaat over Amsterdam en in de rij staan en na afloop slinger je op je fiets naar huis. De laatste keer dacht ik: ik ga niet meer. Heel bevrijdend. Ik vond het leuk om eens op te schrijven hoe het daar aan toegaat, maar niet als satire, dat vind ik te makkelijk. Ik wil dichtbij de werkelijkheid blijven, van binnenuit beschrijven hoe het is: de boekenweek, de leesbeurten, het bal met zijn consumptiebonnen… en het zijn nooit meer dan twee consumptiebonnen.'
Halsema schiet in de lach als Koch vervolgt: 'Je moet in de rij staan om muntjes te kopen en dan moet je weer in een rij gaan staan om met je muntjes de drankjes te kópen…'
'…en dan blijken je consumpties vijf muntjes te kosten en je hebt er maar vier…'
'… en je denkt slim te zijn, dus koop je er een heleboel want je denkt, dan heb ik ze alvast voor volgend jaar maar dat is zinloos want dan hebben ze weer een heel andere kléur…'

Wow! It's Hurmen…

Een vraag uit de zaal: is het makkelijk om ongestoord aan je nieuwe boek te werken met alle afleidingen die roem en succes met zich meebrengen? Koch erkent dat er leuke kanten aan het succes zitten, maar, zegt hij, 'soms weet ik: nu moet ik de tijd nemen om rustig te werken. Dan ga ik in een hotel zitten schrijven. Ik voel me altijd beter als ik iets heb geschreven, dat werkt de hele dag door. Mijn roem is overigens relatief hoor. In het buitenland kennen ze Het diner wel, maar mij niet. Het is niet zo dat als ik met Cate Blanchett op straat loop, dat iedereen zijn hoofd omdraait en zegt: "Wow, that's Hurmen Kotch… amazing!"'
Blanchett – die als regisseur zal debuteren met de Amerikaanse verfilming van Het diner - heeft hij overigens nog niet ontmoet, maar dat gaat wel gebeuren.

Na afloop van het onderhoudende interview signeert Koch boeken en wordt er geborreld. Femke Halsema heeft het prima gedaan, horen we om ons heen. Het enige wat we niet begrepen was dat ze zich verontschuldigde toen ze gedurende één nanoseconde haar bril opzette om beter te kunnen lezen. 'Sorry' was niet nodig, want die bril stond haar prima. #

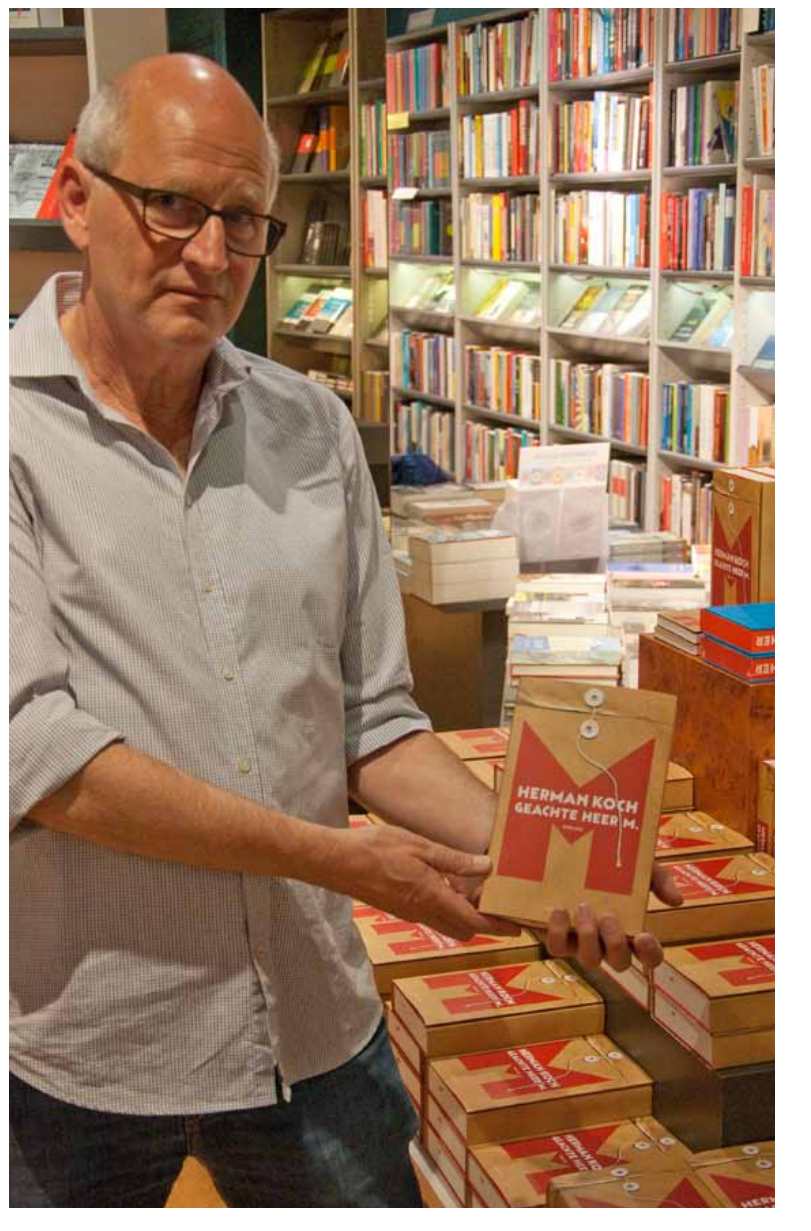

Herman Koch presenteert zijn nieuwe boek

De wonderbaarlijke terugkeer in Oost van Melody Line

Oostpoort

Tekst: Arie van Tol | Fotografie: Hans van Heitgeert

Het is het grootste muziekmakerscentrum van Europa. Maar terwijl MuzyQ een naam begint te worden en steeds beter bezocht en gebruikt wordt, gaan de schermutselingen achter de schermen in alle hevigheid door. De gemeente is de initiatiefnemers van het eerste uur meer dan zat en gunt nu de ooit gemakkelijk aan de kant geschoven concurrentie een kans: Melody Line.

Het is stil bij muziekmakerscentrum MuzyQ

Op 11 april j.l. werd Muziekmakerscentrum Amsterdam Exploitatie b.v. (MAE), opererend onder de naam MuzyQ, failliet verklaard. Aanleiding is de grote huurachterstand die MAE heeft bij de gemeente, sinds 15 mei 2013 eigenaar van het gebouw.
MAE betwist de door de gemeente gevraagde hoogte van de huur (rond de 2 miljoen euro) en dus die huurachterstand. De hoogte van de huur is oorspronkelijk vastgesteld door MAE en SOS. SOS (Stichting Orfeos Studio) was initiatiefnemer van het centrum en van oktober 2009 tot 15 mei 2013 eigenaar en (dus) verhuurder. Het lijkt niet waarschijnlijk dat de gemeente bij de koop van het gebouw is overeengekomen de huur te halveren naar nog geen miljoen euro, wat MAE beweert en natuurlijk zou hebben gewild.

Onzorgvuldig
Maar onwaarschijnlijke afspraken heeft de gemeente in dit dossier meer dan eens gemaakt. De naam MuzyQ zal nog lang in één adem genoemd en gedacht worden met een lokaal financieel debacle. Een plan met een enorm aantal vierkante meters in een omvangrijk gebouw en met een verre van sluitende toekomstige exploitatie werd niet werkelijk op zijn merites beoordeeld, maar de gemeente stelde zich er wel voor garant! Eerst voor rond de 10 miljoen euro en die garantstelling werd nog eens uitgebreid naar 26 miljoen euro.

Het ontbreekt aan transparantie en duidelijkheid

Zo onzorgvuldig het risico van ondernemers afdekken, was onvoorstelbaar. Er kwam nog bij dat de gemeente veronachtzaamde dat er zo aan concurrentievervalsing werd gedaan. Melody Line, in het Polderweggebied voorheen exploitant van oefenruimtes (gelegen naast het Sportfondsenbad), werd èn weg gesloopt èn op een zijspoor gezet bij nieuwe plannen èn later financieel benadeeld door de concurrentie van MuzyQ.
Ook bij het faillissement krijgt de gemeente van meerdere kanten het verwijt van onzorgvuldigheid. Het ontbreekt dit keer vooral aan transparantie en duidelijkheid. Informatie wordt mondjesmaat verschaft, volgens de gemeente omdat het om vertrouwelijke zakelijke informatie gaat. Er wordt al maanden onderhandeld met Jam Studios en Melody Line over toekomstige exploitatie van het muziekgebouw. Volgens MAE bewijst dat dat ze geen faire kans meer hebben gekregen en ze wel failliet moesten.

Opportunisme
Een ambitieus, bijna onwerkelijk plan kan niet zonder een dosis opportunisme. Opvallend is dat een curator zonder enig voorbehoud en commentaar één van de door MAE genoemde oorzaken van de grote verliezen in de eerste jaren overneemt. ‘Oorspronkelijk zou het muziekmakerscentrum het sluitstuk moeten vormen voor de herontwikkeling van het gebied, maar als gevolg van de financiële crisis zouden de nodige projecten voor korte of lange tijd stil zijn komen te liggen. Het muziekmakerscentrum werd hierdoor als één van de eerste gebouwen opgeleverd in plaats van als laatste.’
Het centrum was absoluut niet in de laatste fase van de realisatie van het Polderweggebied gepland. Maar interessanter is de vraag waarom veel werd uitgesteld, maar de bouw van het muziekmakerscentrum niet. Stond de gemeente wellicht niet zo 100 % garant bij de ontwikkeling van de andere gebouwen? Enige bedenktijd en uitstel hadden wellicht tot afstel geleid. Voor de initiatiefnemers was er geen risico, voor de bank was er geen risico en bouwondernemingen gingen snel aan de slag daar waar het nog kon.

Curator
Bij een faillissement wordt een curator aangesteld om afwikkeling daarvan en mogelijke doorstart in goede banen te leiden. Een eerste rapport van de curator laat weinig ruimte voor de gedachte dat ideële motieven ten grondslag hebben gelegen aan MuzyQ. Een doorstart van de activiteiten in het gebouw hangt af van de uitkomst van onderhandelingen. Onderhandelingen die een scala aan onderwerpen betreffen die allemaal een financiële component hebben. Natuurlijk wil MAE, willen de initiatiefnemers van het eerste uur, nu hun toch voor een niet onaanzienlijk deel gerealiseerde plan hen wordt afgenomen, nog enige financiële genoegdoening afdwingen. En natuurlijk willen de nieuwe exploitanten, Jam Studios en Melody Line, een zo gezond mogelijke start maken. En natuurlijk wil de gemeente niet nog meer financiële schade oplopen.
De curator wil zorgvuldig zijn, en bekommert zich dus evenmin over het opschorten van de activiteiten. Hij is de zoveelste ‘externe’ na alle advies- en accountantsbureaus die flink verdient aan nog geen 5 jaar MuzyQ. Zonder al die indirecte ambtelijke en externe kosten zou MuzyQ inmiddels vast al rendabel kunnen zijn.

Gebruikers
Want aan gebruikers ontbreekt het niet (meer). Vele muzikanten, van solisten tot grotere ensembles, oefenen in één van de vele oefenruimtes. Er vinden regelmatig evenementen plaats. De horeca wordt steeds beter bezocht, zeker sinds er een terras is en sinds winkelcentrum Oostpoort is geopend.
Maar opvallend is vooral het aantal vaste huurders dat een plek heeft gevonden in MuzyQ. Het zijn er tientallen, veelal met (mij) onbekende, maar welluidende namen: Amsterdam Guitar Company, Beklijf Content Marketing, Arjen IJff Identity & Art Direction, Blind Wall, Cortonville, The Crowds, De Canon van het Slagwerk, DSOPM, Dutchview, DJ Flexican, Frans Sedee Pianotechniek, Holland Symfonia, Internationaal Kamermuziekfestival Schiermonnikoog (?), Jamrock Entertainment, Knalpot, De Monsterkamer, Muziekatelier Amsterdam, Muziekbureau Haitjema, Music Matrix, Nederlandse Strijkkwartet Academie, QDS Records, Red Bull Studio Amsterdam, Ride, Specker Music, Stamkracht, Stendhal Productions, Studiobox Amsterdam, Studio De Zwarte Molen, Tangilize Systems, Videobrix, Wipkip Interactive.
Waar ze voor staan, het valt te achterhalen via de websites. Hoe dan ook zijn de statutair vastgelegde activiteiten zeker van de grond gekomen:
de verhuur van kantoor- en bedrijfsruimte aan vaste huurders,
de exploitatie van inpandige horeca,
de modulaire verhuur van studio’s, oefen- en lesruimtes voor musici, orkesten, etc.

Door het faillissement zijn ook de vaste gebruikers gedupeerd

Toekomst
Op het moment van schrijven van dit artikel is er nog niets duidelijk over de toekomst. Niemand van de onderhandelaars kan of mag iets zeggen over de voornemens met personeel en al dan niet vaste gebruikers van MuzyQ. Wel zijn per 1 juni alle activiteiten, behalve die van de vaste gebruikers, stop gezet.
Voortzetting van de exploitatie in ongewijzigde vorm zou voor veel klanten prettig zijn. Erg waarschijnlijk lijkt het echter niet, zo’n doorstart zonder grote veranderingen. De nieuwe exploitanten moeten immers extra geld zien te verdienen.
Of zouden Jam Studios en Melody Line in onderhandelingen hebben bedongen dat zij hun gerechtelijke claims op schadevergoeding in verband met inkomstenderving door valse concurrentie pas opgeven als zij in de toekomst een gehalveerde huursom van tegen de miljoen euro gaan betalen aan de gemeente!?
Hoe dan ook, de muzikanten en de vele andere gebruikers zijn de dupe van het eindeloze financiële gekonkel. Er is een gerede kans dat oefenruimtes duurder worden, maar vooral is het treurig dat zij wekenlang niet terecht kunnen in hun MuzyQ! #

Monument voor De Tachtigers

Sculpturen

Tekst en fotografie: Méland Langeveld

Een nieuwe rubriek *Sculpturen van Oost* waarin ik kunstobjecten op de voorgrond ga zetten. Meestal loop je langs kunstobjecten – en je loopt er vaak langs als ze bij je in de buurt staan – zonder maar iets van de achtergrond te weten. Althans zo overkomt het mij.

Zelf kom ik al jaren dagelijks in het Oosterpark zonder echt naar de sculpturen om te kijken. Vreemd eigenlijk, want wanneer ik met vakantie ben bezoek ik musea, beeldentuinen, en lees ik aandachtig de teksten die bij kunstwerken hangen. Maar in mijn 'voortuin' loop ik er stoïcijns aan voorbij.

Het kunstobject van de foto is van schrijver, beeldhouwer en schilder Jan Wolkers (1925-2007). Wolkers gaf het als naam 'Monument voor De Tachtigers' en het staat tussen het riet aan de oever van de grote vijver. Dikwijls zit er een meeuw op, of heel soms een reiger. Het monument is een hommage aan De Tachtigers. Deze groep schrijvers en schilders kwam rond 1880 bijeen in het huis van schilder, fotograaf Willem Witsen aan de Oosterpark 82 (het Witsenhuis). De Tachtigers golden als vernieuwers van de kunst en waren de oprichters van het literaire tijdschrift De Nieuwe Gids. Het was een groep jonge kunstenaars met verregaande invloed in de kunst.

Beeld Jan Wolkers

De sculptuur van Wolkers bestaat uit twee roestvrijstalen punten, het verbeeldt een golf en een vlam. Het is er in december 1992 geplaatst. Wolkers liet zich bij het ontwerp inspireren door een gedicht dat Hendrik Marsman schreef bij de dood van Herman Gorter (1864-1927), een van de belangrijkste dichters van De Tachtigers.

'Hij was van vuur.
een golf, een vlam,
een stroomend stuk natuur,
blinkend als water in den zomerdag.
nooit, sinds ik hem zag,
zag ik nog een man
wiens wezen zoo bezielend overkwam
tot in zijn blik, zijn praten en zijn gang.
een rechte beuk, ook toen zijn einde kwam.
de bliksem sloeg
en van de bergen dreunde het naar zee,
met echo's naar de sterren en de sneeuw
en door de bloemen drong het in den grond:
- 'hij, die voor jaren in ons midden stond
en afscheid nam om in de taal der menschen, juichend en kermend,
niets dan het verhaal
te zingen van het geluk,
hij keert terug,
hij is al doorgedrongen
in aarde's moederschoot
en blinkend in zijn oorsprong opgenomen, en door zijn dood gezuiverd van de pijn
dichter te zijn
in een verschroeiden tijd.
hij, die vol hartstocht
langs de aarde dwaalde,
de schoonheid zocht en zong
onder de blauwe tenten van den zomer
en bij het gouden vuur des winters,
hij kwam terug,
hij is weer element onder de elementen
een golf, een vlam, een stroomend stuk natuur.'

H. Marsman, Verzamelde gedichten. Uitgeverij Em. Querido, Amsterdam 1941.

Een werkelijk prachtig gedicht van Marsman – ik was tijdens mijn studie Nederlandse Letterkunde niet zo geboeid door De Tachtigers, vond ze als jongeling nogal bejaard. Mijn eerste roman die ik op de middelbare school las, was toevalligerwijs van Wolkers, niet Turks fruit dat iedereen las, maar Een roos van vlees. Wat ik me ervan herinner, is een nest met muizen in een zakdoek met gestold bloed. Iets andere kost dan waar Gorter en de zijnen over schreven. Wanneer ik nu Een roos van vlees herlees, blijkt de thematiek schuldgevoelens te zijn om de dood van het dochtertje van de hoofdpersoon. Dat kan ik er dan weer niet van herinneren van toen: hoe wonderbaarlijk het geheugen.
Maar wanneer ik nu bij dat verchroomde monument van Wolkers sta – met die meeuw uitkijkend over het klotsende water, en met een frisse ochtendbries in mijn rug – kijk ik toch anders naar het leven: een golf, een vlam, een stromend stuk natuur... #

Mijn Amsterdam Oost

Dwars vraagt bewoners van Amsterdam Oost naar hun favoriete plekken in dit prachtige stadsdeel.

Tekst: Hella de Groot | Fotografie: Dineke Rizzoli

Andy Koster (47) woont sinds 1998 in de Transvaalbuurt. Hij werkt als interim manager en coach voor medewerkers en leidinggevenden in de gezondheidszorg. Hij woont samen en heeft drie kinderen. Andy organiseert regelmatig activiteitendagen op het Steve Bikoplein, zoals de Bakfietssale in mei.

Heb je altijd in Oost gewoond?
'Ja. Eerst in de Wijttenbachstraat, toen de Oostelijke eilanden en de Linnaeusdwarstraat voor we in dit huis kwamen wonen.'
Zoontje Sacha (3) breekt vrolijk in: 'Papa, onze auto heeft twéé uitlaten!'
Andy: 'Haha, klopt. We hebben een oldtimer. Gekocht toen we onze dochter Jacky kregen en de allereerste auto voor zowel voor mij en alswel voor mijn vriendin.'

Favoriete café/kroeg
'Brouwerij 't IJ: eens in de zoveel weken op de vrijdag. Ik drink graag Zatte, bier met een volle smaak.'

Favoriete eetgelegenheid in Oost
'Al heel lang La Vallade op de Ringdijk, het Frankrijk van Oost! Jaren geleden zag ik de jongens van La Vallade met stokbroden fietsen, die haalden ze in de Dapperbuurt. Ik werd daar blij van: producten bereiden die om de hoek zijn gehaald, zo helpen lokale ondernemers in Oost elkaar.'

Favoriete winkel
'Liefhebber, de ijzerwinkel in de Pretoriusstraat, vooral ten tijde van de verbouwing van ons huis. Je kan er altijd prima terecht voor een onsje spijkers en goed advies.'

Hoe besteedt je je vrije tijd in Oost?
'We doen veel met de kinderen. Spelen op het Steve Bikoplein, naar Frankendael en het Oosterpark. We bezoeken regelmatig de kinderboerderij in Diemen en ook Jeugdland.
In de zomer is zwemmen in het Flevoparkbad na schooltijd fantastisch.'

Waar doe je je dagelijkse boodschappen?
'Meestal bij de Dirk in de Pretoriusstraat maar tegenwoordig ook bij de Lidl op de Nobelweg als ik onze dochter Jacky van school haal. We gaan ook wel eens naar de AH op het Krugerplein. Adhoc boodschappen als groente en fruit halen we bij Helal et Gida en Karaman in de Pretoriusstraat.'

Wat zou je in Oost willen verbeteren?
'Mensen meer bewust maken van hun omgeving, deze veiliger maken en buurtgenoten met elkaar verbinden door leuke activiteiten te organiseren. We gaan overigens meer festiviteiten zoals een bakfietsensale organiseren: buren komen zo op een leuke manier in contact met elkaar. En vooral het door de gemeente ongebruikte huisje op het Bikoplein meer inzetten. Wat me overigens een leuke toevoeging lijkt voor Oost: een brasserie als "Julien" in Parijs.'

Mooiste plek in Oost?
'Het Steve Bikoplein! Brouwerij 't IJ, waar ik mijn vriendin Astrid heb leren kennen. Heel fijn is ook 't Nieuwe Diep, een etablissement bij het Flevopark waar je naast prettige drankjes ook koffie en biologische broodjes kunt gebruiken.'

Mooiste gebouw in Oost
'Huize Frankendael vind ik prachtig. Maar er zijn zo veel meer mooie gebouwen in Oost, en ze krijgen terecht de status van gemeente- of rijksmonument.'

Lelijkste plek in Oost?
'De Krugerkop op het Krugerplein, het gebouw waar de AH en een verrukkelijke snackbar in zitten. Ook aanstootgevend zijn de kunststofkozijnen en rode deuren in de Pretoriusstraat en Retiefstraat wat te weinig recht doet aan de bouw van de mooie percelen in de buurt.
De nieuwe olijfoliewinkel op de hoek van de Pretoriusstraat heeft z'n voordeur blauw geverfd, dat ziet er meteen stukken beter uit.'

Mooiste brug van Oost
'De Nieuwe Amstelbrug, die Oost vanaf de Weesperzijde met De Pijp verbindt, met prachtig zicht op de Amstel.'

Heb je al een BN'er in Oost gespot?
'Meerdere! Jan-Joost van Gangelen, en natuurlijk Femke Halsema, die woont hier om de hoek.'

JEUGDVERHALEN

Coördinatie: Veronica van Roon

Muizenissen

***De dikke Mejuffrouw Muis (4+)**,*
Elle van Lieshout, Erik van Os en
Marije Tolman,
Uitgeverij Lemniscaat

Een elegante muizendame met een allerliefst klein hondje zoekt een huis. Tussen prachtig getekende caravans in verschillende vormen en kleuren op palen vindt ze een plek. Ze maakt het van binnen heel gezellig maar mist iets. Is het een man? Nee, een gezellige blauwgeruite sofa met blokjes kaas en twee tv s, een hele kleine voor haar kleine hondje, maken het huisje compleet…
De tekeningen zijn in uitbundige en tegelijkertijd zachte kleuren vol humor en grappige details.

Het mooiste vond mijn proeflezeresje Raja van zes het buffet met een duizend en één nacht aan taarten en koekjes, het vakantiebuffet van mevrouw muis als ze logeert aan de Costa del Sol. Ook als je nog niet kunt lezen is dit boek een juweeltje. #

Het grote gouden zomerboek

***Het grote gouden zomerboek (4+)**,*
Diverse auteurs en tekenaars,
Uitgeverij Rubenstein

Zes zomerse gouden boekjes van verschillende schrijvers en tekenaars in een band. Zo zien we de prachtigste stranden, golven, zandkastelen en zonsondergangen steeds weer door andere ogen. Je stapt zo in de boekenzomer. Heerlijk om voorgelezen te krijgen na een lange stranddag of tijdens een picknick in het park als je al bijna in slaap valt…
En zodra je zelf kunt lezen, lees je de verhalen lekker zelf. #

Van wie zijn die ogen?

Van wie zijn die ogen? (4+)
Stéphane Frattini,
uitgeverij Gottmer

Aan mens en dier vallen vaak als eerste de ogen op. Hoe kijkt ie en wat betekent dat… Nu is er voor het eerst een uit het Frans vertaald dieren-ogen-boek. Je ziet de meest indrukwekkende ogen, in vorm en kleur zo verschillend, maar allemaal in hetzelfde formaat. Als je de bladzijde uitklapt zie je bij wie het oog hoort.
En dat is een grote verrassing. Zo staat de libel gewoon tussen de gorilla en de leeuw, het oog even groot afgebeeld in prachtige kleuren en haarscherp beeld. Iedereen die het boek in handen heeft kan niet wachten om de eigenaar van de ogen te ontmaskeren en dan wil je de informatie over dat dier ook wel even lezen.
Een prachtig boek met een originele invalshoek om toch van alles over de natuur te leren. #

Denken als hobby

Regelmatig komen kinderen van lagere scholen uit Amsterdam Oost het woord filosofie tegen. Geen idee wat het betekent. Een echt dicteewoord. Zeker iets voor nerds…
Maar de kinderen die ik ken, doen niets liever dan filosoferen. Over waarom we leven, waarom er school bestaat of waarom de één wel en de ander niet gelooft.

Verkrijgbare titels onder andere: 'Wie ben ik?', 'Waarom leef ik?', 'Wat is geluk?', 'Wat is goed en wat is kwaad?', geschreven door Oscar Brenifier en uitgegeven door Davidsfonds Infodok.

De serie 'filosofie voor kids', geschreven door Oscar Brenifier, is een eerste kennismaking voor kinderen met filosofie in boekvorm. Kinderen leren vragen te durven stellen en op deze vragen door te denken. Elk deel van de serie kent zes kernwoorden die het onderwerp een richting geven en waaromheen allerlei vragen gesteld worden, met grappige stripachtige tekeningen geïllustreerd.
Zo is er bijvoorbeeld de vraag: 'kies jij wie je bent?' en het provocerende antwoord: 'nee, want ik ben nog veel te klein.' Vervolgens komen de vragen die beginnen met ja, maar… Ja maar als grote mensen alles voor je beslissen, leer je dan ooit kiezen… Of: ja maar, kiezen grote mensen zelf wel wie ze zijn…
Ook zware onderwerpen als goed en kwaad, dood en ziekte worden niet geschuwd, maar door de humoristische tekeningen worden ze niet te dramatisch, blijven op een bepaalde manier licht. De vragen zijn als gekleurde ballen waar je mee kunt jongleren.
De boekjes lenen zich ook uitstekend voor filosofie in de klas. Kinderen kunnen vragen vertalen in wat ze zelf meemaken en worden uitgenodigd hun eigen vragen te stellen. Ze zijn steeds weer door andere tekenaars geïllustreerd. #

Het Kattenpleintje

***Max en de ontplofte vriendschap (10+)**,*
Jacques Vriens,
Uitgeverij van Holkema Warendorf

Elk kind kent wel een avontuur uit de klas van de toneelspelende meester Jaap. Jacques Vriens stond lange tijd zelf voor de klas en groeide op in een hotel in Limburg gerund door zijn ouders. Daarvan verhaalt de serie de Korenwolf waarin hij kinderen van verschillende leeftijden zo levensecht beschrijft dat je ze zo voor je ziet. Eén van de meest geleende boeken uit de schoolbibliotheek. En vaak was er vraag naar deel 4, maar dat was helaas niet geschreven.
Maar nu zijn er de kinderen van het Kattenpleintje. Van een hotel als decor speelt het verhaal zich nu af op een gewoon en bijzonder pleintje, het middelpunt van de levens van zoveel kinderen. In het net uitgekomen ‘Max en de ontplofte vriendschap’ dreigt het pleintje plaats te moeten maken voor een parkeergarage. Dat pikken de kinderen niet. Ze richten een krant op, de Kattenkop, met heuse ingezonden brieven en natuurlijk is er ook tussen de kinderen weer van alles aan de hand. Kan bijvoorbeeld de vriendschap tussen Max en Sjoert nog gered worden…
Veel leesplezier met deze nieuwe serie, op school, thuis of in de vakantie… #

Een tekening van Daniël Limes, 15 jaar

Grote gedachten

Grote gedachten,
***Verhalen over filosofie (12+)**,*
Jenny van der Molen,
Uitgeverij Ploegsma

En nu is er dan dit boek Grote gedachten, verhalen over filosofie, waarin meester Swart de kinderen meeneemt op een grote reis langs enkele belangrijke filosofen. Hij laat hen zien en ontdekken hoe je steeds meer plezier kunt krijgen in denken en doordenken. Dat het je ook verder kan helpen in je dagelijks leven.
Meester Swart krijgt kritische reacties van zijn leerlingen. Maar hij bereikt zijn doel, ze gaan steeds meer nadenken. Zo leert het meisje Loubna dat haar zorgen om haar uiterlijk niet haar denken hoeven te bepalen. En dat uiterlijk misschien niet het belangrijkste in haar leven hoeft te zijn. Wouter bedekt dat hij zijn pasgeboren halfzusje best even als een onbeschreven blad mag beschouwen nu ze nog geen ellende in de wereld heeft meegemaakt, en dat je ook kunt kiezen hoe je over iets denkt…

Een zeer aanspreekbaar en een vlot geschreven jeugdboek. Tevens het bewijs dat filosofie niet moeilijk hoeft te zijn. Het kan je zelfs helpen het dagelijks leven lichter en interessanter te maken. #

Duizend dingen over Nederland

***Duizend dingen over Nederland (10+)**,*
Charlotte Dematons en Jesse Goossens,
uitgeverij Lemniscaat

Duizend en één details schilderde de Franse Charlotte Dematons in haar prentenboek Nederland. Achter elk detail gaat een verhaal schuil. In dit boek worden ze allemaal kort vertelt, van architectuur, historische figuren, vreemde eetgewoonten tot tradities, feesten en kinderliedjes.
Het leuke is dat je zowel veel bekends als veel onbekends tegenkomt. Het boek reist kris kras door heel Nederland en is zeker voor wie deze zomer in Nederland blijft een schatkamer aan mogelijkheden van wat er hier allemaal nog te ontdekken valt. #

Enkelverzwikking: Voorkomen is beter dan genezen

Fysio

Door: Alberga en Marcia Waijers

Regelmatig luiden de krantenkoppen dat er een bekende sporter tijdelijk is uitgeschakeld als gevolg van een enkelblessure. De bekendste enkel(blessure) is die van Marco van Basten. Uit cijfers van veiligheidNL blijkt dat er in 2012 ruim 770.000 sporters een enkelblessure opliepen, waarvan er 290.000 medische hulp zochten. Door gebrek aan de juiste behandeling ontwikkelt de blessure zich in veertig procent van de gevallen tot chronische instabiliteit van de enkel. Vaak is dit te voorkomen door tijdig professionele hulp te zoeken

Risicosporten
Enkelletsel is de meest voorkomende sportblessure in Nederland. Risicosporten zijn voornamelijk die sporten waarbij veel sprong- en/of draaibewegingen worden gemaakt zoals basketbal, handbal, volleybal en voetbal. Enkelblessures ontstaan vaak bij het landen na een sprong waarbij sprake is van een verzwikking. Ook een misstap of verdraaiing door een instabiele ondergrond, bijvoorbeeld een losse tegel, zijn regelmatig oorzaak van enkelletsel.

Gradaties van een enkelblessure
De enkel zwikt in verreweg de meeste gevallen naar binnen toe met als gevolg het verrekken van de enkelbanden aan de buitenkant van de voet.
Er bestaan drie gradaties bij enkelband letsels:
Een beschadiging aan de enkelbanden: de enkel voelt pijnlijk, maar wordt niet direct dik. Er kan na een aantal uur wel een lichte zwelling optreden, maar na gedoseerde rust kan de sporter meestal na twee tot drie weken weer volledig meedoen.
Een gedeeltelijke inscheuring van de enkelband: de enkel is erg pijnlijk en wordt dik. Er ontstaat na een paar dagen een blauwverkleuring door de bloeding. Na zes tot acht weken relatieve rust en fysiotherapie kan de sport weer volledig hervat worden.
Een volledige afscheuring van de enkelband: vaak is er tijdens het trauma ook een knap voelbaar en/of hoorbaar. De enkel is direct erg gezwollen en na een paar dagen zal de enkel blauw worden door de bloeduitstorting. Tevens kan er tot ongeveer 3 dagen nadien roodheid aanwezig zijn. Belangrijk is om het 'RICE'-principe toe te passen. Dit betekent dat er na het trauma gerust (R), gekoeld (I), een compressieverband (C) moet worden aangebracht en de enkel hoog (E) gehouden moet worden.(Rust, IJs, Compressie, Elevatie)

Fysiotherapeut of eerste hulp
Het is aan te raden om binnen vijf dagen na het ontstaan van het enkelletsel naar de fysiotherapeut te gaan. Hij kan de ernst van het enkelletsel beoordelen en op basis daarvan een behandelplan opstellen. Aan de hand van een scorelijst kan worden bepaald of de blessure valt onder licht of zwaar enkelletsel.
Bij een enkelbandletsel kan er in vijftien tot dertig procent van de gevallen ook sprake zijn van andere schade zoals een botbreuk of kraakbeenschade. Als na een enkelverzwikking het been niet kan worden belast, dient er contact opgenomen te worden met de eerste hulp om een eventuele enkelbreuk uit te sluiten.

Drie fasen
Indien er sprake is van zwaar enkelletsel is een behandelprogramma van zes tot acht weken bij de fysiotherapeut noodzakelijk. De behandeling van enkelletsel bestaat uit drie verschillende fasen, waarin per fase andere doelen worden nagestreefd. In de eerste fase, tot drie dagen na het letsel, is het belangrijk rust te nemen, de enkel één tot drie maal daags te koelen (15-20 minuten) en hoog te houden. In de eerste fase is de enkel gezwollen, rood, warm en pijnlijk.
In fase twee, na de eerste week kan er voorzichtig begonnen worden met lopen, als het nodig is met krukken. Als de zwelling voldoende is afgenomen wordt er een tape aangebracht. In fase drie geeft de fysiotherapeut aanwijzingen voor het trainen van de stabiliteit, coördinatie en spierkracht van de enkel. Naarmate de enkel zwaarder is te belasten zal het revalidatie-programma worden gericht op de specifieke tak van sport.
Uit onderzoek blijk dat er een verhoogd risico is op herhaling van zwaar enkelletsel binnen een jaar na het eerste trauma. Het is daarom verstandig om tot twaalf maanden na het ontstaan van het letsel tijdens sport een enkelbrace te dragen en specifieke stabiliserende oefeningen te blijven doen.

Oefeningen voor thuis
Naast begeleiding van een fysiotherapeut is het belangrijk om zelf thuis ook te oefenen. Voorbeelden van oefeningen zijn:
1) De tenenloop: loop vier meter op de tenen met voeten naar voren wijzend, loop vervolgens terug op de tenen maar ditmaal met de voeten naar buiten gericht.
2) Een benige balansoefening: ga op een been staan met de knie en heupen licht gebogen. Houdt deze positie 1 minuut vast en wissel vervolgens van been. Begin deze oefening op een platte ondergrond, naarmate de stabiliteit verbetert verruilt u de platte ondergrond door een kussen.
3) Gekruiste benenzwaai: ga op het geblesseerde been staan met de knie en heupen licht gebogen. Het andere been zwaait u vervolgens van links naar rechts voor uw lichaam langs. Begin deze oefening wederom op een platte ondergrond, naarmate de stabiliteit verbetert verruilt u de platte ondergrond door een kussen.
4) De tenenstand: ga op de rand van een traptrede of opstapje staan met beide hielen afhellend. Ga vervolgens op de tenen staan en laat daarna de hielen zo ver mogelijk naar beneden zakken. Probeer dit zonder houvast en houdt het lichaam rechtop.
De fysiotherapeut zal aangeven wanneer een oefening kan/mag worden verzwaard.

Voor meer informatie of een afspraak kunt u altijd contact opnemen met FysioOosterpark info@fysiooosterpark.nl

De engelen van de thuiszorg

Door: Sjaak Brokx

Thuiszorg

Wie de oprichters of initiatiefnemers van deze thuiszorg ook mogen zijn, ze verdienen een 10 met een griffel. Het is prachtig dat het bestaat. Baby's, kinderen en oude mensen worden er alleen maar beter van. Daar kan niemand op tegen zijn.

De organisatie heeft ook de juiste keus gemaakt in het personeel. Ze zijn met stip een fantastische meidengroep. Door de behandelingen zien de patiënten de toekomst weer optimistisch tegemoet. Dat is zeker. Gezond leven is toch het mooiste dat er is.

Bijzonder onredelijk als je de negatieve opmerkingen van Wilders en andere groeperingen hoort. Als je de meidengroep met Marokkanen, Surinamers en uit andere landen aan het werk ziet, zijn ze voor mij een aanwinst in onze maatschappij.

Ik ben hoe dan ook zeer positief. Zij verdienen alle eer. De werksituatie is zeker niet gemakkelijk: wassen, aankleden, toedienen van medicijnen, helpen bij eten en drinken, verband aanleggen, het geven van goede informatie en advies. Ze doen alles met een glimlach. Dat maakt ze zo bijzonder.
Door de patiënten worden ze op handen gedragen. Unaniem is hun mening: 'Ze zijn onze handen en benen; wij kunnen dat zelfstandig niet meer.' Niet alleen de medische kant is belangrijk, maar vooral ook het sociale contact. Ze hebben behoefte aan een praatje en wat gezelligheid. Ze worden er ook gelukkig van. Er ontstaat een liefde voor het leven.

Ik ben terecht zeer positief geweest. Ze zijn zeer belangrijk. Ze moeten geprezen worden en niet anders. Want iedereen wil toch gezond oud worden en langer leven. Werkelijk, de thuiszorg heeft een mooie taak en dat mag in lengte van dagen en jaren nooit verloren gaan

Fatih Aktan

Computerloods

Mijn naam is Fatih Aktan en ik ben 19 jaar oud. Ik zit op MBO College Noord en volg daar de opleiding Administratief Financieel Medewerker niveau 3. Sinds 11 december loop ik

Gezocht: krachtige vrijwilligers voor prachtige ouders

Gezin

Door: Melissa Plomp | Fotografie: Home-Start

Elke ouder heeft soms het gevoel het allemaal verkeerd te doen. Je komt tijd en handen te kort voor je gezin en huishouden. Tijd voor jezelf is er niet en het is al maanden geleden dat je nog gezellig met iemand hebt kunnen bijkletsen. Voor veel ouders met jonge kinderen is dit een bekend beeld. Het is dan ook fijn om te horen dat andere ouders het net zo ervaren. Dat elke ouder zich soms een slechte vader of moeder voelt. Dat je het eigenlijk best goed doet.

Voor gezinnen met jonge kinderen is Home-Start bedoeld. Homes-Start koppelt vrijwilligers aan gezinnen, waar behoefte is aan een helpende hand of een luisterend oor. Home-Start is bedacht in Leicester, Engeland. Margaret Harrison kreeg daar in de zeventiger jaren, als vrijwilligster in een buurthuis, veel vragen over opvoeding. Zo ontstond het idee om gewone ouders als vrijwilliger aan een gezin te koppelen. Geen professionele hulpverleners, maar iemand die vanuit eigen ervaring advies en praktische hulp kan geven. Het succesvolle programma loopt inmiddels wereldwijd in 20 landen, waaronder Nederland. In Amsterdam Oost wordt het uitgevoerd door Humanitas.

Match
Home-Start coördinatoren in Oost, Mirjam Smit en Sharifa Dia, vertellen: “In Oost zoeken we vrouwelijke vrijwilligers. Mannen blijken in dit stadsdeel toch moeilijker aan een gezin te koppelen. Wanneer er een aanvraag binnen komt gaan wij bij het gezin langs om kennis te maken en te luisteren naar de behoeften van het gezin. Aan de vrijwilligers wordt gevraagd wat zij leuk vinden. Sommige vrijwilligers vinden het interessant om via Home-Start kennis te maken met een andere cultuur. Anderen zijn gek op baby’s of juist niet. Sommige vrijwilligers zien op tegen een erg groot gezin, maar hebben misschien zelf thuis een tweeling en vinden het leuk om die ervaring met een ander gezin met een tweeling te delen. Mede op basis van die gegevens maken wij een match.”

Leerzaam
Een vrijwilliger is gemiddeld een jaar aan een gezin gekoppeld en komt daar een dagdeel per week thuis. De meeste vrijwilligers hebben zelf kinderen, maar dat is geen vereiste. Ervaring met opvoeden is dat wel. De achtergrond van de vrijwilligers is heel divers. Er zijn geen opleidingseisen, maar natuurlijk moet er wel een Verklaring Omtrent Gedrag getoond kunnen worden. Vrijwilligers leren veel van Home-Start. Om te beginnen leert de vrijwilliger in een tweedaagse cursus om grenzen te stellen, wat je rol is als vrijwilliger, maar ook dat het niet de bedoeling is taken van de ouders over te nemen. “Je komt niet om huishoudelijke karweitjes te doen, of als oppas. Je praat met de moeder, speelt met de kinderen, zodat moeder haar handen even vrij heeft. Je komt als maatje in het gezin. Bij het vermoeden dat er echte problemen spelen, kan, in overleg, professionele hulp worden ingeschakeld. De vrijwilligers leren over deze problemen op themabijeenkomsten, bijvoorbeeld over depressie of opvoeden binnen twee culturen. De vrijwilliger staat er niet alleen voor. Je maakt deel uit van een team. Naast de themabijeenkomsten is er ook intervisie en twee keer per jaar een leuk uitje voor alle vrijwilligers. Daar leren ze elkaar beter kennen en kunnen ze van elkaars ervaringen leren.”

De vrijwilliger ondersteunt de ouders om zelf hun problemen op te lossen. Zo wordt voorkomen dat gewone problemen, ernstiger en langduriger worden. Het zelfvertrouwen van de ouders wordt vergroot, waardoor de ouders zich prettiger gaan voelen en positiever met hun kinderen om gaan. De vrijwilliger helpt de sociale relaties te verbeteren en kan met de ouder meedenken over de opvoeding. Ook helpt de vrijwilliger het gezin om de weg te vinden in en gebruik te maken van bestaande voorzieningen en regelingen. Tussen het gezin en de vrijwilliger ontstaat vaak een goede vriendschap. Zo haalt iedereen veel positiefs uit Home-Start. #

Gezin en vrijwilliger in de zandbak

Lijkt het je leuk om vrijwilliger te worden, of wil je meer informatie? Neem vrijblijvend contact op met Mirjam Smit of Sharifa Dia op 0635115537 / 0651422622, of kijk op www.home-start.nl

stage bij Computerloods, een dagbestedingsproject van Dynamo. In de Computerloods worden computers voor een klein prijsje gerepareerd. Verder geven we computeradvies, hebben we een open inloop op woensdagmiddag en maken we van donaties nieuwe computers die verkocht worden.

Ik ben bij de Computerloods terecht gekomen door mijn stoute schoenen aan te trekken en gewoon naar binnen te stappen. Gelukkig konden ze een stagiaire goed gebruiken! Wat ik allemaal op een dag doe is: telefoneren, notuleren, vergaderingen plannen, de kas en pin bijhouden en soms sta ik in de winkel om klanten te woord staan. Ook doe ik allerlei andere kleine klusjes zoals kadootjes kopen als iemand jarig is, of bellen als iemand ziek thuis blijft. Soms help ik de jongens met computers repareren als ik niks te doen heb.

Later wil ik graag Accountant worden want ik vind het heel erg leuk om achter een computer te zitten en met cijfers te werken. Hier ben ik vaak meer bezig met notuleren en telefoontjes opnemen en naar de winkel doorverbinden.

De verbouwing van ’t Hoeckhuys

Toegankelijkheid

Tekst en fotografie: Danielle de Loches Rambonnet

In Amsteldorp, onder de seniorenappartementen ‘Open Hof’, aan de Fizeaustraat nummer 3, is het wijkservicepunt ’t Hoeckhuys’ gevestigd. Het is het eerste aanspreekpunt als het gaat om informatie en advies voor wonen, zorg en welzijn en richt zich op alle groepen in de buurt. Zo’n aanspreekpunt hoort uitnodigend te zijn, laagdrempelig en vriendelijk.

Elisabeth de Baat volgt de vorderingen van de verbouwing

“En dat was het niet,” zegt de coördinator van ‘t Hoeckhuys, Elisabeth de Baat. “Als je door de ramen naar binnen keek was het niet gezellig, niet aantrekkelijk om binnen te gaan. Je zag daar een kantoor met computers in plaats van een gezellige gelegenheid met tafels en stoeltjes waar je een kop koffie of thee kunt komen drinken en je buurtgenoten kunt ontmoeten. Toegankelijkheid is zo veel meer dan alleen maar de fysieke toegankelijkheid voor rolstoelen. Er bestaat ook zoiets als psychologische toegankelijkheid van een gebouw. Iets waar je graag naar binnengaat, waar je je welkom voelt.”

Geduld
Ruim elf jaar heeft zij gestreden om van ‘t Hoeckhuys een open, functionele en aantrekkelijke plek te maken voor de buurtbewoners. Nu is het dan zover en de verbouwing is gaande. Tot aan de zomervakantie zijn alle activiteiten van ‘t Hoeckhuys tijdelijk verplaatst naar het naastgelegen bejaardenhuis ‘De Open Hof’, dat hier gastvrij alle medewerking aan verleent, zowel vanuit het personeel als vanuit de bewoners.

Nieuwe opzet
In de nieuwe opzet is het kantoor naar achter verplaatst en opent ‘t Hoeckhuys zich vriendelijk naar buiten, naar de Fizeaustraat, zelfs met openslaande deuren. Hier kun je met iemand afspreken voor een kopje koffie of doorlopen om gebruik te maken van één de faciliteiten van het wijkservicepunt. Er komt een spreekkamertje bij zodat er in alle rust en veiligheid met bewoners gesproken kan worden en men voor dat doel niet meer het kantoortje hoeft te ‘lenen’. Na de verbouwing zal de ruimte voor alle activiteiten, die er plaatsvinden, zoals spreekuren, het buurtpunt van Dynamo, workshops en cursussen, aan kwaliteit winnen. De opening wordt op 30 augustus verwacht. ‘t Hoeckhuys heet dan gewoon ‘Hoekhuis’ en is dagelijks geopend van 9.00 tot 17.00 uur, óók in de vakanties. #

Wij voorspellen een fors debat in de gemeenteraad

Ouderenzorg

Redactie: Ouderen Advies Raad

Bij de discussie voorafgaand aan de gemeenteraadsverkiezingen stonden bij de Amsterdamse OAR-en vier voor ouderen belangrijke beleidsthema's in de aandacht: 'zorg en welzijn', 'huisvesting', 'koopkracht' en 'mobiliteit'. Het wensenpakket dat door de samenwerkende Amsterdamse ouderenorganisaties naar de gemeenteraad is gestuurd heeft daarop aansluitende 'speerpunten'. (Zie: Dwars # 172) U begrijpt, dat wij ouderen, na de verkiezingen bij de ont-stane formatie-perikelen deze speerpunten nog weer nadrukkelijk bij de diverse fracties hebben neergelegd. Na de zomer zullen we over onze inbreng bij de politici in de Stopera berichten. Dat kan nu nog niet.

In deze bijdrage gaan we na in hoeverre de bestuurscommissie van ons stadsdeel tegemoet kan komen aan de wensen, die bij ouderen (in ons stadsdeel) leven. Het gaat ons daarbij niet zo zeer om de goede bedoelingen van de bestuurscommissie (die zijn er), maar meer om wat er met de fors ingeperkte middelen en bevoegdheden nu op stadsdeelniveau nog kan worden uitgevoerd. Onze informatie ontlenen wij aan datgene wat er in de 'proeftuinen' (dat zijn in ons stadsdeel de Indische Buurt en het Oostelijk Havengebied) gebeurt en aan een zeer recent rapport: 'Versterking Sociaal Domein in de nieuwe bestuursperiode 2014 - 2018' van Jette Bolle (programma manager Sociaal Domein).

Zorg en Welzijn

Speerpunt 1: Voor zorg aan ouderen meer geld beschikbaar stellen.

In de stadsdelen is dit niet mogelijk. De nieuwe verordening leidt tot een grote inkrimping van het reguliere budget. Dat wordt onvoldoende gecompenseerd door het schuiven met taken. De stadsdelen leveren weliswaar veel taken in , maar krijgen er ook extra taken bij. Het resultaat is, dat meer dan in het verleden, de uitvoering van ingewikkelde jeugdzorg, van de (sociale) werkvoorziening en van delen van de 'langdurige zorg', op stadsdeelniveau komt te rusten. Hoewel de besluitvorming in 'Den Haag' nog niet is afgerond, wordt er rekening gehouden met een forse bezuiniging, die tegelijk met de decentralisaties aan de orde is. Er zijn nu plannen om, door de mantelzorg en het vrijwilligerswerk te stimuleren en te ondersteunen, een deel van de bezuinigingen op te vangen. Buurtinitiatieven, die bijvoorbeeld leiden tot 'zelfbeheer' in een voormalig buurthuis of bij groenvoorzieningen, worden met instemming begroet. Opvallend is, dat in 'Versterking van het sociaal domein' relatief weinig aandacht is voor de dreigende vereenzaming en verarming die bij ouderen door het wegvallen van belangrijke WMO-voorzieningen kunnen gaan optreden. Dat ruim 80% van de WMO-klanten 65 jaar of ouder is , wordt wel geconstateerd, maar leidt niet tot een beleid dat gericht is op een hoger budget voor zorg aan ouderen. Dat is opmerkelijk omdat in de media en in gedegen onderzoek in het laatste jaar is aangetoond, dat ouderen in veel gevallen geen passende zorg kunnen krijgen. Ons oordeel is hard, maar kan uiteraard op stadsdeelniveau later worden bijgesteld als ons stadsdeel wel voor ouderen (die dat nodig hebben) meer geld gaat uittrekken. Desgevraagd zal de OAR met voorstellen komen.

Speerpunt 2: Op Hulp bij het Huishouden niet beknibbelen.

In Amsterdam hebben ongeveer 10.000 zelfstandig wonenden een uur of ook wel langer per week hulp bij het schoonmaken. Deze werknemer van een zorgaanbieder kijkt ook of er problemen zijn. Zo ja, dan wordt daar op gereageerd. Van die 10.000 WMO-klanten is 80% 65-plusser. Het gaat om een vitale functie die relatief weinig geld kost. Het plan van wethouder Eric van der Burg is om, uitzonderingen daargelaten, deze hulpvoorziening te schrappen. Dat is opmerkelijk, want financieel gezien kan de HbH, ook als men in 'Den Haag' vasthoudt aan de voorgenomen bezuiniging van 40%, gehandhaafd blijven. De berekening besparen wij u, maar wij voorspellen een fors debat hierover in de gemeenteraad. Voor de bestuurscommissie in ons stadsdeel is het van belang, dat er plannen zijn om per buurt (en dus niet meer via de grote, dure zorgaanbieders zoals Cordaan en Amstelring) de HbH op te zetten, waarbij uiteraard de HbH -medewerkers gewoon een cao-loon hebben en de HbH-klanten keuzevrijheid hebben. Kortom, op stadsdeelniveau kan dit speerpunt, zodra er in 'Den Haag' over de financiering een definitief besluit is gevallen, prima worden uitgevoerd. Er kan bij voorbeeld geholpen worden bij het opzetten van kantoorfaciliteiten voor de buurt HbH.

Koopkracht

Speerpunt 3: Er moet meer geld worden vrijgemaakt voor armoedebestrijding.

Het aantal ouderen dat in Amsterdam in armoede leeft (een inkomen heeft van minder dan 110% van het wettelijk minimum) neemt jaarlijks toe en dat geldt ook voor het aantal ouderen met problematische schulden. Van de ouderen in Amsterdam leeft nu 25% onder de armoedegrens. Wij constateren, dat in Amsterdam het armoedebeleid vooral gericht is op 'het begeleiden naar werk'. De situatie van ouderen wordt mede daardoor onderbelicht. Daar komt bij, dat de AOW onvoldoende mee stijgt met de prijzen die ouderen met een laag inkomen te betalen hebben (huur, bijkomende medische kosten, maaltijdvoorzieningen etc.) Kortom, wie geen familie heeft die helpt, komt te kort. Wie bovendien de pech heeft om op medische gronden te moeten verhuizen en dan zo'n 700 euro huur per maand moet betalen gaat het niet redden. Het budget van ons stadsdeel kan aan deze situatie niet veel verlichting geven, maar er zijn op buurtniveau wel enige voor de koopkracht van ouderen interessante initiatieven. Een buurttuin met gratis groente, met elkaar eten voor weinig geld, een helpdesk als de computer kuren heeft etc. Ook zou op tijden dat de gesubsidieerde openbare bibliotheek of een andere voorziening dicht is, er een helpdesk kunnen komen voor die ouderen, die niet met een computer kunnen werken, en daardoor aanbiedingen en andere nuttige communicatie mislopen.

Speerpunt 4: De koopkracht van Amsterdamse minima dient onderzocht te worden.

Er is veel onkunde op dit terrein. Veel statistieken geven gemiddelden, en dan trekken de rijke ouderen het geheel sterk omhoog. In werkelijkheid zijn er in Amsterdam en andere grote steden veel ouderen met een zeer lage koopkracht. Het zou erg nuttig zijn, als de bestuurscommissie samen met de OAR een onderzoek zou willen starten naar de koopkracht van de diverse oudere minima in buurten en wijken van Amsterdam Oost. Daaruit zou inzicht kunnen ontstaan en zou een meer op de realiteit gebaseerd beleid kunnen worden opgezet.

Huisvesting

Speerpunt 5: Het tekort opheffen aan passende woningen voor ouderen.

Bij lezing van de stukken valt op, dat er wel aandacht is voor het tekort aan passende woonruimte voor ouderen en voor gehandicapten met een rolstoel, maar dat er geen beleid wordt uitgestippeld om daar verandering in te brengen. Opvallend is, dat de toekomstige vraag naar dergelijke woningen als jaartal 2030 heeft, terwijl het grootste te tekort wordt voorspeld in of rond de 2020. Opvallend is ook, dat de plannen, die bij de behandeling van 'Bouwen in de Stad III ' onlangs door de gemeenteraad met instemming werden begroet, niet zijn opgenomen. Die plannen zijn o.i. van belang, omdat het een uitweg betrof voor hen, die op medische gronden moeten verhuizen, maar bij een huur van 700 euro per maand terugschrikken. Dat het stadsdeel Oost een uitzondering is, had in de stukken wel vermeld mogen worden. In Oost stellen wij trots vast, wordt er voor ouderen en gehandicapten wel gebouwd. Het betreft bovendien grotendeels woningen met een huur nog net beneden de 700 euro grens. Daarmee is niet gezegd, dat er in ons stadsdeel het tekort aan betaalbare woningen voor ouderen vermindert. Wij blijven dus pleiten voor maatregelen. Zo dient er meer aandacht te zijn voor 'Bouwen aan de Stad III'. Daarin zouden maatregelen om voor ouderen en gehandicapten geschikte vrijkomende woningen voor hen te reserveren kunnen komen te staan. Verhuurders zouden dan pas toestemming krijgen voor sloop, verkoop of samenvoeging nadat duidelijk is, dat er geen buurtbewoner met een medische indicatie op een dergelijke woning zit te wachten.

Speerpunten 6 en 7: Betaalbare woningen voor ouderen kunnen betaalbaar worden gemaakt o.m. door een hogere huurtoeslag uit het Woonfonds.

Wij pleiten voor acties. Te vaak wordt er van uitgegaan, dat ouderen wel goed wonen. Dat mag wellicht voor de helft van de Amsterdamse ouderen waar zijn, maar er zijn talloze ouderen (met een bescheiden inkomen) die 'moeten verhuizen' en niet in de eigen buurt terecht kunnen. Dat bij verhuizing naar een buurt waar men 'niemand' kent, ouderen een groot risico lopen op eenzaamheid, is, mogen wij aannemen, bekend. Wij pleiten dus voor een beleid, waarbij 'zorg en welzijn' veel aandacht krijgen en dat daarbij het knelpunt 'huisvesting' volwaardig mee wordt genomen. Ouderen en gehandicapten moeten niet gedwongen worden om te kiezen voor 'eenzaamheid' omdat een passende woning (in de buurt) ontbreekt. Wij pleiten voor diverse maatregelen waaronder ook voor een bouwprogramma met geschikte woningen. Wat in Amsterdam Oost kan, kan wellicht ook elders 'binnen de ring'.

Mobiliteit

Speerpunt 8: Zorg voor goed openbaar vervoer en steun initiatieven in stadsdelen waar dit ontbreekt.

Net als bij 'huisvesting' ontbreekt het inzicht dat 'mobiliteit' voor ouderen en gehandicapten belangrijk is. Wie klaagt, wordt verwezen naar het Aanvullend Openbaar Vervoer, maar dat is vaak tijdrovend. Voor oudere minima is er nu gelukkig een regeling met gratis vervoer bij het GVB in de daluren, maar daar staat tegenover, dat het OV steeds minder fijnmazig wordt . In twee stadsdelen (niet in Oost) zijn nu experimenten opgezet om de fijnmazigheid te handhaven. Er wordt daar gereden met kleine wagens die elektrisch worden aangedreven. Wij pleiten voor meer initiatieven op dit terrein. Voor ons stadsdeel zou bovendien een busverbinding met een halte op zeer korte afstand van het stadsdeelkantoor geen overbodige luxe zijn... #

Ouderen Advies Raad OOST

Het spreekuur van de Ouderen Adviesraad Oost:
Elke maandag van 14.00-16.00 uur in Zorgcentrum Ingenhouszhof (voorheen Tabitha)

Agenda

NIEUW: AvondBuurtpunt
Kunt u overdag niet naar een Buurtpunt komen? Dan is het AvondBuurtpunt iets voor u! Het Buurtpunt is er voor alle vragen waar u alleen niet uitkomt. Ook voor informatie over vrijwilligerswerk, activiteiten in de buurt, mantelzorgondersteuning.
Post Oost, Wijttenbachstraat 36
op de 1e en 3e dinsdag v.d. maand 18.30-19.30 uur
De 1e dinsdag van de maand is mantelzorgmakelaar Amber Leenders aanwezig bij het AvondBuurtpunt of bel haar vrijdag 15.00-16.00 uur, 020 46 20 300 of mail aleenders@dynamo-amsterdam.nl.

Alle Buurtpunten in Oost
Dapperbuurt
Buurtpunt Dapperpunt,
Pieter Nieuwlandstraat 31,
woensdag 10.00-11.30 uur
AvondBuurtpunt Post Oost,
Wijttenbachstraat 36,
1e en 3e dinsdag van de maand 18.30-19.30 uur
Transvaalbuurt:
Buurtpunt Transvaal,
Hofmeyrstraat 67,
vrijdag 10.00-12.00 uur
Oosterparkbuurt
Buurtpunt Kastanjehof,
Kastanjeplein 60,
dinsdag 12.30-15.30 uur
Buurtpunt Oosterpark,
's Gravesandeplein 19,
ma. t/m vrij. 9.00-12.30 uur
Watergraafsmeer
Buurtpunt Het Brinkhuis,
Landbouwstraat 63,
dinsdag 15.00-16.30 uur
Buurtpunt Watergraafsmeer,
Kamerlingh Onneslaan 34 hs,
donderdag 9.30-11.30 uur
Buurtpunt 't Hoeckhuys,
Fizeaustraat 3,
dinsdag 13.00-14.30 uur

Kraaipan
Het servicepunt Kraaipan is de ontmoetingsplek voor bewoners van de Transvaalbuurt. Buurtbewoners kunnen hier eten, meedoen aan activiteiten of informatie & advies krijgen. Kom eens langs in de Hofmeyrstraat 67. Heeft u de nieuwe Kraaipan folder nog niet gezien en wilt u deze ontvangen? Stuur een mail naar communicatie@dynamo-amsterdam.nl of bel 020 46 20 305.

Voor alle activiteiten van Dynamo zie www.dynamo-amsterdam.nl
Doe bijvoorbeeld mee met: koken, eten, koffie, spelletjes, breien, Nederlands leren, computerlessen, muziek maken, lezen, solliciteren, vrijwilligerswerk, Talententent, opvoeden, sorteren, bijeenkomsten over belasting en nog veel meer!
telefoon 020 46 09 300
info@dynamo-amsterdam.nl

NIEUW: de Peuterschool

Wat is de peuterschool?
Samen met alle kinderen uit de buurt naar dezelfde buurtschool. Samen leren en spelen vanaf 2,5 jaar. Met extra aandacht voor taal, maar daarnaast ook veel vrij spelen, spelletjes doen, bewegen en zingen: alles wat een kind nodig heeft om zich optimaal te ontwikkelen. De peuterschool biedt niet alleen een flexibele vorm van opvang in eigen buurt maar is vooral een goede voorbereiding op de basisschool. De peuterschool is een voorschoolse educatie die volledig aansluit op de basisschool.

Waarom kiezen voor de peuterschool?
- een rijke speel- en leerplek in uw eigen buurt
- een doorgaande ontwikkellijn voor uw kind binnen én buiten schooltijden
- alle kinderen gaan twee dagdelen gratis naar de peuterschool
- extra betaalbare opvangmogelijkheden voor ouders die werken

Kom eens kijken samen met uw kind
Vraag naar de speciale voorlichtingsochtenden! Kom samen met uw kind langs en laat u informeren over wat de peuterschool voor u en uw kind kan betekenen. U kunt voor meer informatie over de peuterschool terecht bij Margriet Batstra, 06 45 13 47 77, mbatstra@dynamo-amterdam.nl of Joke Hilverda, 06 45 13 62 81, jhilverda@dynamo-amsterdam.nl.
dynamo-amsterdam.nl/peuterschool, 020 46 30 900 #

Landelijke Rollatorloop

Door: Maria Zeestraten

U loopt achter een rollator? Doe dan mee met de Landelijke Rollatorloop op woensdag 17 september die wordt gehouden in het Olympisch Stadion in Amsterdam.

Waarom meedoen? Iedereen weet dat bewegen belangrijk is om zo lang mogelijk fit en gezond te blijven. Maar, dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan! Als gewoon lopen al best wat inspanning kost, is het prettig een doel te hebben om toch in actie te komen. Laat uw doel zijn: meedoen aan de grote landelijke rollatorloop op woensdag 17 september.
U kunt al meedoen als u tenminste 400 meter met uw rollator kunt lopen. Maar u kunt ook gaan voor de 1000 meter en de 2500 meter. Snelheid is niet het belangrijkste. Het gaat om een leuke dag in het mooiste Stadion van Nederland.
Het is belangrijk om deze zomer te gaan oefenen. U kunt alléén oefenen óf samen met anderen. U kunt u ook aansluiten bij een **rollatorwandelclub**. In Oost zijn er de volgende:
- Wandelclub 'Open Hof', tel. 4623333 (vragen naar Welmoed Vriend of Annet Hauberg), do 10.30 -11.30
- Wandelclub 'De weg kwijt', start bij Flevopoort, tel. 06-13390671 (Rinkje Sorgdrager), wo 14.00-15.00
- Wandelclub 'Kastanjekanjers', start bij Kastanjehof, tel. 4262948 (vragen naar Ineke Engbers), wo 13.00-14.00
- Wandelclub 'Jeruzalem', start Willem Dreeshuis, tel. 7566239 (vragen naar Abdul Tadmine), wo 14.30-15.30

Er worden nog steeds nieuwe wandelclubs gestart. Wilt u meer informatie over andere wandelclubjes bij u in Oost of Watergraafsmeer? Dan kunt u ook contact opnemen met Dynamo. Vraagt u naar Amrita Mellink of Maria Zeestraten tel.020-4620360. Als zij niet aanwezig zijn laat u dan een bericht achter. U wordt zo spoedig mogelijk teruggebeld. Zien wij u op woensdag 17 sept. voor de feestelijke afsluiting in het Olympisch Stadion? #

Bijverdienen in de zomervakantie?

De zomer is in aantocht! De tijd om lekker te chillen en leuke dingen te doen! Daarvoor heb je soms wel geld nodig. Een vakantiebaantje is daarom wel handig, toch? Wij van Club Info kunnen je daarbij helpen en ook voor alle andere vragen kun je bij ons terecht. Check onze Facebookpagina Club Info Dynamo voor interessante vacatures of neem contact met ons op via:
Mail: clubinfo@dynamo-amsterdam.nl
Facebook: Club Info Dynamo
Twitter: @ClubInfoDynamo
Website: www.dynamojongeren.nl
Je kan gewoon bij ons binnenlopen in Post Oost (Wijttenbachstraat 36) op dinsdag, woensdag en donderdag. #

Club Info

Huurders verduurzamen de bestaande woningvoorraad

Redactie: Wijksteunpunt Wonen

Huurders in Amsterdam Oost zijn het afgelopen jaar steeds actiever geworden met energiebesparing. Bij het Wijksteunpunt Wonen Oost (WSWonen Oost) melden steeds meer huurders zich voor ondersteuning bij energiebesparing.

Meerdere bewonersgroepen uit grote complexen en tientallen individuele huurders worden ondersteund bij het aanvragen van dubbel glas, een zuinige CV ketel of zonnepanelen. Bij corporaties hebben huurders sneller succes dan bij particuliere verhuurders. Ondanks de huurdersinitiatieven verloopt de verduurzaming van de bestaande woningvoorraad traag. Dat vormt een bedreiging voor de doelstelling uit het Energieakkoord.

Huurders in Nederland kunnen de verhuurder verzoeken de woningen te isoleren mits zij bereid zijn daar een redelijke huurverhoging voor te accepteren. Verhuurders mogen wettelijk gezien zo'n aanbod niet zomaar weigeren. Zo kan dubbel glas al worden aangebracht tegen een maandelijkse huurverhoging tussen de tien en twintig euro en het vervangen van een oude CV ketel voor een zuinige HR ketel kan vaak al voor een tientje. De huurverhogingen worden al snel terugverdiend op de energierekening.

Particuliere verhuurders blijven achter

Voor huurders van corporaties is het eenvoudiger om de verhuurder te bewegen om de woning te isoleren dan bij particuliere verhuurders. Een van de eerste bewonersinitiatieven die het Wijksteunpunt Wonen ondersteunde aan de Tweede Oosterparkstraat, een complex met 80 sociale huurwoningen van corporatie De Key, heeft succes behaald. Dankzij de medewerking van De Key worden komende weken alle enkel glas ramen vervangen door isolerend dubbel glas. Bij particulieren verloopt dit moeizamer. In Watergraafsmeer, één van de slechtst geïsoleerde wijken van de stad met veel particuliere huurwoningen, is dat een groot probleem. "Wij zien steeds vaker dat huurders het zat zijn om veel energiekosten te betalen voor een slecht geïsoleerde huurwoning. In Watergraafsmeer alleen al zijn wij meer dan 500 slecht geïsoleerde particuliere huurwoningen op het spoor", aldus Jeroen Koster van WSWonen Oost.

Energieakkoord

Ondanks het feit dat veel huurders willen besparen is WSWonen Oost sceptisch over het halen van de doelen uit het vorig jaar afgesloten Energieakkoord. In het Energieakkoord is afgesproken dat alle huurwoningen van de corporaties in 2020 gemiddeld het energielabel B en 80% van de woningen van particuliere verhuurders het label C moeten hebben. "De doelstellingen uit het Energieakkoord zijn in het huidige tempo absoluut onrealistisch voor Amsterdam Oost. Gelukkig mag een verhuurder een isolatieverzoek wettelijk gezien niet weigeren, anders duurt het nog langer om de woningvoorraad te verduurzamen", aldus Jeroen Koster.

In totaal ondersteunt WSWonen Oost zo'n 300 huishoudens met energiebesparing. Alleen in 2014 zijn er al 130 isolatieverzoeken verzonden aan verhuurders. De ondersteuning bij energiebesparing voor huurders in Oost wordt gefinancierd door stadsdeel Oost.

Niet alleen in Oost worden huurders ondersteund bij energiebesparing. In alle stadsdelen helpen de wijksteunpunten huurders met energiebesparing. #

Het wassen van onbereikbare ramen

Redactie: Wijksteunpunt Wonen

De huurcommissie bepaalt sinds jaar en dag in haar servicekostenbeleid dat de verhuurder bij onbereikbare ramen alleen de kosten voor het bereikbaar maken daarvan (bijvoorbeeld de kosten voor de plaatsing van een hoogwerker) moet dragen. Het arbeidsloon van de glazenwasser komt vervolgens voor rekening van de huurder, aldus de huurcommissie. Veel verhuurders berekenen bij onbereikbaar glas de kosten van het arbeidsloon van de glazenwasser daarom door aan hun huurders, in de vorm van servicekosten.

Sinds een tweetal uitspraken, van de kantonrechter 's-Hertogenbosch en de kantonrechter Maastricht, is over deze werkwijze echter discussie ontstaan. Beide kantonrechters oordeelden namelijk dat alle kosten voor het wassen van onbereikbaar glas (dus ook het arbeidsloon van de glazenwasser) voor rekening van de verhuurder moeten komen.

Woont u in dus een complex waarvan de ramen aan de buitenkant niet bereikbaar zijn? En betaalt u aan de verhuurder een (hoog) bedrag aan servicekosten voor het lappen van deze ramen? Kom dan naar het Wijksteunpunt Wonen met een overzicht van uw servicekosten. Wij zullen dan kijken of we u kunnen helpen het misschien teveel betaalde bedrag terug te vorderen. #

Ekodis Natuurvoeding
Beukenplein 73, 1092 BB Amsterdam
020 6946327
Ekodis
Specialisten in mens- en milieuvriendelijke producten

#DWARS

Dwars zoekt altijd nieuwe vrijwilligers...
natuurlijk buurtgenoten die willen schrijven, die willen fotograferen...
maar vooral zoeken we nu een boekhouder en versterking voor de kernredactie...

meld je aan: 06-42807805 of dwarskrant@gmail.com

NIEUW BOEK! VLEESBOOM

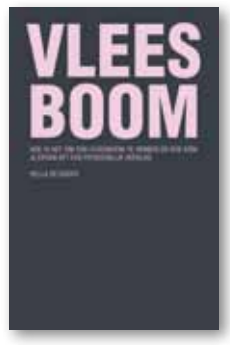

"Hoe is het om een vleesboom te hebben en hoe kom je er weer vanaf?"

Ervaringsdeskundige Hella de Groot beschrijft in dit persoonlijke verslag de onderzoeken, de operatie in het OLVG, de opluchting erna en het lange, lange herstel.

www.vleesboomboek.wordpress.com

Vrijwilligers in Oost gezocht

Fatima (47, en eenzaam)

Zachte, gracieuze, Turkse dame met een prachtig gedecoreerd huis. Maar haar straatvrees maakt dat ze wel heel vaak tegen haar mooie spullen aan moet kijken.
Fatima zou graag weer eens lekker gaan winkelen of een wandeling maken in haar buurt, en tegelijk haar Nederlands verder verbeteren.

Ben jij haar brug naar de buitenwereld?

De Regenboog Groep heeft naast Fatima nog meer dan 200 kwetsbare Amsterdammers die wachten op een maatje of een coach! Word vrijwilliger en vecht met ons mee tegen eenzaamheid. Mail naar **vrijwilligerswerk@deregenboog.org**

De Regenboog Groep

ComputerLoods

CREATIEF-TEAM: Flyers ontwerpen!!!

Dat kan goedkoop bij het CREATIEF-TEAM van Computerloods. Wij zijn o.a. gespecialiseerd in het maken van: Flyers, Visitekaartjes, Posters, Menukaarten, Party- en Eventflyers etc.
Zoek je ons?! Kom dan langs bij Computerloods!

Voor Info en Prijzen graag bellen of mailen.
Wij zijn te bereiken van maandag t/m donderdag van 10:00-17:00

Steve Bikoplein 2
1092 GN Amsterdam
020-460 93 39
balie@computerloods.nl
Openingstijden
maandag t/m donderdag
10.00 tot 17.00 uur

Dynamo

Armanda van den Engh

Praktijk voor Integrale Huid- en Lichaamsverzorging

Innerlijke en uiterlijke schoonheid: 'het ware gezicht'

- Gezichtsbehandeling
- Harsen
- Acnebehandeling
- Lichaamsmassage
- Manicure
- Energetische behandelingen

2e Oosterparkstraat 178 D, Amsterdam,
020 - 694 44 58, www.armandavandenengh.com,
a.vandenengh@zonnet.nl

#DWARS liggertjes

De gratis advertentierubriek van Dwars door de Buurt
Deze rubriek is bedoeld als service voor onze lezers. U kunt als particulier of stichting een gratis advertentie, oproep of mededeling plaatsen.
Er worden geen commerciële boodschappen geplaatst. Uw informatie moet voor de deadline bij ons binnen zijn en mag hooguit uit 200 tekens bestaan. Zie pagina 2 in het colofon voor de deadline en het mailadres.

Te huur
Twee mooie representatieve en sfeervolle kantoorruimtes of behandelkamer te huur (2x 20m²), eventueel in deeltijd in de Pontanusstraat bij St. Huis van Erasmus die maar weinig gebruik maakt van de ruimtes. De huurprijs is in overleg, mede afhankelijk van het aantal dagen per week dat een kantoor wordt gehuurd. Inlichtingen en reacties naar: f.valkenburg@huisvanerasmus.nl of 06 - 448 848 63

EHBO-cursus
In Oost start op 15 oktober een EHBO-cursus: 18 lessen voor 195 euro. Inlichtingen en aanmelding bij Kees Standaar, tel. 06 - 536 428 48, e-mail: kees@cmstandaar-ehbo.nl.

Cursus buiten schilderen
In Park Frankendael zijn prachtige plekken om te tekenen of te schilderen zoals de tuin achter het statige huize Frankendael, de schoorsteen met het ooievaarsnest, de ruïne en de heemtuin.
De verschillende technieken van het schilderen van een (stads)landschap en de kleurenleer komen aan bod.
Op **zaterdagochtend 21 juni** is er de eerste cursus buiten schilderen. De cursus-strippenkaart voor zes keer kunt u in de periode tot 1 september opmaken. Meer informatie via 06 - 229 904 20 en www.inloopatelieramstel.nl

Volleyballers gezocht
Wil je 1x per week 's avonds recreatief volleyballen, dus in een ongedwongen sfeer? Niet meer dan 2 uurtjes per avond ergens in Oost? Vrije warming-up, gezamenlijk inspelen en dan losgaan? Heb je de intentie om regelmatig te komen om samen onderlinge partijtjes te spelen? Neem dan contact op via mailadres: luusp@xs4all.nl
(Dit is een initiatief van de Dappertafel)

Aangeboden
- Stevige rotan kuip-armleunstoel € 25,-, inclusief rsv-rotan
- 31 Hongaarse Vinyl LP's, DLP's, 80-er jaren muziek, Rock, Pop, Klassiek en Festival
- Modern nieuw en ongedragen Dames-jack Gil Bret mt 42, mat glanzend lichtbruin polyesther, € 30,-

Voor info bel 06 - 181 170 76 of mail minomo@xs4all.nl

Vrijwilligers gezocht
Cordaan zoekt vrijwilligers voor individuele activiteiten met ouderen, bv. bezoek brengen, een wandeling maken, samen een boodschap doen. Maatjes voor mensen met een verstandelijke beperking om leuke dingen buitenshuis te ondernemen, bv. ergens een biertje drinken, naar de dierentuin, een film of een museum gaan. Ook van iemand die graag thuis een een bordspel wil doen. We hebben vrouwen maar vooral mannelijke vrijwilligers nodig!
U kunt contact opnemen voor een vrijblijvend gesprek met Henny Snel: 06 - 462 360 77 of hsnel@cordaan.nl

Hanneke kookt

Kookrubriek

Recept: Hanneke van Tol

Hanneke kookt voor Taste Before You Waste, een initiatief tegen voedselverspilling. Dagelijks recyclen we overschot aan eten, we delen het uit en koken ermee om anderen te informeren en inspireren op dit gebied.

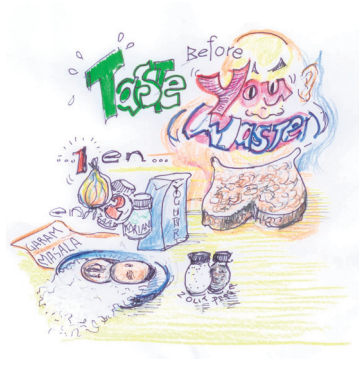

Illustratie: Ruud Meijer

De meeste Nederlanders zijn er gek op: brood. We eten gemiddeld zo'n 60 kilo brood per jaar. Tegelijkertijd is het een van de meest verspilde etenswaren, waarvan 1 op de 5 sneetjes in vuilnisbakken verdwijnt. Om dit te voorkomen kun je brood in de vriezer, een trommel of papieren zak bewaren. Plastic laat geen vocht door en dit werkt schimmel in de hand. Of kies voor ongesneden brood, dit blijft het langste vers!
Is het brood droog geworden, dan zijn er verschillende opties om er wat lekkers van te maken: wentelteefjes, broodpudding, paneermeel of croutons voor in de soep. Ook kun je het roosteren, vermalen en gebruiken als meel voor koekjes of cakes. Vandaag een recept om er pittige broodballetjes van te bakken. (Met dank aan Nasje voor de inspiratie uit India!)

Indiase broodballetjes – bijgerecht voor 4 personen
Bereidingstijd: 30 minuten

Ingrediënten
1 Brood
1 Ui
2 el Kalinji zaad (ook wel verkocht als Nigella of Black-Onion)
1 el Gemalen koriander
1 el Garam Masala
2 el Yoghurt
2 Eieren
Meel
Zout, peper

Bereiding
- Snij het brood in kleine blokjes en meng ze in een schaal met de kruiden en fijn gesnipperde ui.
- Klop in een aparte schaal de eieren los samen met de yoghurt.
  Voeg samen met het brood en vorm balletjes ter grote van een walnoot. Ze moeten niet papperig aanvoelen maar ook niet uit elkaar vallen: voeg dan extra brood of water toe.
- Rol de balletjes door wat meel en bak ze in een voorverwarmde oven op 180 °C in ongeveer 15 minuten krokant.
- Serveer de broodballetjes met een chutney (bijvoorbeeld met mango: kook deze in een scheut azijn met een schepje suiker en chilipeper) of met een pesto gemaakt van daslook. Dit frisse kruid smaakt naar knoflook en is te vinden in het Flevopark of in het Amsterdamse bos.
  Pluk voorzichtig en van verschillende planten een beetje, dan komen de bollen volgend jaar weer op!
- Mix de bladeren en bloemetjes in een blender met cashewnoten, Grana Padano en olijfolie.

Eet smakelijk! #

post oost ▸ nu in post oost

Zoek je informatie over activiteiten, cursussen en vrijwilligerswerk? Vraag het bij de balie of maak een afspraak met een Post Oost adviseur.

ma	Taalwijzer spreekuur	09:00 - 12:00
	communicatietraining	10:00 - 11:30
	NL voor hoger opgeleide beginners	13:00 - 16:00
	toeslagen voorlichting	13:30 - 15:30
	Wijksteunpunt Wonen spreekuur	18:30 - 20:00
	(Let op: vanaf 1 juli 19:00 - 20:00 uur)	
di	Taalwijzer spreekuur	09:00 - 12:00
	beweegcoach (op afspraak)	09:00 - 13:00
	wandelgroep	10:00 - 11:30
	sollicitatietraining	13:00 - 15:00
	Club Info – jongereninformatie en advies	14:00 - 17:00
wo	Wijksteunpunt Wonen spreekuur	09:00 - 12:00
	vaktaal (NL op de werkvloer)	09:30 - 11:30
	NL voor gevorderden	09:30 - 11:30
	beweegcoach (op afspraak)	13:00 - 17:00
	'slim zoeken naar een woning' inloop	14:00 - 16:30
	Club Info – jongereninformatie en advies	16:00 - 19:00
do	sollicitatietraining	09:30 - 12:30
	sollicitatiewerkplaats en workshops	13:00 - 15:00
	workshop presenteren (3e donderdag)	13:00 - 17:00
	organisatieadvies non-profit (oneven weken)	13:30 - 15:00
	Club Info – jongereninformatie en advies	14:00 - 17:00
vr	Geheugen van Oost inloop en fotoclub	13:00 - 15:30
	UWV netwerkgroep 55+	13:30 - 16:30

Verder:
- Open Leercentrum Oost:
  Zelf werken aan je taal- of computervaardigheid
  ma, do, vr 9:30 - 11:30; di 11:30 - 13:30 uur
- Taalwijzer telefonisch spreekuur
  ma en di 9:00 - 14:00 uur
- Vrijwilligersuitzendbureau:
  dagelijks op afspraak en ma, di, do 10:00 tot 12:00 uur
- Dappertafel bewonersprojecten: Zie website!

Dappertafel: NIEUW Dappertheater
De Dappertafel is er voor bewoners met concrete plannen voor de buurt; zoals: eten, cultuur, groen, bewegen. Of vanaf heden ook het Dappertheater voor en door bewoners. Dynamo-amsterdam.nl

informatie ▸ info@postoost.nl ▸ 020 460 93 80
wijttenbachstraat 36 hs ▸ ma - vrij 9 tot 17 uur

postoost.nl

#DWARS
voor de jeugd

Coördinatie Connie Dekker, teksten Ron de Zeeuw en Connie Dekker

Dwars door het heelal

Dwars door het heelal draaien we rond de zon. Dat doen we samen met nog 7 andere planeten: Mercurius, Venus, Mars, Jupiter, Saturnus, Uranus en Neptunus. Pluto telt niet mee want het is een dwergplaneet.

In het zonnestelsel (plaatje rechts) dat we gemaakt hebben, hadden we wat planeten over... vandaar dat je er teveel telt... :-)
De handleiding vind je op www.conniedekker.nl/4kids/ Klik op 'atelier des enfants'

100.000.000.000 Flonkertjes

wij zijn hier! (ongeveer bij de rode pijl)

foto Melkweg: http://www.nasa.gov/mission_pages/

Heel vroeger dachten de mensen rare dingen over onze planeet de aarde en het heelal.
Sommigen dachten bijvoorbeeld dat de aarde op de rug van een reus was geplakt. Dat kun je nog nu zien aan een beeld op het Paleis op de Dam. Weer andere mensen dachten dat de aarde op de rug van een grote schildpad kleefde.
Weer anderen dachten dat de aarde de enige planeet was en dat de zon eromheen draaide speciaal om ons warm te houden.
Al die leuke flonkertjes die de mensen toen 's nachts zagen daarvan dachten ze dat het een soort kerstversiering was, speciaal voor ons door hun god of goden opgehangen.
De allerbekendste misvatting hebben jullie vast wel eens gehoord: nog niet eens zo heel lang geleden waren er mensen die dachten dat de aarde plat was. Nu leren jullie op school gelukkig hoe het echt zit. Dat de aarde een tamelijk klein rond planeetje is die om een tamelijk klein rond zonnetje draait en dat zonnetje is een van de vele zonnen in ons sterrenstelsel. Dat sterrenstelsel heet de Melkweg.
Hoeveel zonnen (of beter sterren) er in de Melkweg zijn is bijna niet te geloven. Het zijn er ongeveer 150 miljard, veel en veel meer dan er mensen op de aarde zijn (6 miljard). Als je 150 miljard voluit schrijft is dat een 1 en dan een 5 en dan 10 nullen, 150.000.000.000.
Geleerden denken nu dat er om al die sterren planeten draaien maar die zijn bijna niet te zien omdat ze net als de aarde zelf geen licht geven.
En dan het meest verbazende: ons enorme Melkwegstelsel is maar één van de vele sterrenstelsels, in totaal zijn er meer dan... 100 miljard... (100.000.000.000) sterrenstelsels.
Probeer nu maar eens te bedenken hoe groot het heelal eigenlijk is. Maar pieker er maar niet te lang over.

PS dit is je adres in het heelal: je naam, straat, Amsterdam, Nederland, Europa, Aarde, Zonnestelsel, Melkweg, Lokale Groep, Virgo Cluster.

Ron de Zeeuw

Wij zijn gemaakt van sterren

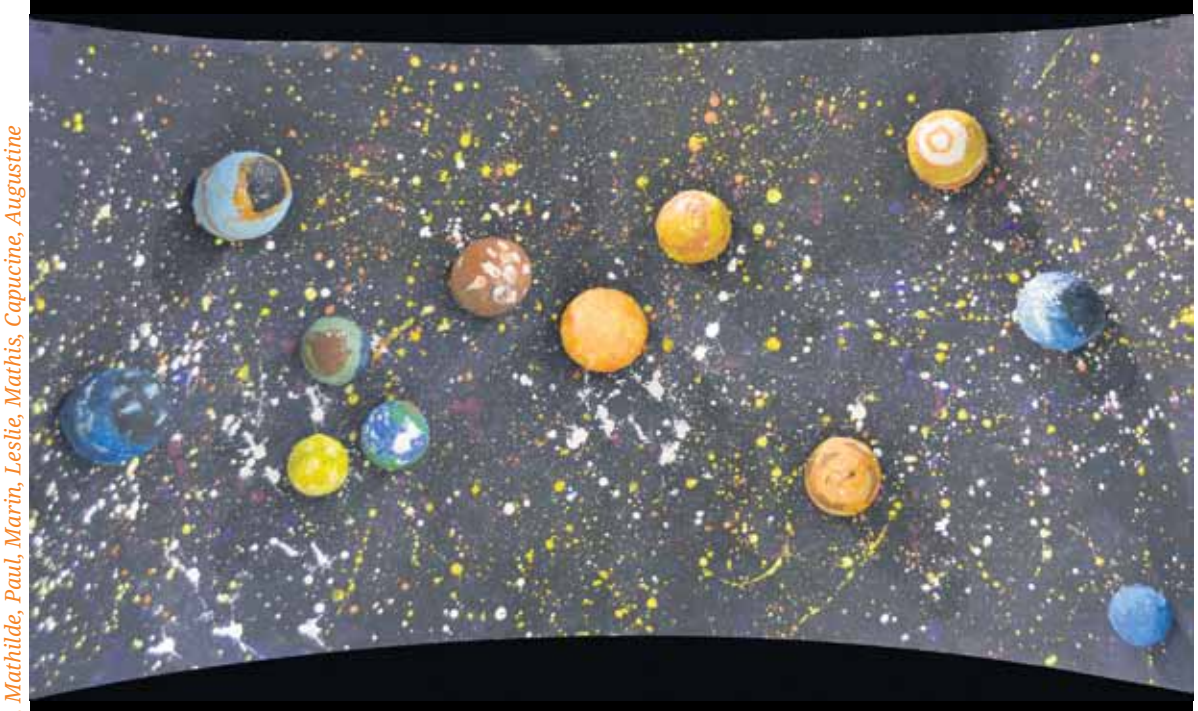

Creatie zonnestelsel door Igor, Hortense, Constance, Mathilde, Paul, Marin, Leslie, Mathis, Capucine, Augustine

"Wij zijn gemaakt van sterren" lijkt wel de regel uit een gedichtje maar het is echt waar. We zijn allemaal gemaakt van sterrenstof!
De zon heeft een grote aantrekkingskracht. Daardoor zijn eindeloos veel loszwevende brokjes en deeltjes en stofjes in banen er omheen gaan cirkelen. Net als de maan dat nu doet om de aarde. Veel van die stofjes kwamen van sterren die lang geleden ver weg zijn ontploft. Al die stofjes en brokjes zijn op hun beurt door dezelfde kracht gaan samenklonteren. Die kracht noemen we zwaartekracht. Het zijn dus steeds grotere brokken geworden tot het op een dag de planeten waren die we nu namen hebben gegeven als Mars, Venus en Aarde.
Van alle bekende planeten is waarschijnlijk alleen op aarde leven ontstaan. Het is begonnen met eencelligen, zoals er nu nog altijd veel van zijn, bacterien en virussen. Daaruit kwamen weer andere levensvormen voort. En na ongeveer een miljard jaar (1.000.000.000 jaar) waren er mensen en honden en paarden en alle andere dieren en planten die je nu om je heen ziet.
Bijna alles dus is opgebouwd uit materialen die ooit zijn gevormd in het binnenste van een ster. Jij dus ook.. logisch!

Meer over "wij zijn sterrenstof" op http://www.astroblogs.nl/2013/01/21/wij-zijn-sterrenstof/

Ron de Zeeuw

Bloem uit het Universum

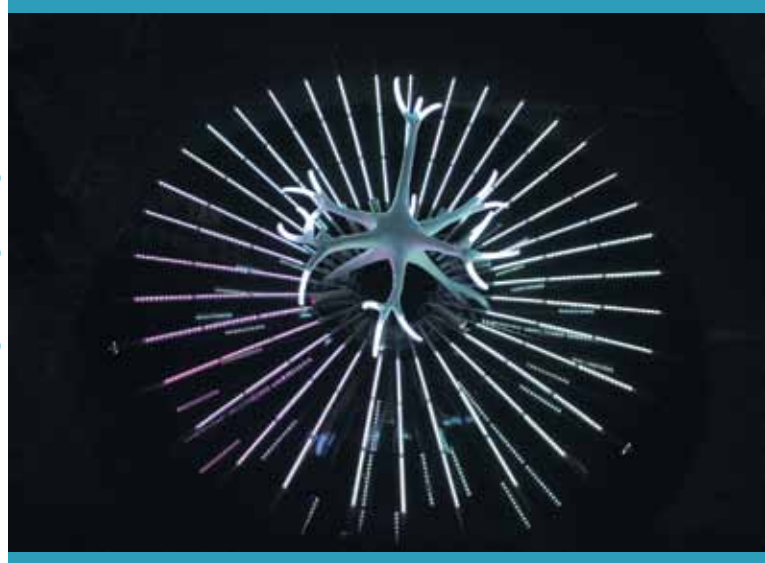

Titia Ex, Bloem uit het Universum, sensoren, handgevormd glas en gekleurd licht, 2010

Er is een gigantische bloem uit de hemel gevallen. Of is het een ster?
Als je in de buurt komt gaat het namelijk gloeien. Niet zomaar gloeien, nee, de stralen vlammen op in de kleur van de jas die je draagt. Komt er iemand dichterbij met een andere kleur jas dan laat het die kleur ook zien. En wat je dan ziet is spectaculair: de kleuren mengen zich!
Net als een ster, komt deze bloem 's nachts tot leven.
De ene keer bloeit het op als een bloem om daarna weer zachtjes uit te doven als een vallende ster. Wonderlijk mooi is deze wereld van kleur, licht en beweging.
Wat is het nu, denk je, een bloem of een ster? En wat is die tentakelvorm in het midden? Het is de vorm van een heel klein deeltje in ons lichaam, maar dan reusachtig groot: een breincel.
Dus het is toch iets van deze aarde? Ik denk het wel. Aan het einde van de stralen zitten sensoren die kleuren herkennen. En in het hart van deze sterrebloem zit een computerprogramma verstopt, het verwerkt de data en laat de kleuren zien en met elkaar mengen.

'Bloem uit het Universum' is een werk van kunstenaar Titia Ex uit Amsterdam. Het was voor het eerst te zien in 2010 in de Hortus Botanicus. Sindsdien reist het de wereld rond. Meer fotos op: http://titiaex.nl/projects/project/31

Connie Dekker

Kom sterren kijken in het Science Park in Amsterdam Oost/Watergraafsmeer met de grootse telescoop van Nederland! http://www.astro.uva.nl/publiek/sterrenkijkavonden/

Stinks wordt altijd een beetje bang van sterren tellen

BEUKENPLEIN

Terrassen in plaats van ventwegen

Tekst en fotografie: Arie van Tol

De herinrichting van het Beukenplein kan een succes worden genoemd. Binnen 4 maanden is het werk gedaan, snel voor een dergelijk project. Evengoed is het een maand langer dan de strak geplande tijdspanne die ondernemers en omwonenden was beloofd. Meer nog dan de relatief snelle uitvoering van de werkzaamheden stemt de uitkomst tot grote tevredenheid.

Een deel van het vernieuwde plein

Desmond Ronner is winkelstraatmanager van het Beukenplein. Paul van Hoek is projectmanager van het Beukenplein. Voor beide Oost-ambtenaren geldt dat het één van de projecten is waar ze aan werken. Ik spreek met hen in Maxwell, een succesvolle horecagelegenheid aan het plein. Ook die middag is het er opvallend druk en gezellig.

Historie
De herinrichting van het Beukenplein is het sluitstuk van het Pleinenplan. Dat plan werd in 2001 aangenomen door de stadsdeelraad en is vervolgens plein voor plein uitgevoerd. Het gaat om pleinen in de Oosterparkbuurt (Zuid), te weten het Kastanjeplein, het Eikenplein, het Iepenplein en het Beukenplein. Er is weliswaar één Pleinenplan, maar elk plein is op een zeer eigen wijze heringericht. Kenmerkend voor het Beukenplein zijn de tamelijk drukke verkeersweg die het plein doorsnijdt en de bedrijvigheid die er heerst vanwege de winkels en de horeca. Ondernemers en bewoners die een langer verleden hebben in de buurt herinneren zich nog goed de deplorabele staat van en vooral de onveiligheid op en rond het plein. Het verdwijnen van junks en dealers bewijst dat problemen in de openbare ruimte zelden onoplosbaar zijn.

Inspraak
In de zomer van 2012 is gestart met de planvorming en het inspraaktraject. Er is zowel met ondernemers als met bewoners op en rond het plein intensief overleg gepleegd. Dat gebeurde op een nieuwerwetse manier: digitaal, een zogeheten e-participatietraject. Natuurlijk was er ook de verplichte inspraakavond (in Hotel Arena, waar maar erg weinig mensen kwamen opdraven). Normaal is er een betrokkenheid van 2% van de omwonenden, nu was dat 10%. Niet alleen gebruik van een nieuw medium zal daarbij van belang zijn geweest, de informatieverschaffing en de openheid van de betrokken ambtenaren zal zeker minstens even doorslaggevend zijn geweest. Situatieschetsen, impressies en consequenties van bepaalde keuzes werden voorgelegd en onder betrokkenen werden afwegingen gemaakt.
Dat discussies vooral gingen over het al dan niet verdwijnen van parkeerplaatsen en bomen was beslist niet nieuw. Verrassend is wel dat uiteindelijk 80% instemde met de verandering van het plein van een verkeersplein naar een verblijfsplein. Dat de stadsdeelraad unaniem akkoord ging met het uitvoeringsplan was een formaliteit.

Uitvoering
Op 3 maart j.l. werd een begin gemaakt aan de werkzaamheden. Bij de zeer strakke planning waren de ondernemers nauw betrokken. Natuurlijk was voor hen een zo kort mogelijke periode van opbrekingen van groot belang.
In de week van 10 mei stond de oplevering van het plein gepland. De maand vertraging is vooral te wijten aan een aantal flinke tegenvallers in het werk van Liander aan het gasnet.
Over de aannemer zijn Desmond Ronner en Paul van Hoek meer dan tevreden. Ze zijn zeer flexibel geweest in het omgaan met wijzigingen in de fasering door stagnatie in het werk van Liander. Ook zijn ze goed aanspreekbaar geweest door de inzet van een omgevingsmanager op het werk en hebben actief gehandeld bij problemen of vragen. In het werk is zo in veel maatwerkoplossingen voorzien, bijvoorbeeld door ruimte voor tijdelijke terrasssen.
De week van de 9e juni is het grote werk gedaan. Tot eind juni zal er nog aan de afwerking gewerkt worden: de terugkeer van bushokjes, voorzieningen voor het stallen van fietsen (nietjes), afvalbakken, afscheidingen bij terrassen, etc.

Gebruik
Van verkeersplein naar verblijfsplein heet het motto van de herinrichting. Om de pleinruimte te kunnen maken zijn de ventwegen en zo ongeveer 30 parkeerplaatsen verdwenen. Bovendien zijn de insteekplekken bij de bushaltes ook niet terug te vinden op het nieuwe plein. Bussen halteren op de rijweg. Enkele ondernemers waren bang voor het verlies van een goeie laad- en losplek (de ventweg), maar zijn inmiddels gerustgesteld: ook nu valt er goed te laden en lossen.
Voor de fietsers verandert er weinig. Het domein voor voetgangers is enorm uitgebreid. De looproute over het plein langs de etalages is beter en vanzelfsprekender geworden. Een groot deel van de pleinruimte zal overigens de meeste tijd van het jaar dienst doen als terras. Het aantal horecaondernemingen met terrassen was de laatste jaren al gegroeid, maar groeit nu spectaculair door. En het heeft er alle schijn van dat bij goed weer die terrassen ook werkelijk vol gaan raken. Het Beukenplein wordt belangrijk onderdeel van Booming-Oost.

Groen
Er zijn 20 bomen gekapt. De 5 gezonde bomen zijn naar een alternatieve locatie verplaatst. De andere waren ziek, slecht, onmogelijk te sparen. Natuurlijk is de kap niet zonder bezwaren gebleven, maar ook over de afhandeling van dit item zijn Desmond en Paul niet ontevreden.
Er komen 10 bomen terug: 1 beuk en 9 honingbomen. Voor deze bomen is flink geïnvesteerd in goede ondergrondse groenvoorzieningen. Dit zal de gezondheid en groeikracht van de bomen zeer ten goede komen. Pas in het najaar kunnen de bomen geplaatst worden, deze zomer zal het plein nog een wat kaal uiterlijk houden.

Materiaal
Er is geprobeerd het plein een warmere uitstraling mee te geven, en er ondanks de doorsnijding van de Beukenweg een voelbare pleinruimte van te maken. Hiervoor was een eenduidige kleurstelling is daarbij gewenst. Gekozen is voor een rode tint.
Het stadsdeel hanteert al jaren lang strenge eisen bij het kiezen van materiaal. Duurzaamheid en de beheereigenschappen zijn steeds belangrijker bij die selectie. Er is dan ook goed gekeken naar de eigenschappen en de achtergrond van het materiaal: bijvoorbeeld hoe het geproduceerd is, hoeveel CO_2-uitstoot het transport met zich mee brengt, hoe lang het materiaal mee gaat en hoe efficiënt het is te beheren.

Feest
Een feestelijke opening is gebruikelijk na zo'n ingrijpende inrichting van een verblijfsplein als het Beukenplein. Dat feest gaat er ook komen. Zoals het er nu naar uitziet zal dat in de nazomer zijn, eind augustus of begin september. Vanzelfsprekend zullen omwonenden, maar ook bewoners van verder weg, daarover tijdig worden ingelicht. Maar u hoeft niet te wachten tot dat openingsweekend. Met een grote diversiteit aan horeca en winkels is een bezoek aan het Beukenplein voor iedereen op elk moment een aanrader! #

>

Tekst en fotografie: Jan Molenaar

BEUKENPLEIN

Jan van Beek-Eigentijds wonen

Deze meubelwinkel is een zeer mooie zaak met veel moderne stukken. De klanten komen uit het hele land om deze topstukken te aanschouwen en te bestellen. Maar ook voorbijgangers, bezoekers van het OLVG of het Oosterpark kijken in de etalage en nemen vervolgens de moeite om binnen te wippen en hun slag te slaan. Ondanks zijn nationale bekendheid en het feit dat eigenaar Jan van Beek vooral in landelijke media adverteert voelt hij zich prettig in zijn buurtwinkel op het Beukenplein.

Erik's Delicatessen

Deze winkel is een walhalla voor fijnproevers. Eigenaar Erik is voorzitter van de winkeliersvereniging en één van de oudgedienden op het Beukenplein. Belangrijkste product is kaas. Ook is er een groot assortiment aan wijn te vinden. Verder worden er vleeswaren, brood en diverse andere producten verkocht. Of zoals een werknemer het typeert: "Specialiteiten van veraf maar ook zeker van dichtbij!"

IJsboefje

Eigenaresse Sheila komt uit een echte ijsfamilie. Haar opa en oma begonnen in 1957 een snackbar in de Jordaan met veel Italiaanse gasten.
De zus van haar oma kreeg een affaire met een Italiaanse gast en daarmee werd de ijsfabriek geboren. Het IJsboefje is na een uitgebreide verbouwing open sinds 1 april. Ook haar tante in Beverwijk, haar moeder in Bussum, haar neef in Haarlem hebben een ijszaak. De fabriek staat in de Jordaan. Na lang wikken en wegen over de naam werd er uiteindelijk voor de Hollandse troetelnaam 'het IJsboefje' gekozen.

Fysiotherapie Beukenplein

Deze praktijk zit hier al sinds 1979. Marijke werkt hier sinds 1984 en is één van de drie maten. Er is veel veranderd in de loop der jaren: door de nieuwbouw is de patiëntenpopulatie veranderd. Junks en zwervers komen niet meer voor. Vroeger lag er nog wel eens een zwerver te slapen in het portiek. Dan kwamen de fysiotherapeuten 's ochtends vroeg en dan had de zwerver het koud. Dan kreeg hij een kop koffie en kon hij in de wachtkamer even opwarmen. Bijzonder aan deze praktijk is dat er alleen vrouwen werken. Mannelijke patiënten kunnen hier wel terecht. De maten houden de praktijk bewust kleinschalig. Er is specifiek aandacht voor psychosomatische klachten. Marijke is tevreden over het Beukenplein en de verbouwing maar het is jammer dat patiënten die met de bus komen en met een rollator of rolstoel komen niet heel gemakkelijk direct naar de praktijk kunnen oversteken. Daar heeft niemand goed over nagedacht.

Kapsalon Paywast

Kom ook eens kijken in de spiegel van Paywast! Kom binnen lopen in de mooie winkel, afspraak maken is niet nodig. Sinds kort voor heren en dames. Jarenlange ervaring!

Primera

Primera is een veelzijdige winkel voor buurtbewoners. Natuurlijk worden hier tabaksproducten en tijdschriften verkocht. Vooral loterijproducten doen het hier goed. En de winkel fungeert ook als postwinkel.

Gazioglu Gaziantep Lunchroom

Deze zaak is niet alleen een lunchroom maar is de hele dag open voor smulpapen en dat zeven dagen in de week. Turkse specialiteiten zijn hier te koop zoals 'simit', een soort croissant. De smulpapen zijn van diverse komaf.

Restaurant Bidou

Bidou is een Frans/Italiaans restaurant met een zeer goede kaart en een gastvrije bediening. Het verwondert me niet dat het team zeer hecht is en er velen al lang hier werken. Veel buurtgenoten komen af op deze prettige sfeer en lekkere betaalbare maaltijden. Een driegangen menu is al voor 27,50 beschikbaar. Er wordt gekookt met verschillende verse groenten. Sinds enkele weken heeft dit restaurant ook een terras.
Er wordt goed samengewerkt met de andere ondernemers: zo wordt er kaas afgenomen van Erik's Delicatessen. Eigenaar en chefkok Jochem spreekt met bijzonder veel liefde over zijn vak. Zo heeft hij het over 'mooie' ingrediënten die gebruikt worden. Hij komt ook met plezier de keuken uit als een klant een specifieke vraag over een gerecht heeft.
Bij het bereiden van de maaltijden wordt ook een 'Green Egg' gebruikt. Dit is een keramische bbq. En bij het bereiden van pizza's worden echte houtovens gebruikt. Ik spreek hier nog over met studente en buurtbewoner Sophie die hier met haar moeder Jeannette komt eten. Volgens Jeannette proef je het echt aan de pizza. Het is knapperiger.

Maxwell

Riad startte samen met compagnons Jason en Piet in januari 2008 met café Maxwell. Piet was de senior in het trio die samen met de twee jonge mensen die net van de Hotelschool afkwamen specifiek op zoek waren naar een goede plek in Oost voor een café om Oost beter op de kaart te zetten. De zaak liep snel zo goed dat Riad de kans kreeg meerdere zaken over te nemen zoals het voormalige café 't Spant dat café Kuyper werd. Café Museum en café Engels volgden en werden de Biertuin en Bukowski. Riad toont zich zeer betrokken bij Oost en ook zeer maatschappelijk betrokken. Zo zal hij een project doen op het Keti Koti festival en het Magneet festival. Personeel dat hierover wil meedenken of meeorganiseren is van harte welkom zijn of haar steentje bij te dragen.
De bar Bukowski werd vernoemd naar de eigenzinnige schrijver: hier worden literaire avonden gehouden. Tevens worden hier cocktails tegen een financieel vriendelijke prijs verkocht zodat het meer in bereik komt van een grote groep mensen. Dat gaat ook gelden voor het nieuwe restaurant van deze compagnons dat zal verrijzen tegenover Maxwell. Daar zullen kreeften en hamburgers geserveerd worden in een aparte 'Fish and chips'-combinatie met weer als doel om het product 'kreeft' toegankelijk te maken voor een grote groep.
Riad vindt het Beukenplein al heel leuk en het gaat allemaal nog leuker worden. De samenwerking met de collega's en met het stadsdeel is heel goed. "De winkelstraatmanager is zeer betrokken, fungeert prima als vraagbaak en zoekt het voor ons uit. En de diversiteit van het Beukenplein is een heel sterk punt."

Coffee Bru

Eigenaar Jeroen begon met Coffee Bru aan het Beukenplein, vervolgens ging het zo goed dat hij met een andere koffiezaak begon in de Pretoriusstraat. Met als achtergrond de hotelschool wilde hij een zaak beginnen die een product zou verkopen met een mooi verhaal. Klanten kunnen kiezen welke koffie uit welk land ze willen drinken. Hij heeft zich nu ook toegelegd op het zelf branden van koffie en laat mij ook de machine zien die hiervoor gebruikt wordt. Klanten komen uit de buurt maar ook internationale klanten bijvoorbeeld uit hotel Manor in het voormalig stadsdeelkantoor. Ook heeft hij de ervaring dat andere bewoners een stukje omfietsen om bij Coffee Bru een kopje koffie te kunnen drinken. "Het is fantastisch dat het Beukenplein zich ontwikkelt tot een klein Leidseplein," aldus de eigenaar. Jeroen ziet zijn zaken als verlengstuk van de huiskamer van de bewoner. Hij maakt zich ook niet druk om bezoekers die lang met een kopje koffie zitten en uitgebreid gebruik maken van de wifi. Gastvrijheid; dat is wat bij hem voorop staat.

Artiplus Lijstenmaker

Tim is van oorsprong een fotograaf die zich later is gaan toeleggen op het maken van lijsten. Na enkele omzwervingen kwam hij in 2010 op het Beukenplein terecht. Dit is een fijne plek voor hem. De huur is betaalbaar en hij zit goed in het zicht. Mensen komen voorbij en hij valt op. Bovendien zit de buurt goed in de lift. Het is natuurlijk mogelijk om bij de Hema een lijstje te kopen maar bij Artiplus krijg je echt maatwerk en handwerk. Tim maakt zelf ook foto's die hij dan verkoopt met of zonder lijst. En kunstenaars kunnen bij hem ook hun kunstwerk afgeven. Verkoopt hij het, dan delen ze de winst. Tim vindt het jammer dat de parkeerplaatsen zijn verdwenen op het Beukenplein.

Ekodis

Jan van Riel begon in Oost met het kraken van een woning om te kunnen wonen. Toen kreeg hij kinderen en vond toen dat het goed was ze gezond te voeden en begon een natuurwinkel. Eerst op het Krügerplein en de Beukenweg en nu op het Beukenplein. En hij doet het nu samen met zijn zoon Maarten. Overigens is het echt een familiebedrijf, ook andere familieleden steken de handen uit de mouwen.
Het gaat goed met deze winkel. Ze hebben de tijd mee. Mensen willen gezond eten en ook de vleesschandaaltjes zijn in hun voordeel. Ekodis heeft zijn eigen lijntjes. Zo komt er tofu uit Barcelona. Er komen eieren uit Groningen. Hier kunnen kippen werkelijk vrij rond lopen op een camping tussen de kampeerders. Jan en Maarten zijn trots op hun producten. Ook zijn ze trots dat hun personeel een afspiegeling is van de buurt.

Ege

De dames Aka en Bolukognu, vennoten van restaurant Ege, zullen blij en opgelucht zijn dat de verbouwing van het Beukenplein achter de rug is. Het restaurant heeft veel last gehad van de verbouwing. Regelmatig lagen er stukken straatmeubilair voor hun deur waardoor mensen vaak dachten dat het restaurant gesloten was. Soms moesten gasten ook door het zand naar het restaurant waden omdat vergeten was een loopplank neer te leggen.
Het restaurant bestaat 11 maanden op het Beukenplein en heeft een internationale groep klanten. Ook de medewerkers komen uit alle windstreken. Voorheen zat er ook een Turks restaurant maar dit was meer traditioneel islamitisch. Ook wordt er wat anders gekookt. De menu's zijn vermaard om zijn Egeïsche smaken met olijfolie.
De olijf is ook het logo van deze eetgelegenheid. Het multiculturele karakter van dit restaurant komt ook tot uiting op de laatste zondag van de maand. Dan zijn er danspresentaties te zien en wordt er ook muziek gemaakt terwijl je je te goed doet aan de gerechten. En voor de prijs hoef je het niet te laten: voor 15 euro kan je je buik vol eten.

Brouw

Hier spreek ik eerst met klanten Nienke en Junneau die op het terras van Brouw op hun eten zitten te wachten. Ze kunnen nog niets zeggen over het eten maar de bediening is 'supervriendelijk' en de wijn is ook lekker. Sowieso vinden ze de horecabedrijven in Oost heel vriendelijk en gastvrij. Junneau werkt zelf in de horeca en kan bijvoorbeeld over het centrum wel vertellen dat heel veel ondernemers wat minder gastvrij zijn omdat de klanten toch wel komen. Zij wonen beiden vrij direct aan het Beukenplein en ze vinden het geweldig hoe het geworden is. "Je maakt een wandelingetje vanuit je huis en je komt meteen in je eigen buurt op een gezellig terras en plein terecht."
Eigenaar Tim vertelt dat hij samen met Sjoerd dit restaurant is begonnen. Tim had eerst een reclamebureau. Hij had dit verkocht en hij was aan het denken wat hij nu zou gaan doen. Sjoerd was gek van speciale bieren. Hij nam Tim mee naar de VS voor een ware bierontdekkingstocht en toen ze terug kwamen wisten ze zeker. Ze gingen een restaurant beginnen waar gerookt vlees en speciale bieren een vooraanstaande plek in zouden nemen. Vorig jaar begonnen ze in West aan de Ten Kate markt en sinds kort dus ook aan het Beukenplein en het gaat allemaal voorspoedig. Dat gaat niet vanzelf: ze zijn er van bewust dat een goede gastvrijheid, goede producten en goede kennis van die producten van levensbelang zijn. Bedrijfsleider Diederik inventariseert bij mij ook wat voor mij belangrijke kenmerken zijn voor een smaakvol glas bier en serveert vervolgens een bier dat voor mij perfect aan die wensen tegemoet komt. Naast deze gastvrijheid is Tim ook zeer kostenbewust. Elke dag maakt hij een analyse van de omzet en zet dit af tegen de kosten die het restaurant maakt. Hij weet dat veel beginnende horecaondernemers na een jaar failliet zijn. Al met al maakt hij een buitengewone enthousiaste en professionele indruk.
Inmiddels zijn Nienke en Junneau uitgegeten en hebben ze een heerlijke maaltijd en avond gehad.

>

BEUKENPLEIN

Thaicoon

Thaicoon is een Thais restaurant waar ook eten afgehaald kan worden. Peter is eigenaar van Thaicoon samen met zijn broer David. De meeste klanten kennen David als gastheer en de chef-kok Oi. Peter had eerst een Thais restaurant en een nachtcafé in het centrum. Vanwege de noord-zuid lijn en de parkeertarieven leek de tijd hem rijp om te vertrekken en een Thais restaurant in Oost te beginnen. En zijn jarenlange ervaring in de Thaise kookwereld leverde hem ook aan het Beukenplein vruchten op. Goed Thais personeel en goede koks wilden graag voor hem werken omdat hij een goede en niet al te moeilijke 'baas' is. Peter vindt het belangrijk "dat personeel de vrijheid heeft om dingen zo in te vullen zoals zij dat willen en dat op die manier een creativiteit ontstaat."
Thaicoon scoort hoog bij Iens en ook Johannes van Dam liet zich lovend uit over Thaicoon. Peter laat weten dat de groenten die gebruikt worden ook echt uit Thailand komen en dat hij het belangrijk vindt dat het ook echt authentiek smaakt. Zijn vroegere Thaise vrouw zei nog wel eens dat hij dingen kon weglaten omdat mensen dat toch niet proefden, maar zo wil hij niet werken. Hij ziet zichzelf ook als een brug tussen de Oosterse cultuur en de Westerse cultuur. Ook al heeft hij nu een Indonesische vrouw, hij blijft de Thaise keuken trouw omdat het zo ontzettend smaakvol is. En hij blijft een liefhebber van Thailand: "het is een gastvrij land met altijd een glimlach als begroeting."

Kapsalon Ideaal

Ideaal is de oude naam van de kapsalon die eigenlijk Aladdin heet. Hier kunnen dames terecht bij twee dames die op vele wensen kunnen ingaan. Want niet alleen knippen zij tussen 10 en 7, ook kunnen dames hier terecht voor ene pedicure, manicure of harsbehandeling. Wat betreft haarmode is lange haren op dit moment in en ook hairextension wordt nog heel veel gedaan. Islamitische vrouwen kunnen als ze dat willen heel privé achter een gordijn geknipt worden. "Het Beukenplein is mooi," aldus de kapster, "het is vooral mooi voor de horecagelegenheden. Voor ons is het wel jammer dat de parkeerplaatsen voor onze gasten verdwenen zijn. Alle soorten mensen komen hier, Hollandse, Braziliaanse, Colombiaanse, Marokkaanse en Turkse mensen en ze wonen in heel Amsterdam."

Sterren van de Hemel

Nadat ik al enkele keren voor een dichte deur stond, tref ik op zaterdagmiddag eigenaresse Sacha toch kokend aan in haar pand aan het Beukenplein. Deze onderneming is vooral een cateringbedrijf dat maaltijden levert aan particulieren en bedrijven. De publieke omroepen in Hilversum zijn een goede klant. Vandaar dat ze zo vaak weg is. Binnenkort gaat dit veranderen want dat komt er ook een afhaalservice in het pand te zitten en wordt het dus regelmatiger bemand. Sacha werkt veel met zzp-ers bijvoorbeeld als koks. Ze werkt zo veel mogelijk met biologische/scharrel en duurzame producten. Ook verkoopt ze in haar winkel kookinventaris die ze zelf ook weer opgekocht heeft op markten. Ze maakt een zeer veelzijdige en energieke indruk. Sacha is zeer tevreden over het Beukenplein. Ze vindt het een leuke buurt geworden en vindt ook de collega-ondernemers leuk. Ze is nog wel benieuwd of de gemeente het goed gaat regelen wat betreft afval en het parkeren van fietsen. Sacha woont zelf in het nieuwe Oostpoort en ook daar is ze erg enthousiast over.

Volendammer Vishandel

Deze winkel is onbetwist de oudste op het Beukenplein. Het prijkt ook op de luifel: sinds 1941 is er al deze viswinkel. Jan is de eigenaar, komt ook echt uit Volendam en nam deze zaak van zijn vader over. Sinds 1970 staat hij dus al in deze winkel en heeft heel veel zien veranderen op het Beukenplein. Het gaat nog steeds goed met de zaak, de Volendammer Vishandel geniet een goede naamsbekendheid. Alle culturen komen op de visspecialiteiten af. Zo praat ik met een klant die vooral de kibbeling aanprijst. "Dat maakt hij van echte goeie kabeljauw." Ik krijg ook een portie en inderdaad smaakt dit voortreffelijk. De buurjongen van islamitische komaf vindt vooral de viskoekjes lekker. Al met al is het een sociaal gezellig gebeuren op zaterdagmiddag voor de viswinkel waar velen even hun vistraktatie komen kopen, een praatje maken en dan weer verder gaan.

Bar Marmaris

Een multicultureel café, ook voor Hollanders!